XXIX. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1973. MÁRCIUS 15.

Ludas Matyi

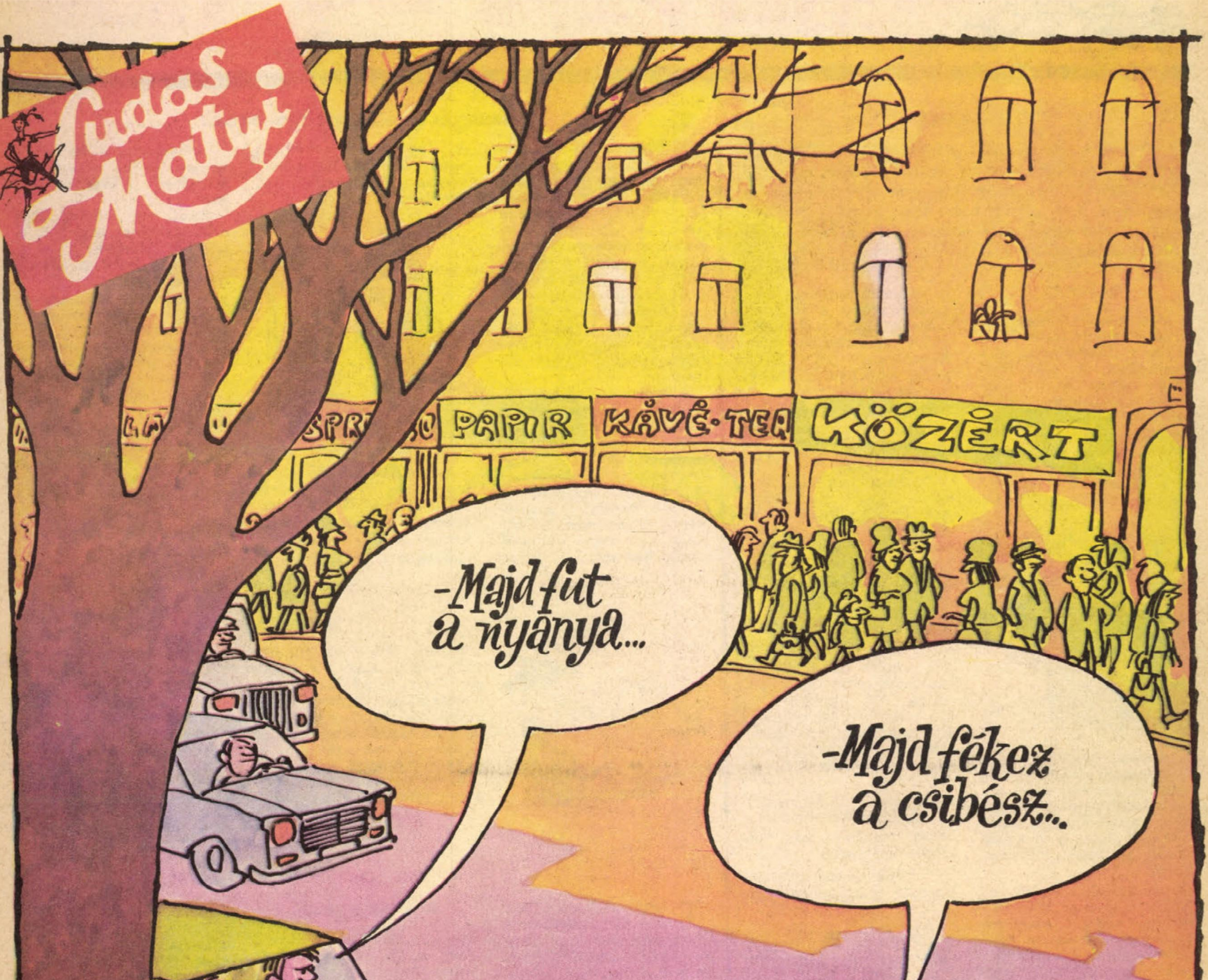
PAPIR
KÁVÉ·TEA
KÖZÉRT
-Majd fut a nyanya...
-Majd fékez a csibész...
BGY

Brenner György rajza

KÖZLEKEDÉSI MORÁL

KEDVES LUDAS!

NEM ELŐSZÖR...

Amiket alább el szeretnék mondani, nem hatnak majd az újdonság lenyűgöző erejével, ezekkel a témákkal találkozhattak már az olvasók korábban is a Ludas hasábjain. Nem először írunk tehát róluk, s még azt sem merem ígérni, hogy utoljára. Ahogy én a témák makacsságát ismerem...

TÁVIRAT

Megírtuk már, hogy fura divatot kezd felvenni a posta a dísztáviratok kézbesítésénél. A zöld borítékba beleteszik a közönséges táviratlapra gépelt szöveget, s mellé tesznek egy üres dísztávirati blankettát: másolja át magának a címzett, ha kedve tartja, ideje engedi. Méltatlankodásunk ez ügyben pusztába kiáltott borsónak bizonyult, nem hogy javult volna a helyzet, még inkább romlott, ez a kézbesítési módszer egyre általánosabb lesz, a hozzánk érkező panaszok tanúsága szerint.

Csak mások is át ne vegyék a módszert! Mert akkor megérhetjük, hogy ha díszdobozos desszertet akarunk venni az édességboltban, külön kapjuk majd a dobozt és külön a zacskóba kimért édességet. Vagy megtörténhet, hogy a ruhagyárak a kabátzsebbe rakják a gombokat, csatokat, hogy varrjuk fel otthon magunknak.

Még az is megeshet, hogy a közértben vásárolt drága ital mellé kezünkbe nyomnak egy darab papírt, hogy mi csomagoljuk be magunknak... Megeshet? Meg is esik, bizony, napjában!

PIZSAMA

Ez a szerény ruhadarab is sokszor szerepelt már témaként, most nem is akarok sok szót vesztegetni rá, néhány kérdésem lenne csupán ebben a tárgyban:

Hova lett a puplin? Miért nem készül ebből a közkedvelt, jól bevált anyagból a fent említett éjjeli öltözék?

Miért csak csíkos anyagból készül mostanában a pizsama? Miért nincs egyszínű anyagból is?

És miért csak világosabb színű anyagokat használnak erre a célra? Miért nincs sötét színű, mélykék vagy bordó pizsama is?

Szeretnénk, ha színt vallana ez ügyben a kereskedelem! És az ipar!

TÜSKE UTCA

A csendes kis budai utcában két társasházat építtet az OTP. Amikor vevőket keresett a lakásokra, a jelentkezőknek azt ígérte: előreláthatólag 1972. április 30-ig beköltözhetnek új otthonukba.

November 16-án írtunk az ügyről, akkor még felében-harmadában sem volt kész a két épület.

Cikkünk nyomán pezsgés támadt: új kivitelező vette kézbe az építkezést és meggyorsult a munka. Aztán különböző akadályok támadtak, s a nagy ütem csökkent...

Az OTP a cikkünkre írt válaszában azt ígérte: ez év április 30-ig (kerek egy esztendei késéssel!) beköltözhetnek a lakók. Addig már csupán hat hét van — a hátralevő munka viszont legalább három-négy hónapot igényelne, a mostani tempó mellett.

Talán még idejében szólunk, kedves OTP: egy jól megszervezett véghajrával tartani lehetne a határidőt!

Jó volna, ha a Tüske utca ügyében nem kellene már több tüskés cikket írnunk.

(r. b.)

BÜROKRÁCIA A RUDAS USZODÁBAN

Megszokott és rendben levő dolog, hogy mindazokban az intézményekben, mozikban, színházakban, éttermekben, presszókban, fürdőkben stb., ahol ez indokolt, a látogató felső kabátját, ernyőjét a belépés előtt a ruhatárba teszi és a mindenkori gyakorlatnak megfelelő ruhatári díjat a ruhatárosnak fizeti ki, anélkül, hogy előzetesen külön ruhatári jegyet váltana.

A Rudas uszodában (ellentétben pl. a Gellért uszodával) már régen az a rendszer, hogy a ruhatár használatához is jegyet kell váltani a pénztárnál. Ha a törzsvendégek el akarták kerülni a sorbanállást, rendszerint bérletet vettek és előre váltottak ruhatárhasználati jegyet is. Így megérkezésükkor, minden sorbanállás nélkül, azonnal bemehettek az uszodába.

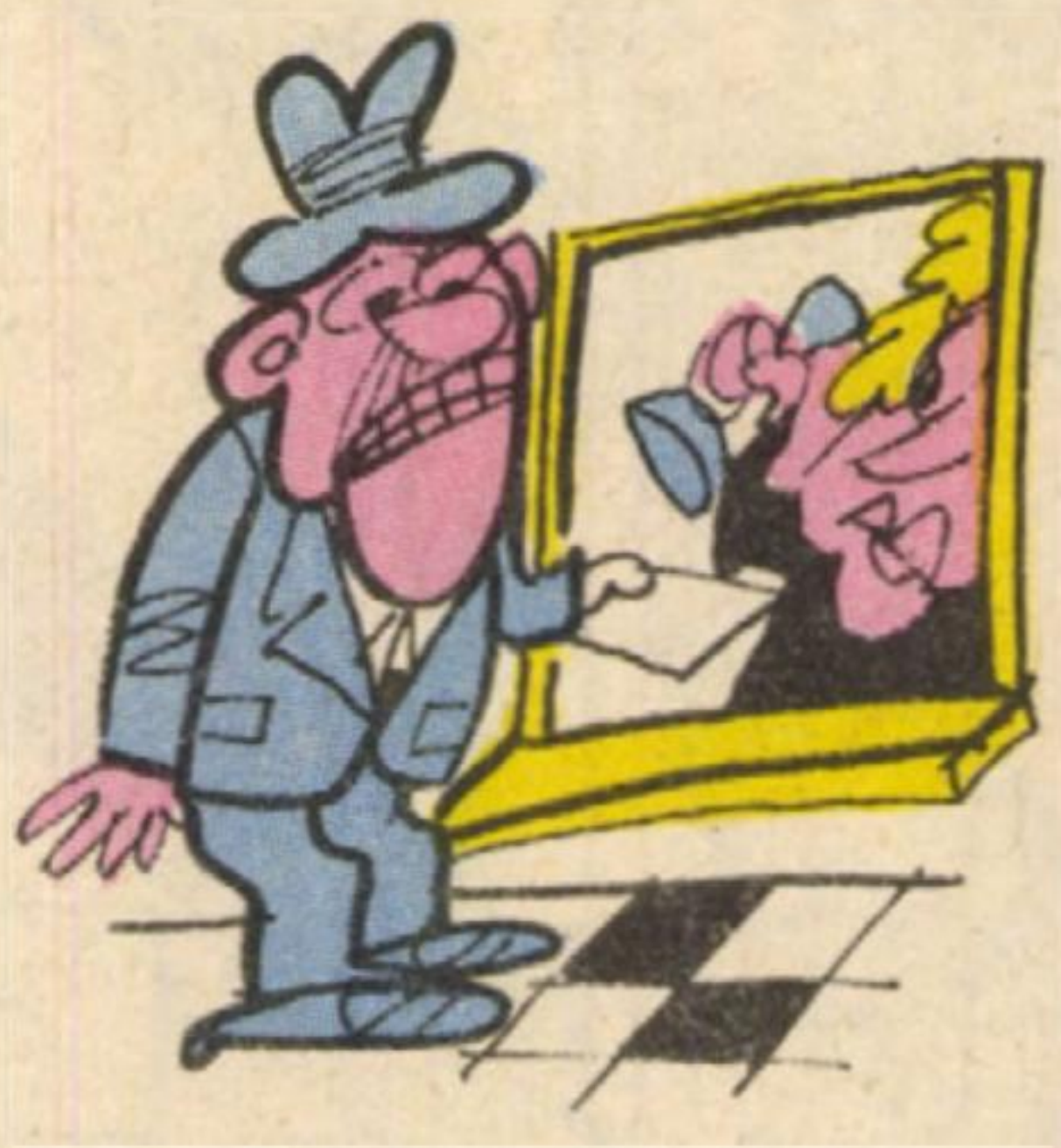

A fürdőigazgatóság azonban ez év február 22-ével ezt a „kedvezményt" megszüntette és azt a „ragyogó újítást" vezette be, hogy az előreváltott ruhatárjegyet — előzetesen, a használat napján — az aznapi bélyegzővel érvényesíteni kell.

Ezzel az ötlettel legalábbis három legyet ütöttek egy csapásra:

1. bosszantják az uszoda törzsvendégeit;

2. növelik a kora reggeli órákban a pénztár előtti sorbanállók számát;

3. feleslegesen növelik az ilyenkor amúgy is túlterhelt pénztáros munkáját.

Kinek használ ez az „újítás"?

Erre talán az „újítás" bevezetője tudna válaszolni. Mindenesetre érdeklődéssel várjuk magyarázkodását, de sokkal jobban örülnénk a bürokráciát csökkentő gyors intézkedésének.

Dr. Sipos János

MIÉRT TANULTAM?

SZAK-MUNKÁS BIZO-NYÍTVÁNY

Tavaly júniusban kitűnő eredménnyel tettem le a szakmunkásvizsgát, a tiszaberceli mezőgazdasági szakmunkásképző iskola zöldségtermesztő szakán. Vizsga után jelentkeztem munkára a gyürei Béke Tsz-ben, mivel ők taníttattak, ők fizették az ösztöndíjamat. A főagronómus azonban kijelentette, hogy nincs szükség a téeszben zöldségtermelő szakmunkásra. Azóta sem tudtak a képesítésemnek megfelelő munkába helyezni.

Akkor én miért tanultam és a téesz miért költött, áldozott rám annyit, ha nincs a munkámra szüksége?

Gál Klára
Gyüre

HOL AZ AKKU?

Tavaly májusban vettem MZ motoromhoz egy akkumulátort a pásztói ÁFÉSZ szaküzletében. Az akku hibás volt, visszavittem a boltba. Azt mondták, nekem kell elküldenem a garancialevélen feltüntetett címre. El is küldtem, de néhány hét múlva visszaküldték a csomagot felbontatlanul. Mentem megint a boltba, ahol azt mondták, nem jó helyre küldtem a csomagot, s adtak egy másik címet: Erdei Termékeket Feldolgozó és Értékesítő Vállalat Akku üzeme, Budapest, Zichy Jenő u. 1. (Ki gondolta volna, hogy az akkumulátor erdei termék? Mindig tanul az ember!) Óvatos voltam, erre a címre már nem küldtem el a csomagot, előbb egy tájékoztatást kérő levelet írtam.

Erdei Termékék válaszlevelükben azt írták, hogy a pásztói ÁFÉSZ köteles tőlem a hibás telepet garanciális javításra átvenni. Mentem tehát ismét az ÁFÉSZ-hez, de most nem a boltba, hanem az irodába. Átvették az akkut, s megígérték, hogy személyesen viszik fel Pestre. Ez augusztusban történt. Az akkumulátort azóta sem láttam, azt sem tudom, hol lehet most?

Vajon remélhetem-e, hogy hamarosan előkerül valahonnan, most már megjavítva? Vagy megvásárlásának közelgő első évfordulóját is idegenben tölti még az én hűtlen akkumulátorom?

Bagyinszki István
Kozárd, Petőfi u. 17.

LEVELESLÁDA

Még 1971 derekán eltűnt Kiskunhalason, a Szabadság térről, a régi kedves levelesláda. Fél évvel később írtam ez ügyben a helyi postahivatalnak. Tavaly februárban meg is kaptam a hivatalvezetőtől a választ: „A Szabadság téri levélszekrényt ismeretlen tettesek nagyon megrongálták, és ezért kellett leszerelni. Mivel helyben nem oldható meg a javítása, elküldtük a Postaigazgatósághoz. Amint visszaérkezik, természetesen ismét felszereljük."

Azóta több mint egy esztendő telt el, de a postaláda még mindig nincs a helyén. Úgy látszik, nem talált vissza az igazgatóságról Halasra, eltévedt valahol az úton.

Elfelejtettek talán irányítószámot tenni rá?

Erdész Gusztáv
Kiskunhalas

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Hogy kell járni?" című cikkükkel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adom:

A Leányka utcai lakótelep építése következtében mind a Leányka utca, mind a Pentz Károly utca építési területnek van nyilvánítva. Felvonulási területnek használták a Pentz Károly utcát is, a járda ennek következtében ment tönkre. Amíg az építkezések folynak, gazdaságtalan lenne felújítani a járdákat.

A Leányka utca közeljövőben történő megnyitása után a Pentz Károly utcát zárják le. A közlekedést az óvodához és a Budai Nagy Antal gimnáziumhoz vezető két — az S/4 és S/5 sz. épületek között húzódó — salakozott, ideiglenes járdával fogják biztosítani. Amennyiben anyagi lehetőség lesz rá, a salakozott út helyett járdalapokat fognak lefektetni.

Ráczné dr. Farkas Ilona
VB-titkár
XXII. kerületi Tanács

BETARTOTTA AZ UTASITÁST

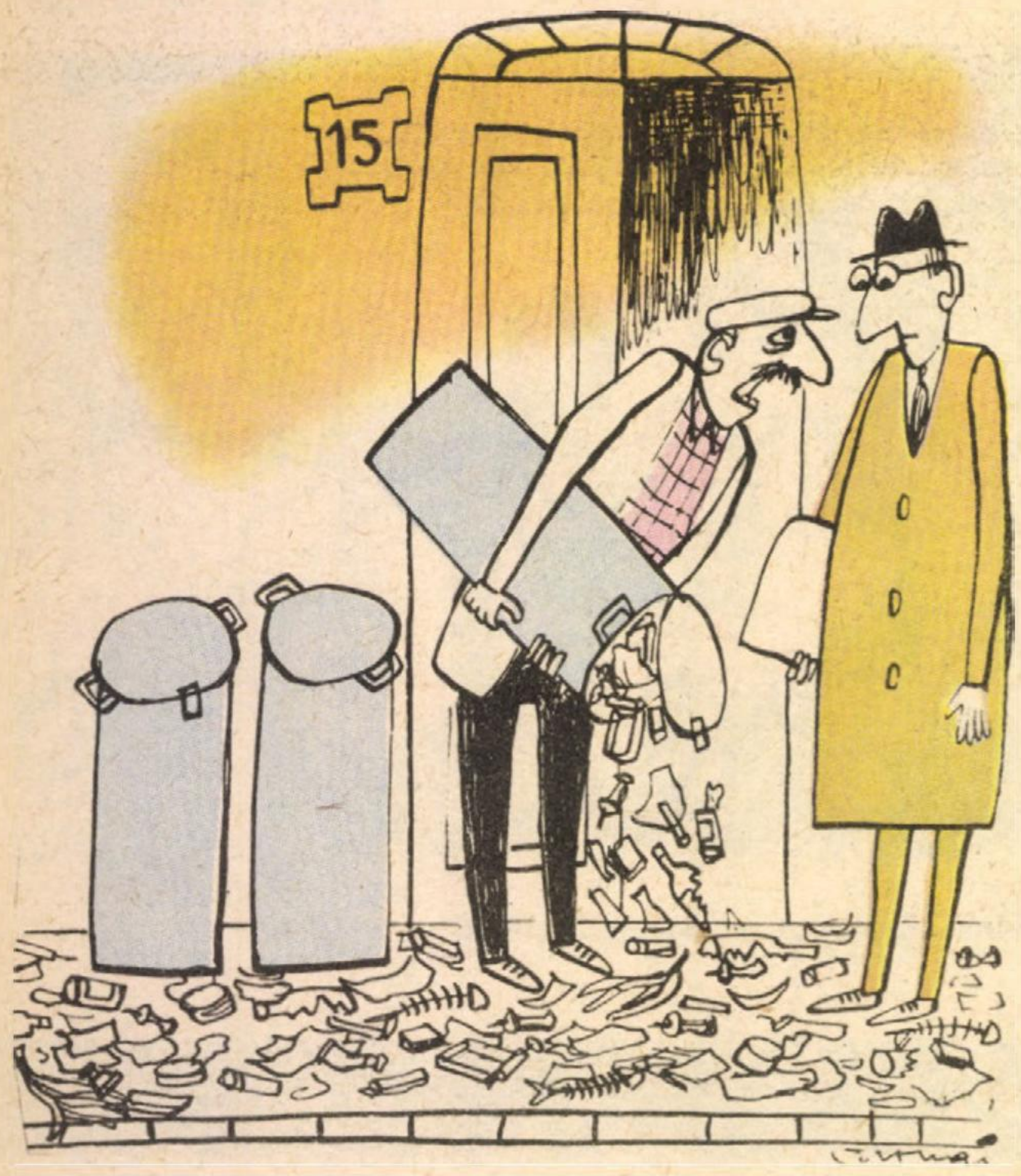

– Azt mondták, szórjam fel a járdát a ház előtt!...

PANASZ

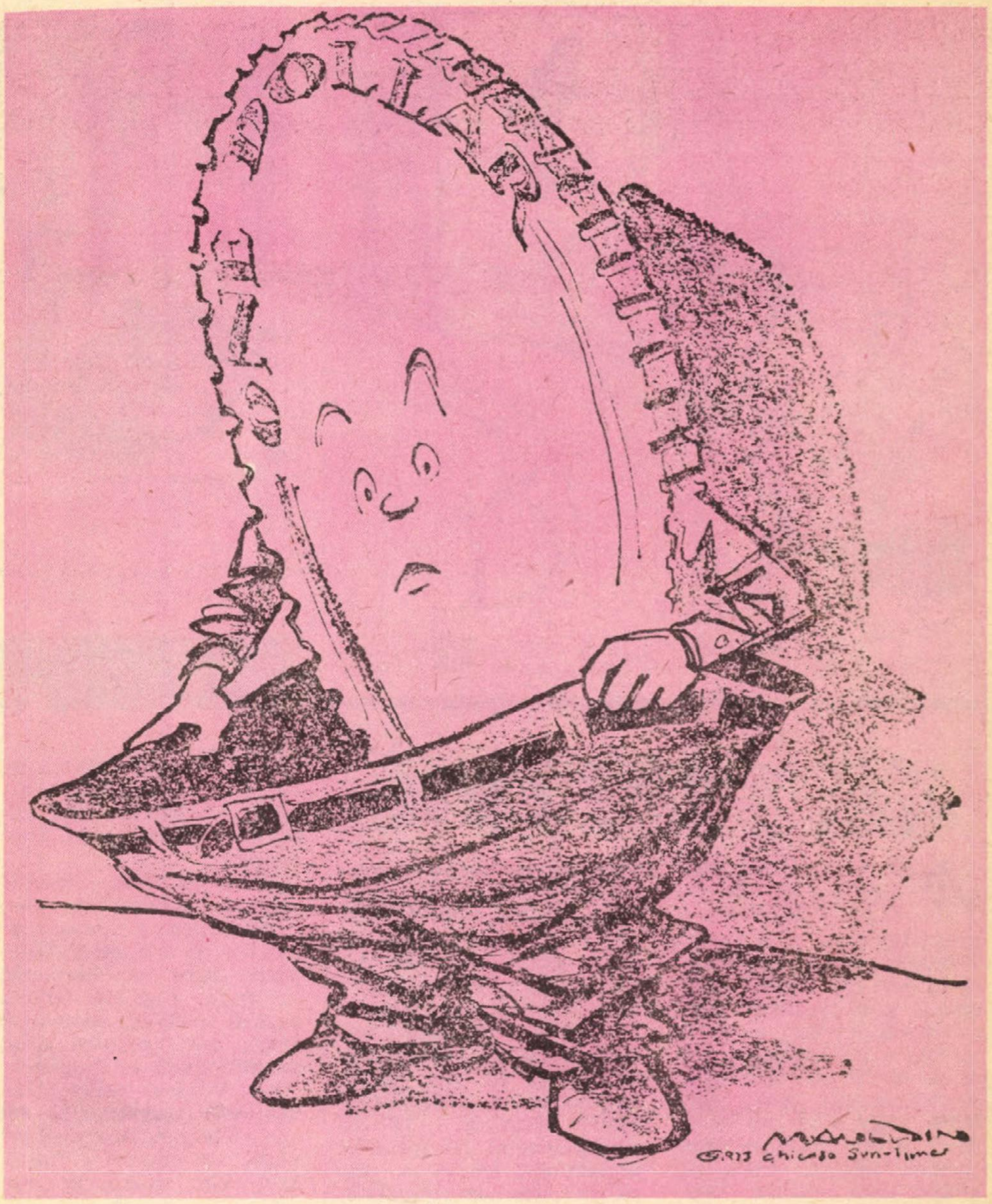

– Ez valamikor mind én voltam?

(Az „International Herald Tribune"-ból)

AUTÓSÓVODA

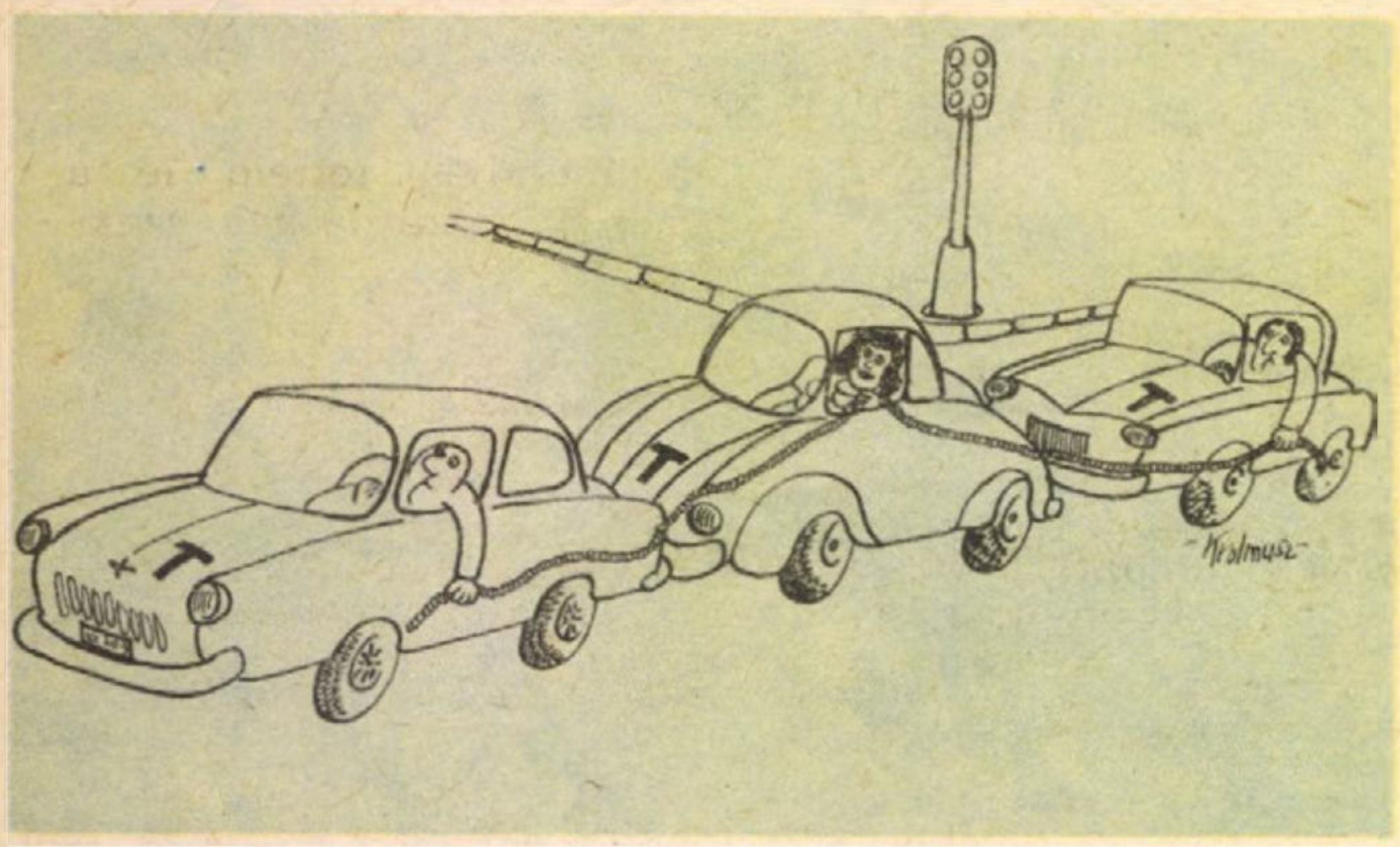

A BOSSZÚ

Beszélj! — mondtam V. Ottónak, aki évekig dolgozott a Sztár filmgyárban.

— Miről?

— A bosszúról!

— Én nem tudok semmiféle bosszúról — dadogta V. Ottó és lesütötte a szemét.

Szánakozva néztem rá: láttam rajta, hogy fél. Nem tőlem. A társaitól. A filmesektől.

Összeroskadva ült a széken: ruhásbatyuhoz hasonlított inkább, mint emberhez. Lehajtotta a fejét, de időnként alulról felpislogott rám. Valószínűleg azon tűnődött: mennyit tudok?

Mennyit? Sokat. De nem voltak bizonyítékaim. Ezért kellett megtörnöm V. Ottó hallgatását.

— Nos, ha nem akarsz beszélni, akkor beszélek én. Néhány évvel ezelőtt a filmesek — kik voltak és hányan, nem tudom — fogadalmat tettek: bosszút állnak a televízión.

— Bosszút? Miért?

— Évről évre csökkent a mozilátogatók száma. Ezért. A filmesek nem tudták elviselni, hogy sok esetben üres vagy félig üres mozikban vetítik filmjeiket, ugyanakkor a tévénézők száma állandóan gyarapodik.

— Ez világjelenség — mondta V. Ottó és cigarettát kért. Amikor rágyújtott, remegett a keze. Mintha sejtette volna, hogy mi következik.

— Amikor már nem bírtátok tovább idegekkel, kidolgoztatok egy bosszútervet.

— Nem is tudtam, hogy ekkora fantáziád van. Egy humoristánál meglepő!

— Nem akarod folytatni?

— Nem tudok semmiről.

— Rendben van, akkor folytatom. A gondosan kidolgozott bosszú-terv alapján készült el a *„Nem történt semmi Alagon"* című film, amelyet két hónappal a bemutató után, műsorra tűzött a televízió.

— Na és? Még mindig nem értem az összefüggést.

— Azon az estén kétszázezer tévénéző menekült el hazulról, pánikszerűen, egymást taposva: nők, férfiak, gyerekek. Egyszeriben megteltek a vendéglők, eszpresszók, éttermek. Az utca tele volt félőrült emberekkel. Láttam egy tévénézőt, aki alsónadrágban jött el hazulról és eszelős tekintettel kóborolt a Körúton...

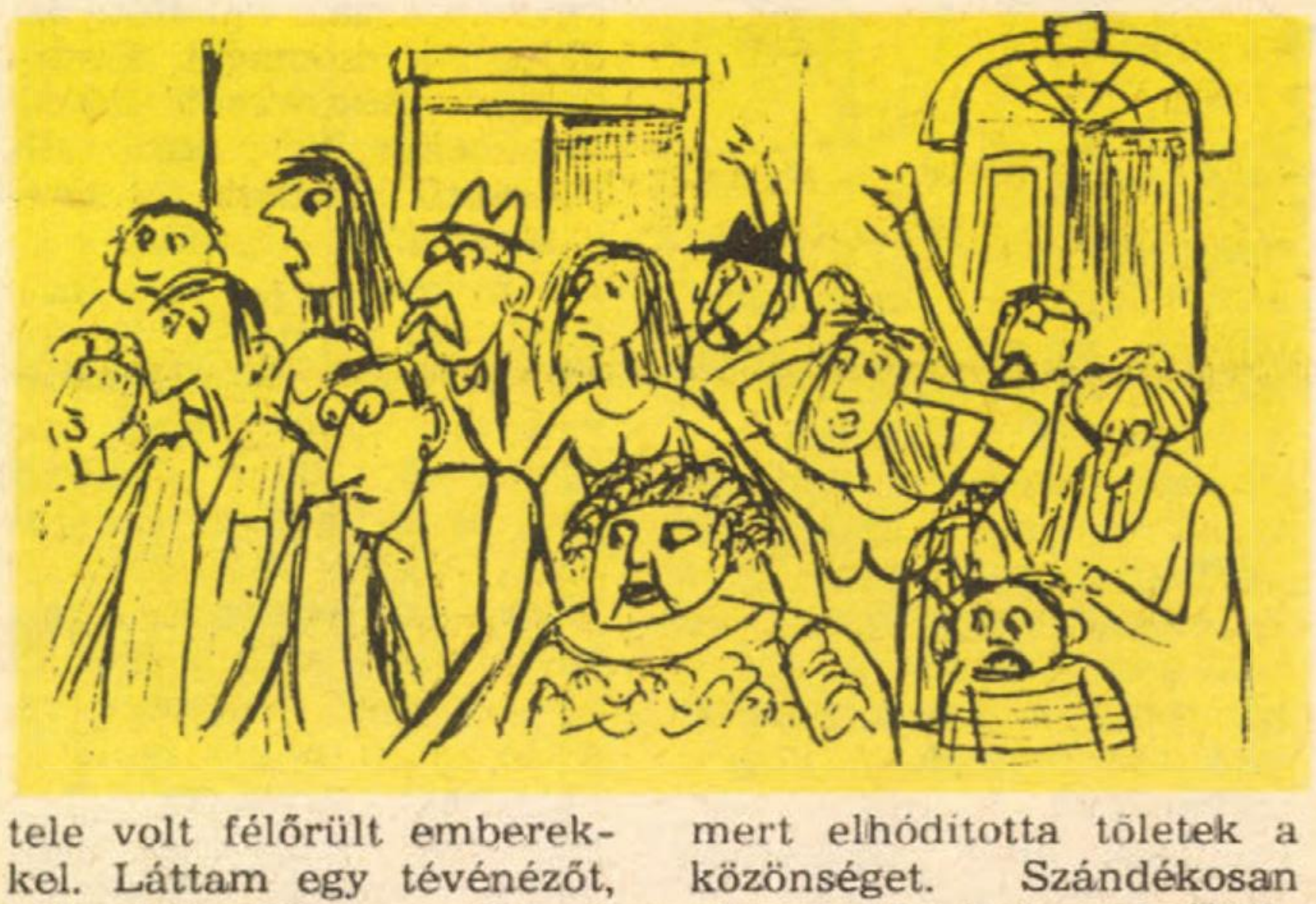

— Ezt nevezed te bosszúnak?

— Várj! Még nem fejeztem be. Amikor a televízió bemutatta a *„Slamasztika"* című filmet, háromszázezer tévénéző zárta le a televízióját és nyolcvanezer ember fogadta meg a Vérmezőn, hogy soha többé nem néznek televíziót. S ez a ti művetek! A ti bosszútok!

— Őrület! Ebből egy szó sem igaz!

— Így akartok bosszút állni a televízión azért, mert elhódította tőletek a közönséget. Szándékosan olyan filmeket csináltok, amelyek — képernyőre kerülve — elrettentik a legszívósabb, leghűségesebb tévénézőket is.

— Nevetséges! Ezt te sem hiszed komolyan...

— A *„Pannika utazásai Doktor Marcibányi Csabával és Doktor Marcibányi Romulusszal"* című filmet este nyolc órakor kezdte el sugározni a tévé. Harminc perccel később félmillió ember hagyta el az otthonát. A Vöröskereszt helikopterei élelmiszer-csomagokat dobáltak le a menekülteknek, akik vacsoraidőben távoztak el hazulról...

— Ehhez nekünk semmi közünk — motyogta V. Ottó. — Te rémeket látsz!

Miután láttam, hogy semmi értelme a faggatásnak, útjára engedtem V. Ottót, aki boldog volt, hogy olajra léphetett.

Tehát nem jutottam előbbre. Amíg nincsenek bizonyítékaim, senki sem hisz nekem.

Mindenki hallgat, és jaj annak, aki beszél!

Tejóisten! Mi volt ez? Mintha valaki mászkálna az előszobában. Lehetetlen! Rajtam kívül senki sincs a lakásban. Vagy mégis? Lehet, hogy egyesek azt gondolják: túl sokat tudok és most azért jöttek, hogy...

Még szerencse, hogy végére értem a cikknek és már csak a nevemet kell aláírnom:

Mikes György

TAVASZI ÉBRESZTŐ

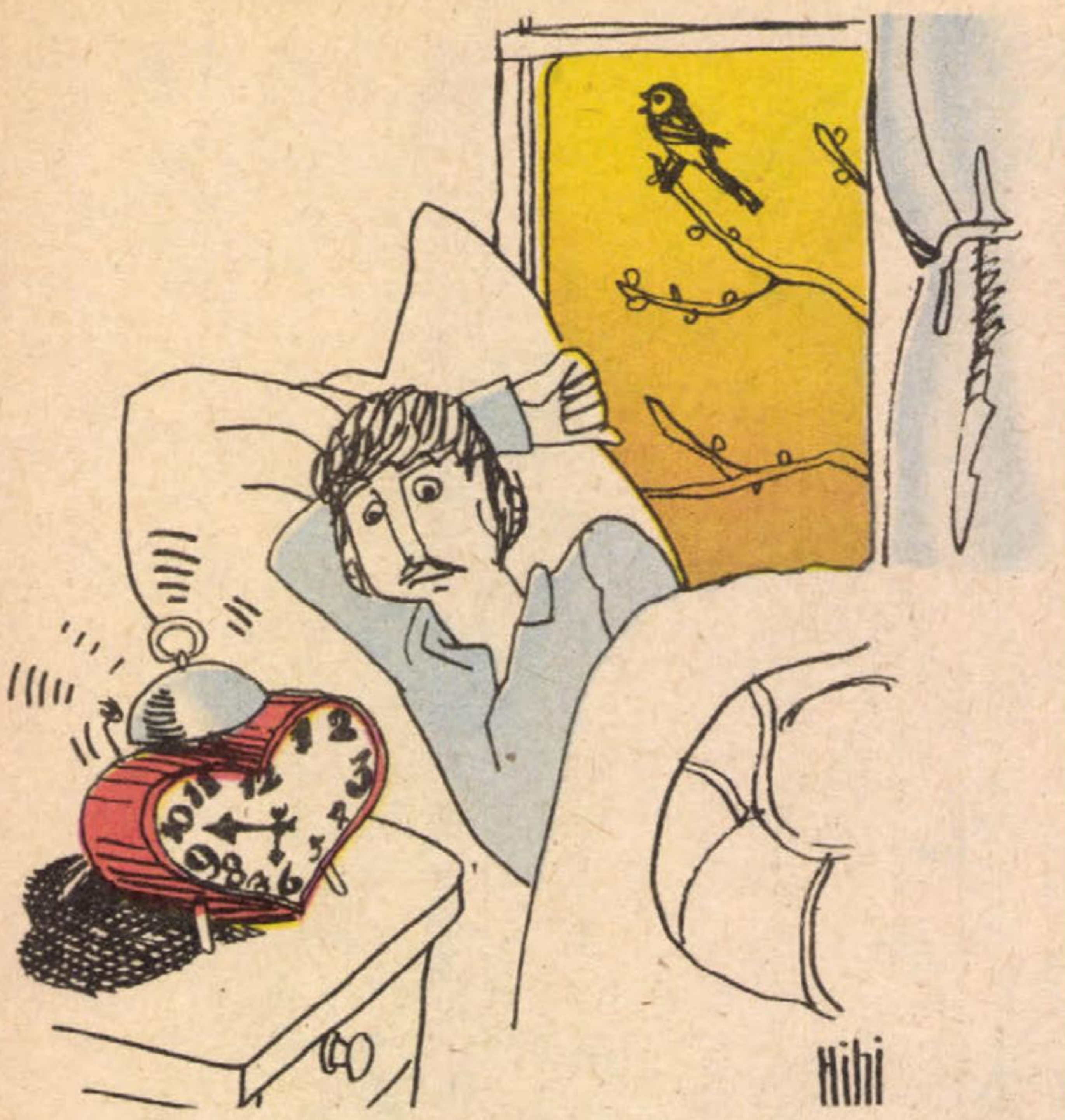

OTTHONI ÖNKISZOLGÁLÁS

Mészáros András rajza

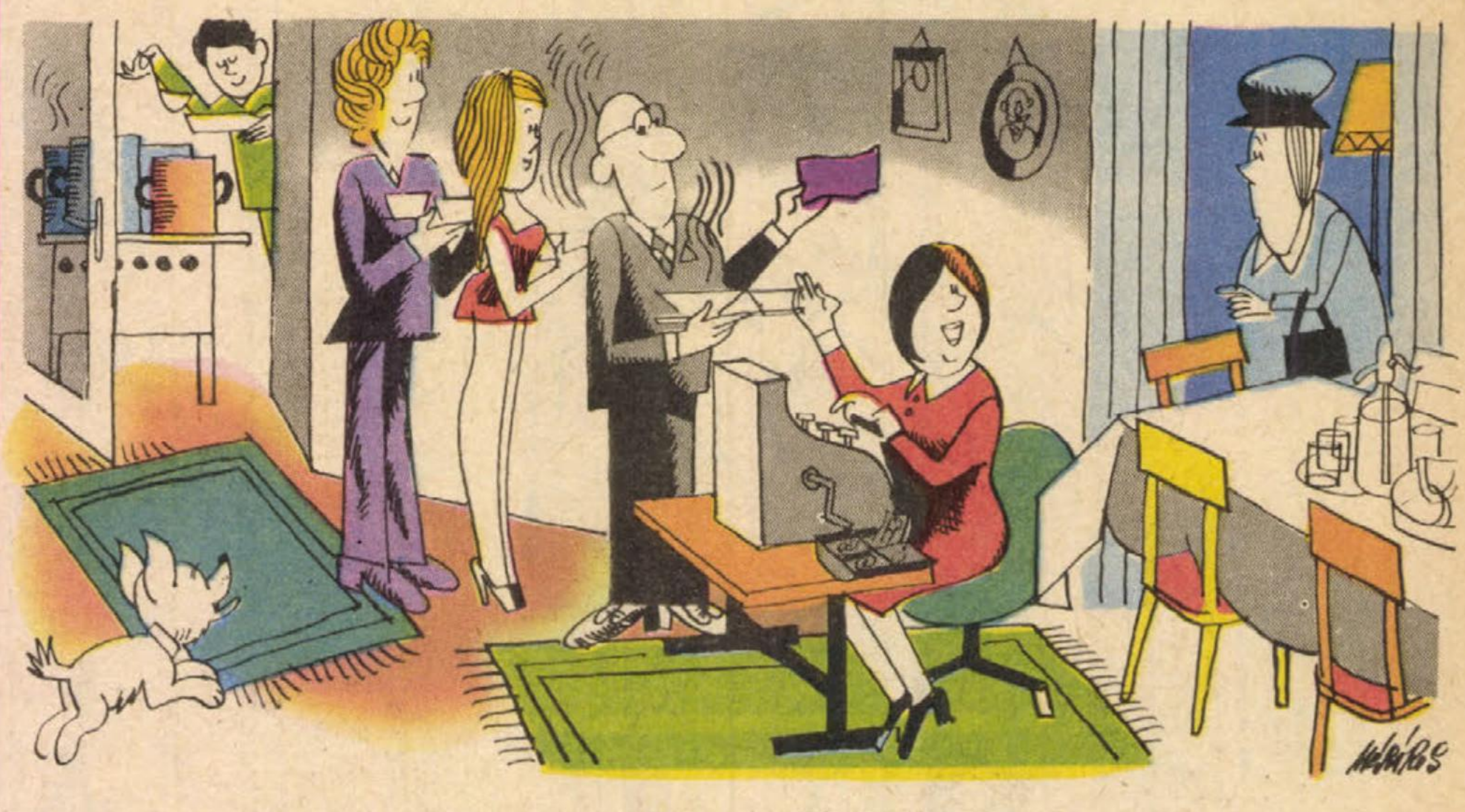

– Nálunk nincs vita a kosztpénz miatt.

NEM VAGYOK IRIGY...

Nem irigylem a kereskedelem fő- és alvezetőit (ideértve a minisztériumot és a kereskedelem oktatási intézményeit is!). Az egyik főok, amiért nem irigylem: bármiért elégedetlen a vevő, mindig a kereskedelem fő- és alvezetőit szidja, mintha ők tehetnének arról, hogy ebben vagy abban az üzletben nem kifogástalanul bánnak vele. A másik ok, amiért nem irigylem őket, az, hogy minden jószándékú törekvésük ellenére sem tudnak rendet teremteni a saját portájukon és már-már úgy látszik, hogy erre nincs is lehetőségük. A pult környékére gondolok, az eladók és a vevők viszonyára, és a helyzetet ismerve, megvan az okom arra, hogy ne legyek optimista.

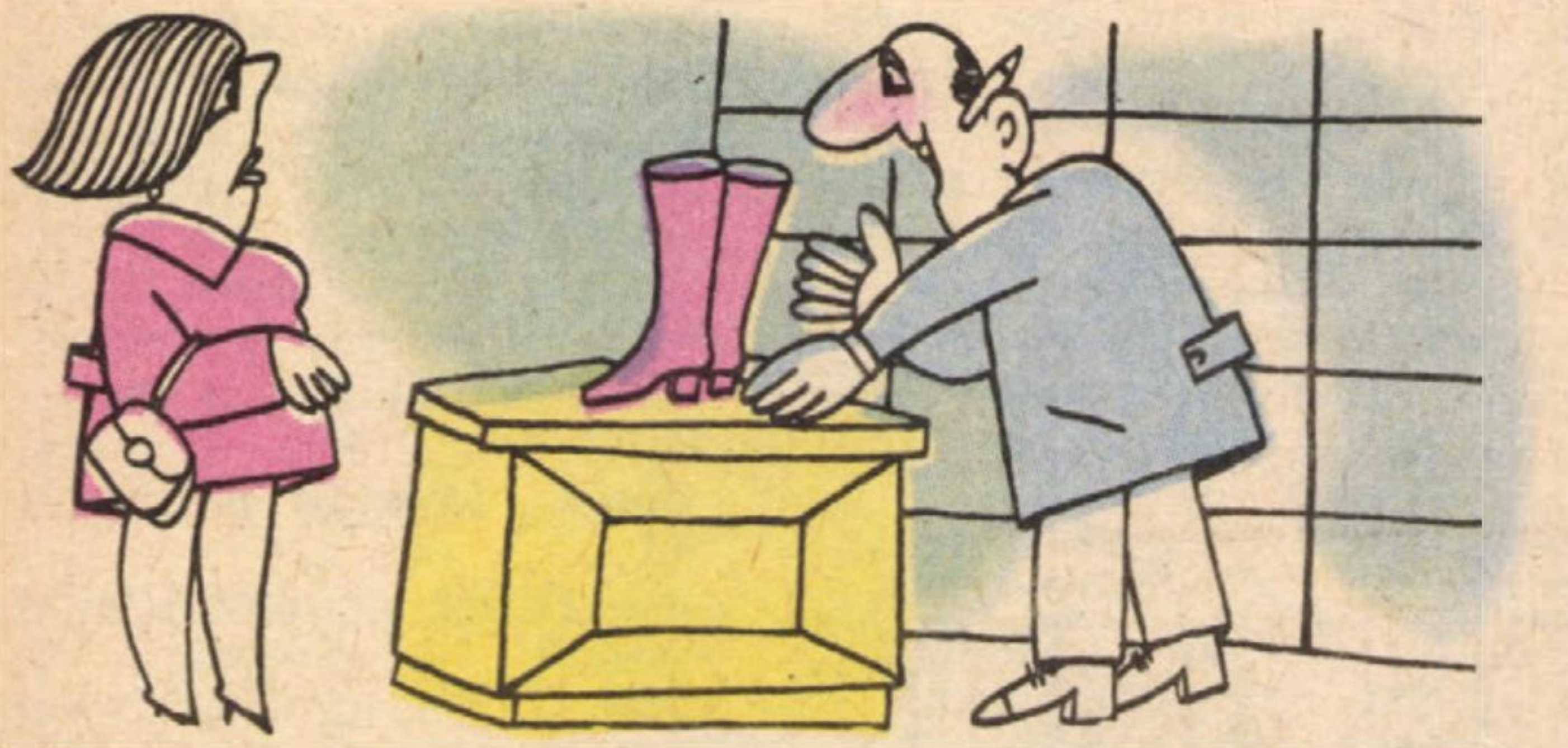

De hogyan is irigyelhetném a kereskedelem fő- és alvezetőit, amikor például a minap a tévében (Komlós János műsorában), ha jól emlékszem, egy kereskedelmi szakközépiskolás, körülbelül 15 éves bolti eladónak készülő kislány úgy nyilatkozott, hogy ő a vele egykorú fiatalokat kiszolgálás közben, a pult mögül is *tegezi*. Arra a kérdésre azonban nem tudott pontos választ adni, hogy a vevő ifjú korát milyen mérőeszközökkel állapítja meg. Nyilván becsléssel. Pedig erre én nagyon kíváncsi lennék, és arra is, hogy az iskolában a kislányt, televíziós szereplése után, felvilágosították-e arról, hogy a pult mögül a vevőt akkor sem illik tegezni, ha vele egykorú vagy akár fiatalabb nála.

Azért sem irigylem a kereskedelem fő- és alvezetőit, mert ha egy vidéki áruházban — mint az újságban olvastam — 147 forintos csizmát 317 forintért árusítottak, akkor a vásárlók nem azt mondják, hogy előfordult *egy* visszaélés, hanem lám, így dolgozik a kereskedelem. Jóllehet, az illetékes helyi vezetés, mint az újságból kitűnik, bűnvádi feljelentést tett a visszaélést elkövető dolgozok ellen. És azért sem irigylem a kereskedelem fő- és alvezetőit, mert még a hentesüzletekben a gyakran előforduló és megengedhetetlen hangvételért is őket hibáztatják. „Kibontottam a csomagot" — olvasom egy éppen ma érkezett levélben — „csupa rongyos darab párizsit találtam belerakva, vagyis hulladékot. A másik csomagban, amit vásároltam — a kiválasztott szép császárhús helyett —, mócsingot találtam." Hogy a levélíró reklamációjára milyen drasztikus és kézzelfogható intézkedéseket tettek a húsboltban, annak bizonyítására nincs módom, mert az üzletben levő hét vevő hátat fordított a 64 éves panaszosnak és a jelenetnek. Nem akart tanúskodni és ezáltal veszélyeztetni a húsbolt alkalmazottaival fennálló jó kapcsolatát.

Ezért és ehhez hasonló számos jelenségért nem irigylem én a kereskedelem fő- és alvezetőit: lehetetlen, hogy mindenre oda tudjanak figyelni. Hiába hoznak például rendeletet arról, hogy minden árut, de különösen az importáltat a vevővel szakszerűen meg kell ismertetni, ha ezt az üzletekben nem hajtják végre. De hogyan is hajtanák végre, amikor gyakran maguk az eladók sem tudják, hogy tulajdonképpen mire való az az árucikk, amit a vevőnek eladásra kínálnak.

Az íróasztalomon áll egy jóformájú, fehér, műanyag flakon (egy olvasónk panaszképpen tisztelt meg vele!). Az egyik oldalára nagy kék betűkkel rányomtatták: „SKRZAT Tisztító Használati Tanács", a másik oldalon ugyancsak kék betűkkel arról tájékoztatnak, hogy „Rongyra vagy szivacsra kevés Skrzat tisztítót öntünk, majd enyhe dörzsöléssel a szennyezett felületet bekenjük" stb., stb. Összesen mintegy tíz soros a használati utasítás, amiből még azt is megtudja a vevő, hogy lengyel importról van szó, és Varsóban gyártják. Csak éppen azt felejtették el a flakonra írni és a vevővel tudatni, hogy vajon mit lehet a Skrzat-tal tisztítani? Ezt a bolti eladó sem tudta, de a boltvezető sem, egy vásárló adott végül is felvilágosítást, mondván: „Tessék csak nyugodtan megvenni, azelőtt Zenit-nek hívták. Remek fürdőkád- és csempetisztítószer."

Így tudta meg a vevő, hogy mi a Skrzat és hogy nem szabad vele gyapjúszövetet tisztítani. Hát ezért nem irigylem én a kereskedelem fő- és alvezetőit.

Földes György

ÚJ BEJÁRÓNŐ

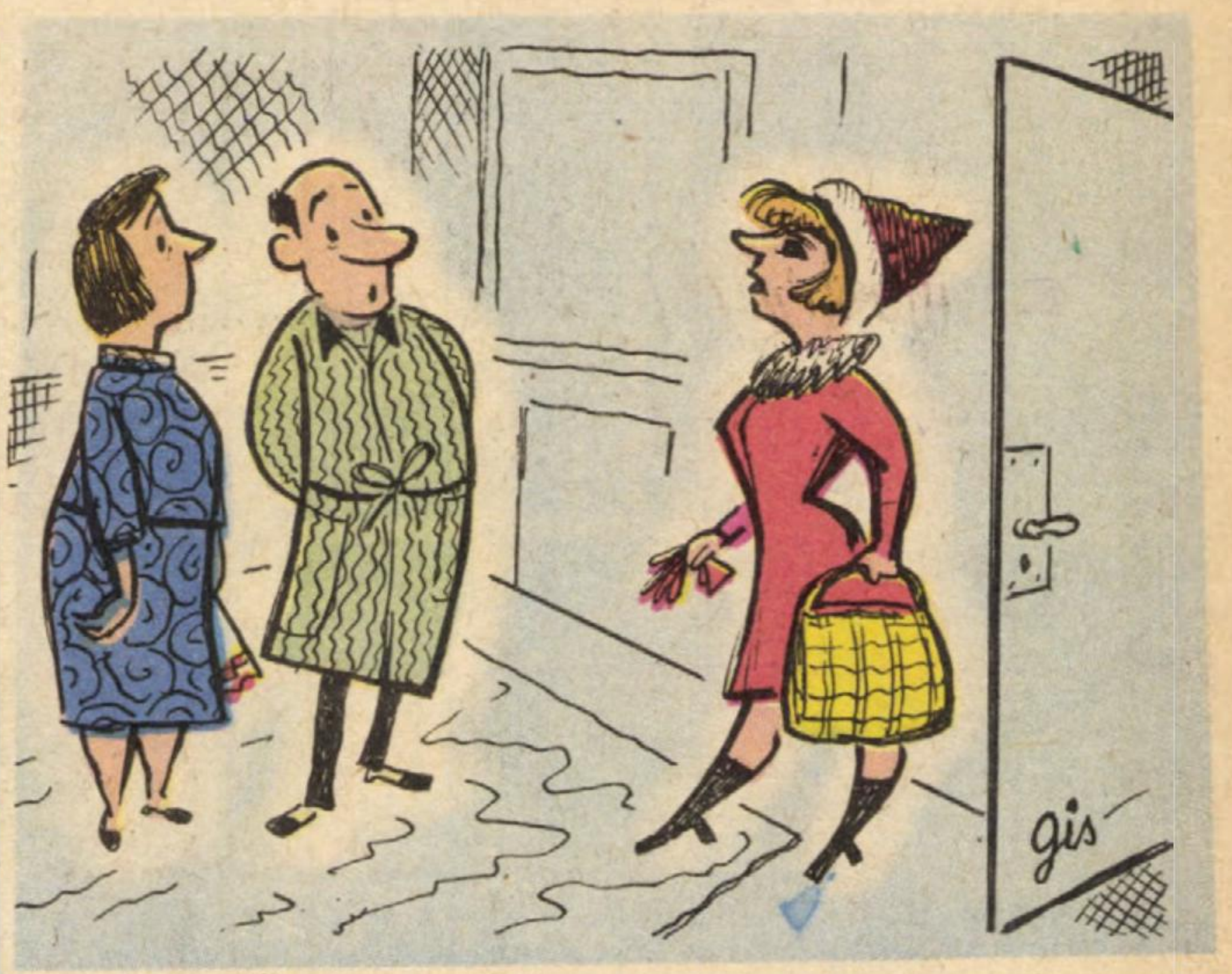

– Rendben van. Egy heti próbaidőre vállalom magukat munkaadómnak . . .

SZILÁNKOK

CINIZMUS

Tisztességes lány az, akiről nem tudják a szomszédok . . .

ÁBRÁNDOZÁS

— Nem sikerült kijutnom a pozsonyi műkorcsolyázó világbajnokságra.

— Ön korcsolyázik?

— Dehogy. Forralt bort szerettem volna árulni a büfében.

ÁLOM

— Rémes álmom volt az éjjel. Azt álmodtam, hogy két évi börtönre ítéltek. Reggel, mikor felébredtem, nagyon boldog voltam, hogy csak egy évet kaptam.

VIDÉKI LAKODALOM

— Szegény ifjú párnak nincs hol laknia.

— Miért?

— Eladták a házukat, hogy legyen elég pénzük a lakodalomra.

ŐSZINTESÉG

— Ezer gyereket szeretnék. A családi pótlék miatt.

SPORTÜZLETBEN

— Kérek egy jó sátrat. Lakás helyett lesz . . .

NYÍLT TÉR

EZÚTON KÖZLÖM, HOGY NEM VÁLLALOK FELELŐSSÉGET SEM A FELESÉGEM, SEM A MAGAM CSELEKEDETEIÉRT.

HATÁROZATLAN NŐ

Amikor Kovács este hazament, egy cédula várta a feleségétől:

KÉSZPÉNZÜNKET, BÚTORUNKAT, GYEREKÜNKET MAGAMMAL VITTEM. MEGPRÓBÁLOK NÉLKÜLED ÉLNI. HA NEM MEGY, MA, EJFÉL KÖRÜL, VISSZAJÖVÖK . . .

(galambos)

CHILÉBEN ELŐRETÖRT A BALOLDAL

Endrődi István rajza

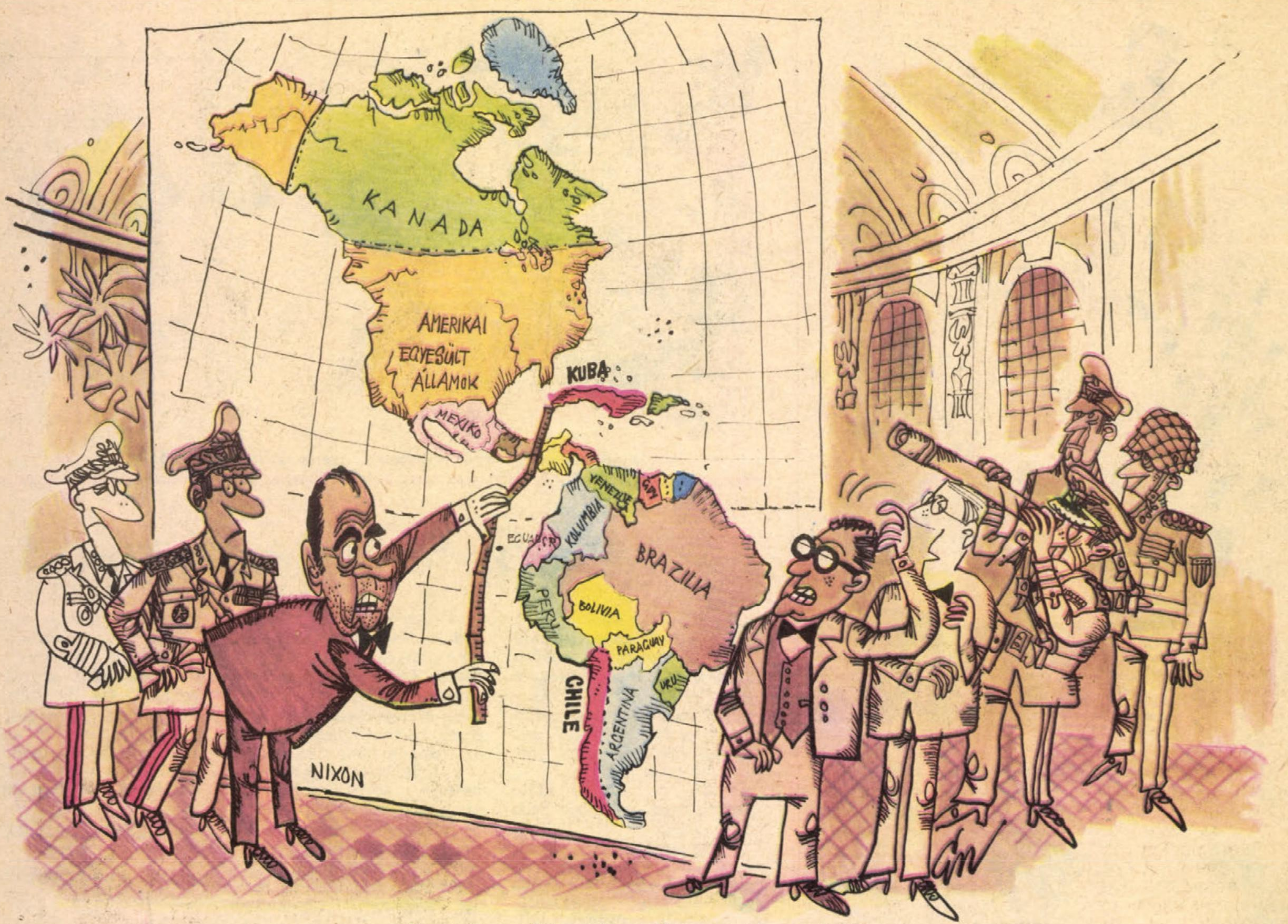

– Nem volt ez a két ország azelőtt messzebb egymástól?

TAVASZFÉLE

Az aszfalt csillogott. A fák zöld illatokat árasztottak, egy percre azt hitték, az erdőben vannak. A fiú ronggyá ázott a hírdetőoszlop tövében. Az eső becsorgott a ballonkabát zsebébe. Ezeknek a ballonkabátoknak a legcsúnyább tulajdonsága, hogy az eső becsorog a zsebükbe. A csokor hóvirág csapzott vitaminsalátává változott a kezében. Az ördögbe is, gondolta a fiú, jöhetne már.

— Ne várja — szólalt meg egy hang a háta mögött. — Hallgasson rám. Ne várja. Fusson, amerre a lába viszi.

Az öregember úgy festett, mint egy próféta, aki imádja a vízi sportokat. Fehér szakállát facsarni lehetett, de a szeme eszelős fényben csillogott. Mint a prófétáké, akik imádják a vízi sportokat.

— A csudát — mondta a fiú. — Aztán miért?

— Először is felfázik. Már most ázottabb az itatóspapírnál. Életre szóló nyavalyát szerez. Tülökszerű orr, satnya hörgők, a mandula feldagad, akár egy futball-labda. A vírusok máris majálist tartanak a szervezetében. De ez még a kisebbik baj.

— Aranyos ember! Aztán? Hadd halljam, mi van még?

— Micsoda? — kiáltott a próféta és kék lett a szakálla, mert felgyúltak a neonok. — Micsoda? Maga egy nőt vár, fiam!

— Világos — mondta a fiú és a szemöldökéről víz csorgott a kövezetre. — Miért, maga minek nézett engem?

— Ne várja. Hallgasson rám. Fusson, amerre a lába viszi.

— Hagyjon békén. Egyáltalán kicsoda maga?

— Én most szálltam le a falvédőről — süvöltötte a próféta, miközben sápadt arca a reklámfények változásával hol zöldes, hol pirosas színt öltött. — Most jöttem a hathúszassal!

— Meg is látszik. És? Mit akar ezzel mondani?

— Csak annyit, hogy nem azonosítom magam a nyeglékkel és a közömbösökkel. Akik melldöngetve hirdetik: nem most szálltak le a falvédőről, nem most jöttek a hathúszassal. Én rokonszenvezek, törődöm és fáradozom. Hallgasson rám. Meneküljön. A nők kannibálok. A nyakadba akaszkodnak. Magukhoz bilincselnek. Beléd fojtják a szuszt. Elszívják előled a levegőt.

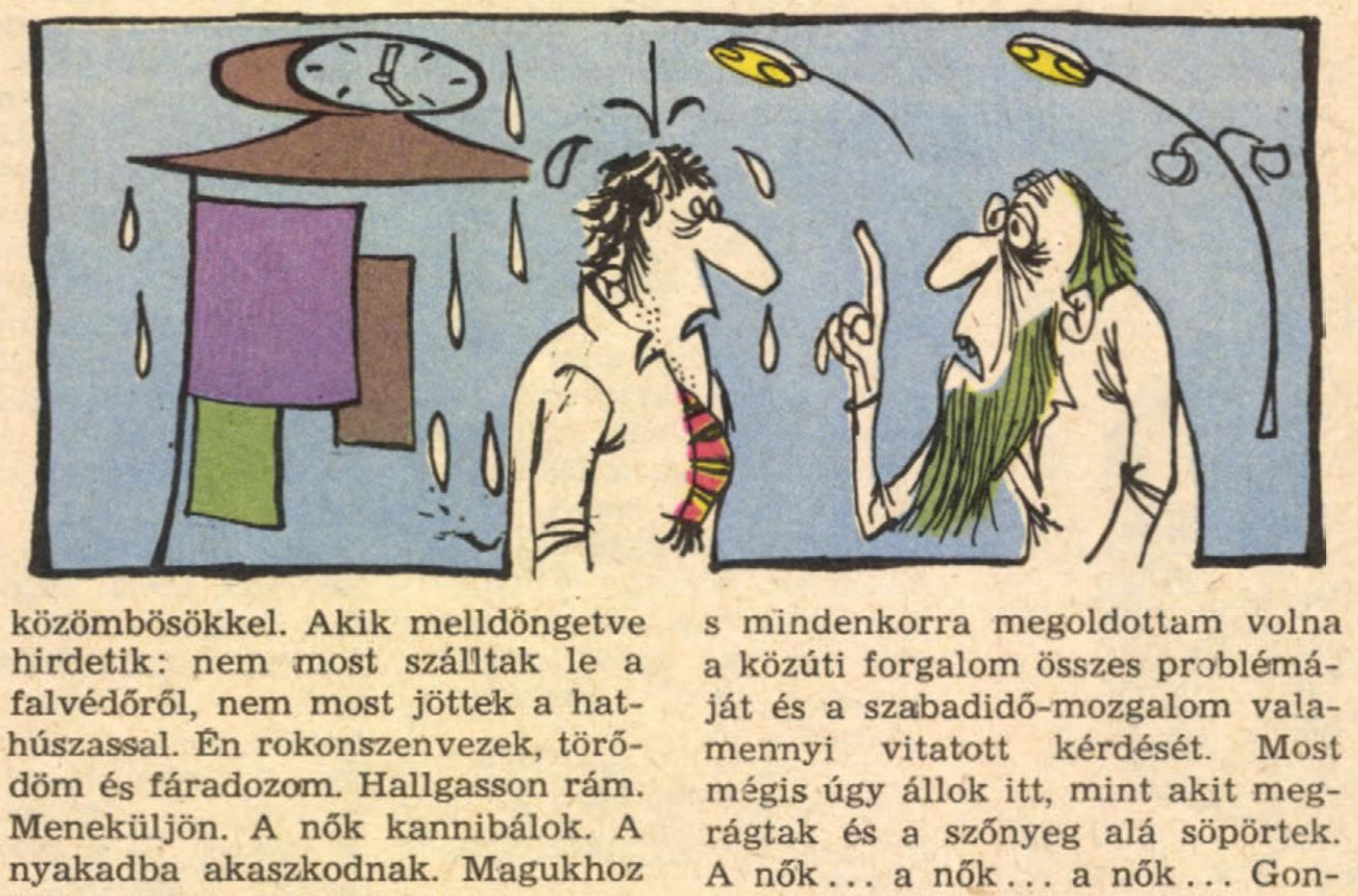

— Ne tegezzen — mondta a fiú. — Miért tegez? Különben is, a menyasszonyom szeret engem.

— Az a legborzasztóbb! — hördült a próféta. — Lágy mosolyok, enyhe fények, szelíd illatok, csacska lábak kopogása. Arany szálakból fonják köréd a gubót s onnét már nincs menekvés, abba bele kell fulladni. Én ... én egyszer majdnem feltaláltam a fantázia-repülőgépet. Az agy finom áramai működtették a motort. Egyetlen gondolattal átrepültél volna a házak felett, a hegyek felett. Egyszer s mindenkorra megoldottam volna a közúti forgalom összes problémáját és a szabadidő-mozgalom valamennyi vitatott kérdését. Most mégis úgy állok itt, mint akit megrágtak és a szőnyeg alá söpörtek. A nők ... a nők ... a nők ... Gondolj Dante Alighierire. Gondolj Johann Sebastian Bachra.

— Jó hülye példákat választott — mondta a fiú. — Hiszen Dante az egész Isteni színjátékot Beatrice köré írta. Bachnak meg húsz gyereke volt, aztán mégis olyan fúgákat szerzett, mint ide Lacháza.

— Hohó! — kiáltott a próféta. — Máris lépre mentél. Máris kikezdte sejtjeidet a bűbájos rontás. Fogalmad sincs arról, mit írt volna Dante Beatrice nélkül és miféle csodákat szerzett volna Bach, ha legényember marad. Menj! Menekülj! Mássz fel egy magányos csúcsra. Maradj magadnak. Hideg és zord világ, de a csillagok ritka fénnyel világítanak és tiszta a levegő. Menj! Találd fel a füstnélküli nagyvárost és a fantázia-repülőgépet. Neked még sikerülhet.

— Gondolja?

— Nemsokára végiglejt itt a járdán. Lépése mint a muzsika. A haján esőcseppek csillognak s a szeme kék lesz, mintha egy ibolyát nyomtak volna szét a sarkában. Azt mondja, túlóráznia kellett, három különleges levelet gépelt le. Aztán megpróbál beléd karolni. Bilincsbe verni. Ne engedd. Menekülj! Fuss, amerre a lábad visz.

A lány nemsokára végiglejtett a járdán. Lépése olyan volt, mint a muzsika. A haján esőcseppek csillogtak. A szeme kék volt, mintha egy ibolyát nyomtak volna szét a sarkában.

— Szia kutyó — mondta. — Ne haragudj, túlóráznom kellett. Három spéci levelet gépeltem.

— Nem baj krampusz — mondta a fiú. — Fő, hogy itt vagy.

Összekaroltak és eltűntek az esőben.

A próféta utánuk nézett, megvonta a vállát, aztán bement a Nyugatiba. És felült a hathúszasra.

Peterdi Pál

ÜNNEPÉLYES SZOBORLELEPLEZÉS

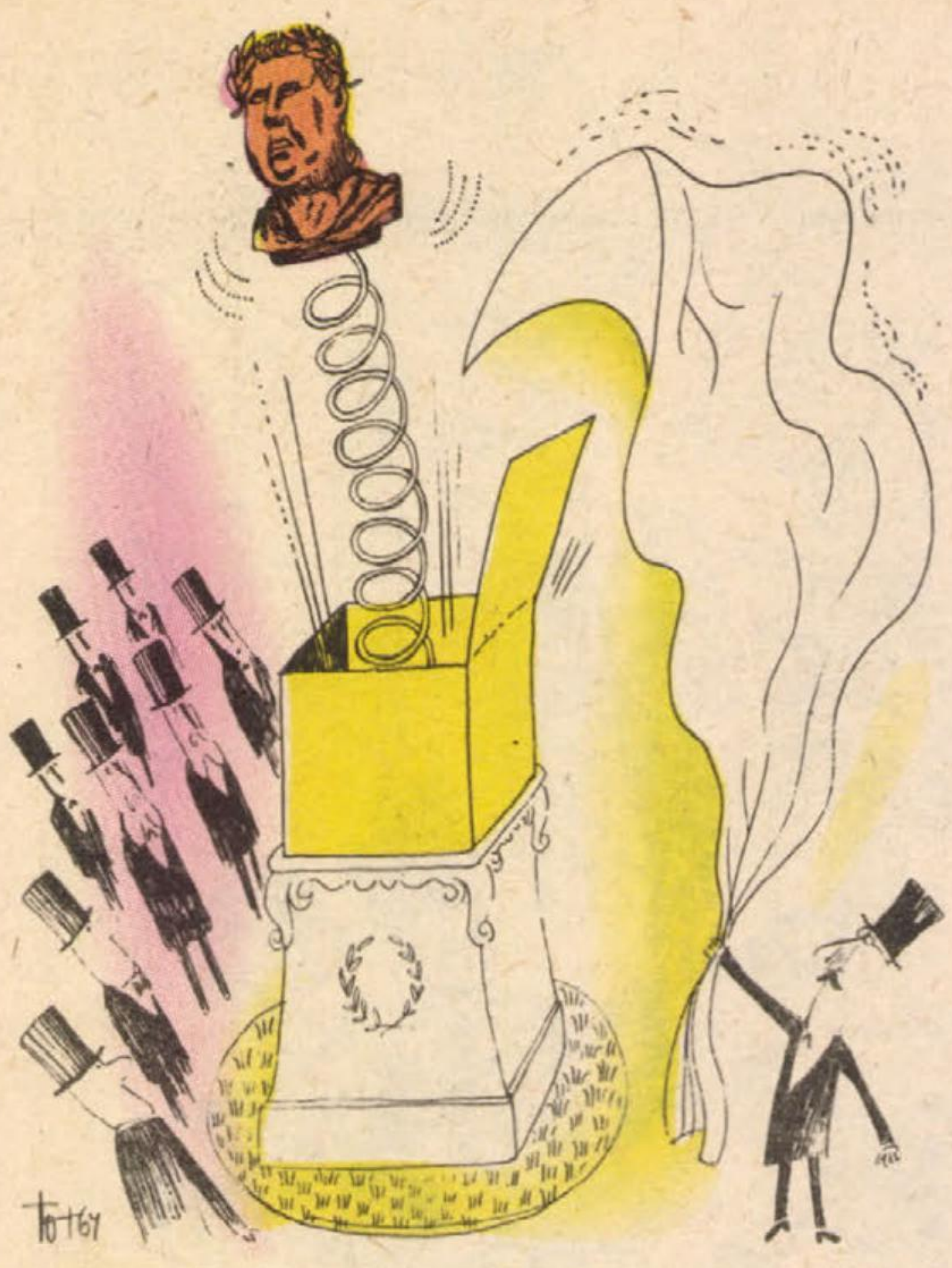

Váratlan fordulat.

ÖNFELÁLDOZÓ BAKTER

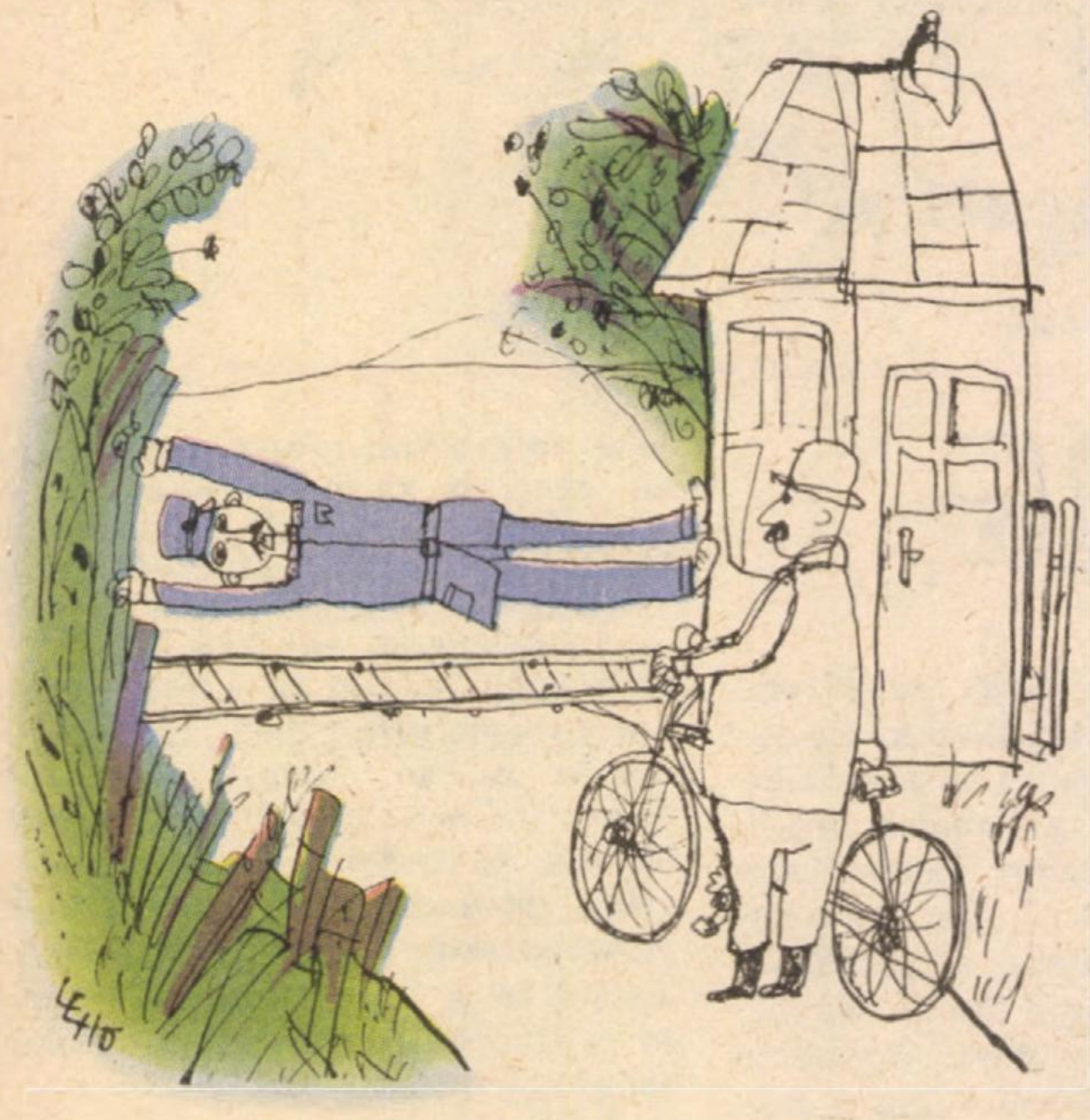

– Már két éve igérik azt a fénysorompót...

TALANY

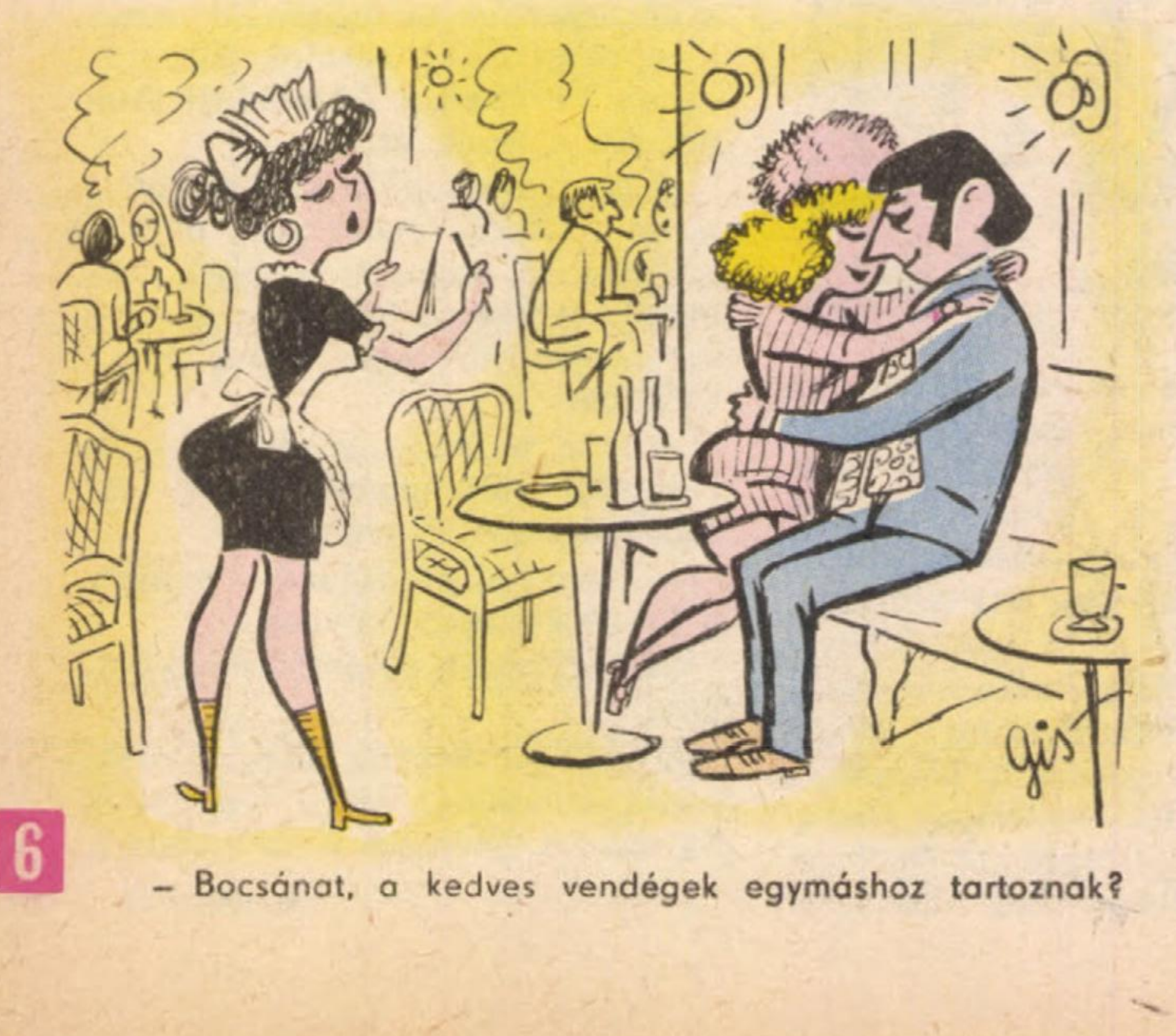

– Bocsánat, a kedves vendégek egymáshoz tartoznak?

KELLEMES SZOMSZÉD

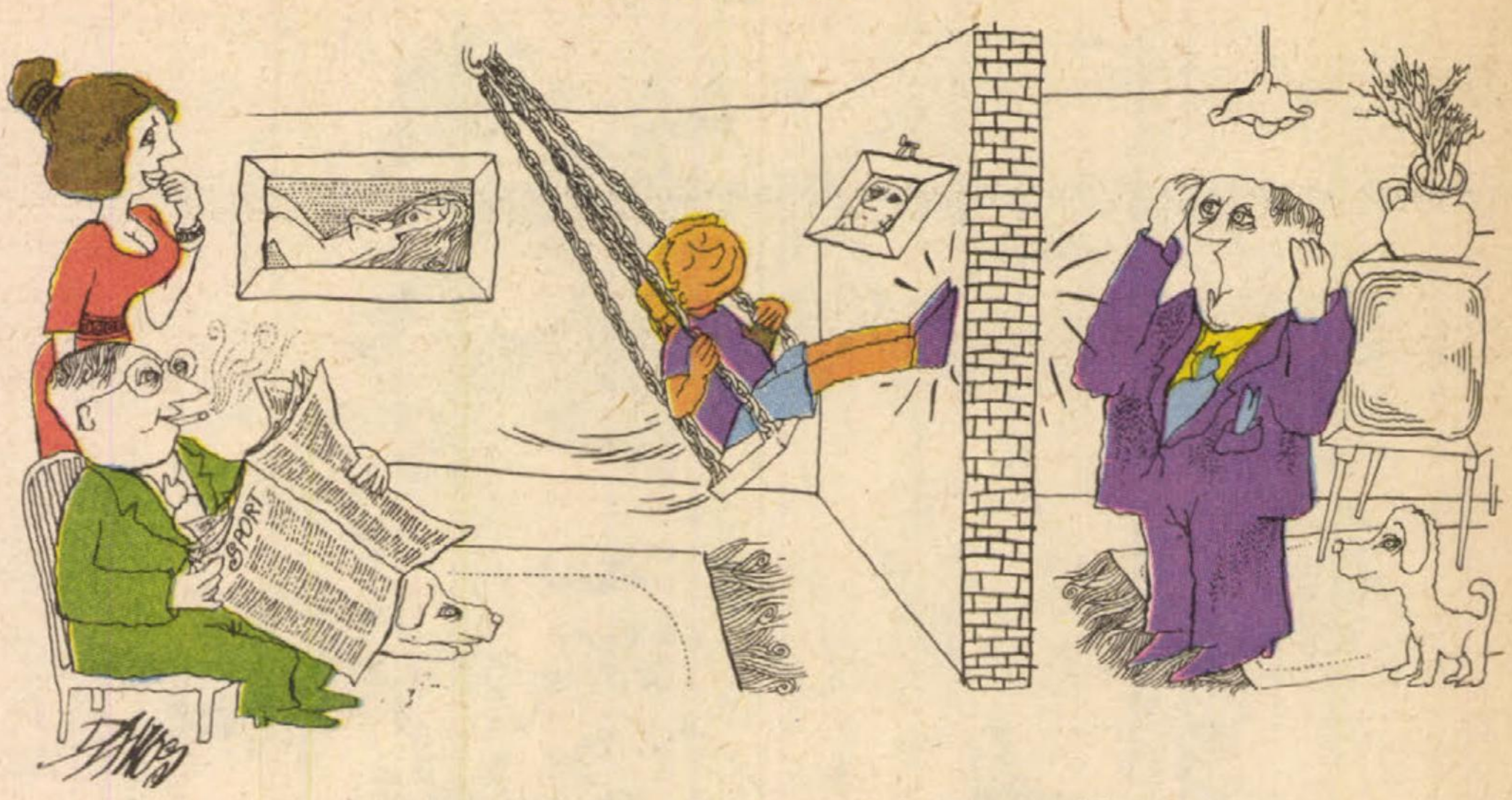

– Nyugodtan elmehetünk hazulról, a gyerek játszik egyedül is...

Egy kis öreg naplójából

Néhány héttel ezelőtt, a még garázdálkodó influenza idején csengettem be a feleségem egyik barátnőjének lakására. De nem ő nyitott ajtót, hanem a fia, a kitűnő gépészmérnök. Melegítő volt rajta, papucs a lábán.

— Na, mi az? — hökkentem meg. — Csak nem vagy beteg?

— Ugyan, dehogy, Pista bácsi — nyugtatott. — Csak tanulmányi szabadságon vagyok. Hegesztési szakvizsgára készülök.

Egy másik, vezető állású barátom meg őszülő fejjel rakja le egymás után a közgazdasági szigorlatokat. Hát ilyesmiről valaha, mint mondani szokás: „az én időmben” szó se volt. Egyetlen élemedett korú, szinte legendás hírű örökvizsgázó volt akkoriban. Géczynek hívták, nem tudom, hol díjnokoskodott, és már dékáni, sőt rektori engedéllyel fizetgette — ki tudja, hányadszor — a tíz koronás vizsgadíjakat Vámbéry Rusztemnek, a kitűnő büntetőjogász-professzornak kasszájába. Egy bús őszi napon azonban mégiscsak újra megpróbálkozott. Megkapta az első kérdést — csak hebegett. Megkapta a másodikat — dadogott.

— Hát úgy látom, jelölt úr — mosolygott sajnálkozva Vámbéry —, ezúttal újra el kell önt tanácsolnom.

— Azt pedig nem fogja tenni a professzor úr! — villant egyet az ősjogász szeme. — Mert a Büntetőtörvénykönyv ennyi meg ennyiedik paragrafusa értelmében jogtalan vagyonszerzésben vétkes az, aki másnak a tudatlanságát anyagi javak szerzésére használja ki.

— Bravó! — rikkantott a jó humorú Vámbéry és az ősjogász ezúttal sikerrel távozott.

*

Ebben az ősrégi történetben csak egy a szomorú. Hogy én ismertem ezt a Géczyt. Vagyishogy én is épp elég ősrégi vagyok. Ezt tudom. De azért nem kellene annyit az eszembe juttatni. Különösen a doktorokra haragszom ezért, meg az újságokra. A doktorok orvosságokat írnak, az újságok meg cikkeket.

Valaha ettem, mert éhes voltam. Meg ittam, ha szomjas lettem. Ma viszont — állítólag — azért eszem, mert a szervezetemnek bizonyos mennyiségű kalóriára van szüksége és enynyi meg ennyi folyadékot kell magamhoz vennem, kiszáradás ellen.

Nahát, ez bosszant a legjobban. Ez a „vegyek magamhoz”. Mint amikor egy jószívű, gyermektelen házaspár magához veszi valakinek az árváját. Még szép, hogy nem azt írják: fogadjak örökbe egy spriccert.

De továbbmegyek. Miért ettem valaha gyümölcsöt? Mert ízlett. És miért egyek ma? Mert egészséges. Meg vitamin van benne. És miben van a legtöbb vitamin? A csipkebogyóban. Vett is a feleségem egy kis üveg csipkebogyó-lekvárt. Megkóstoltam és meglepetten kiáltottam:

— Az áldóját! Hiszen ez hecsedli!

Erre a lekvárra ugyanis nemcsak azért vagyok dühös, mert olyan az íze, mintha valami édesen fanyar hangyamorzsalékot kentek volna a nyelvemre, hanem azért is, mert sok esztendővel ezelőtt ezzel csengettek fel a legédesebb reggeli álmomból. Engedjék meg, hogy idevonatkozólag néhai naplómból idézzek egy kis részletet.

Kiírtam az ajtómra: „Ne tessék csengetni!” De csengettek. Kiírtam: „Éjjeli műszakból jövök, alszom!” De nem aludtam, mert csengettek. Kiírtam: „Kilenc óra előtt semmit sem veszek!” De ők úgy érezték, hogy hecsedlit talán mégis veszek. És csengettek. Végül is tegnapelőtt gondoltam valami nagyot és merészet. Kiírtam az ajtóra:

ITT HECSEDLILEKVÁR ELADÓ!

Azóta nem csengettek.

*

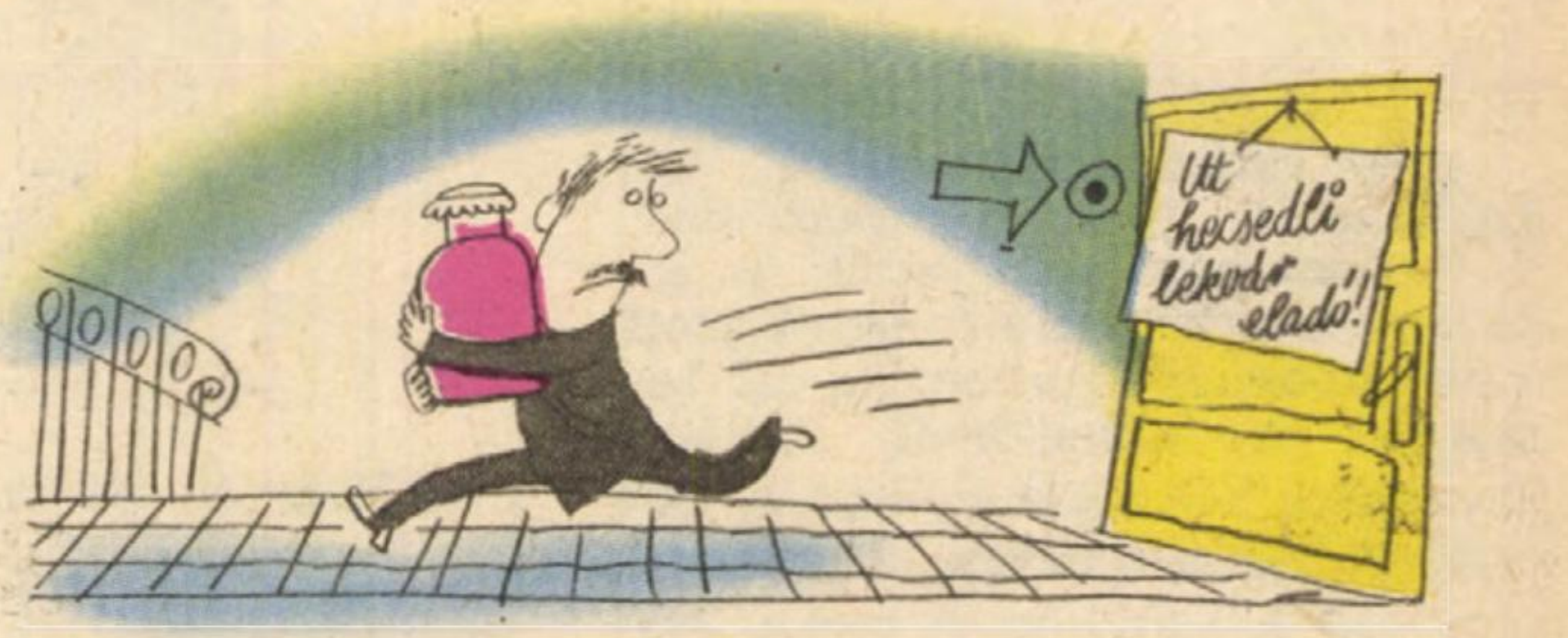
Itt hecsedli lekvár eladó!

Ha jól emlékszem, már volt alkalmam e hasábokon bemutatni Boriskát, családunk régi, időszakos tagját. Régi, mert már felette is eljárt jó egynéhány esztendő és időszakos, mert hetenkint egyszer jön. Takarítani. De annyira velünk érez, hogy sopánkodva vigasztal bennünket a legcsekélyebb kellemetlenségeink esetén is.

Így a múlt héten, ifjonti meggondolatlanságból, harisnyában mászkáltam a lakásban, és öreges ügyetlenségből nekimentem egy szék lábának. Reccs — mondta két lábamujja, én feljajdultam és Boris azonnal vigasztalni kezdett:

— Nem baj, mérnök úr. Minden rosszban van valami jó. Mert ezért a törésért négyszáz forintot fizet az Állami Biztosító.

Csakhamar kiderült, hogy szó sincs törésről. Csak megroppant. Zúzódás. Mondom Boriskának:

— Na, fuccs a négyszáznak!

— Hát igen — mondta, kissé elszontyolodva. — Minden jóban van valami rossz.

Zágon István

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

HOGYAN KÉPZELIK EL AZ ÖREGKORUKAT?

Várnai György:

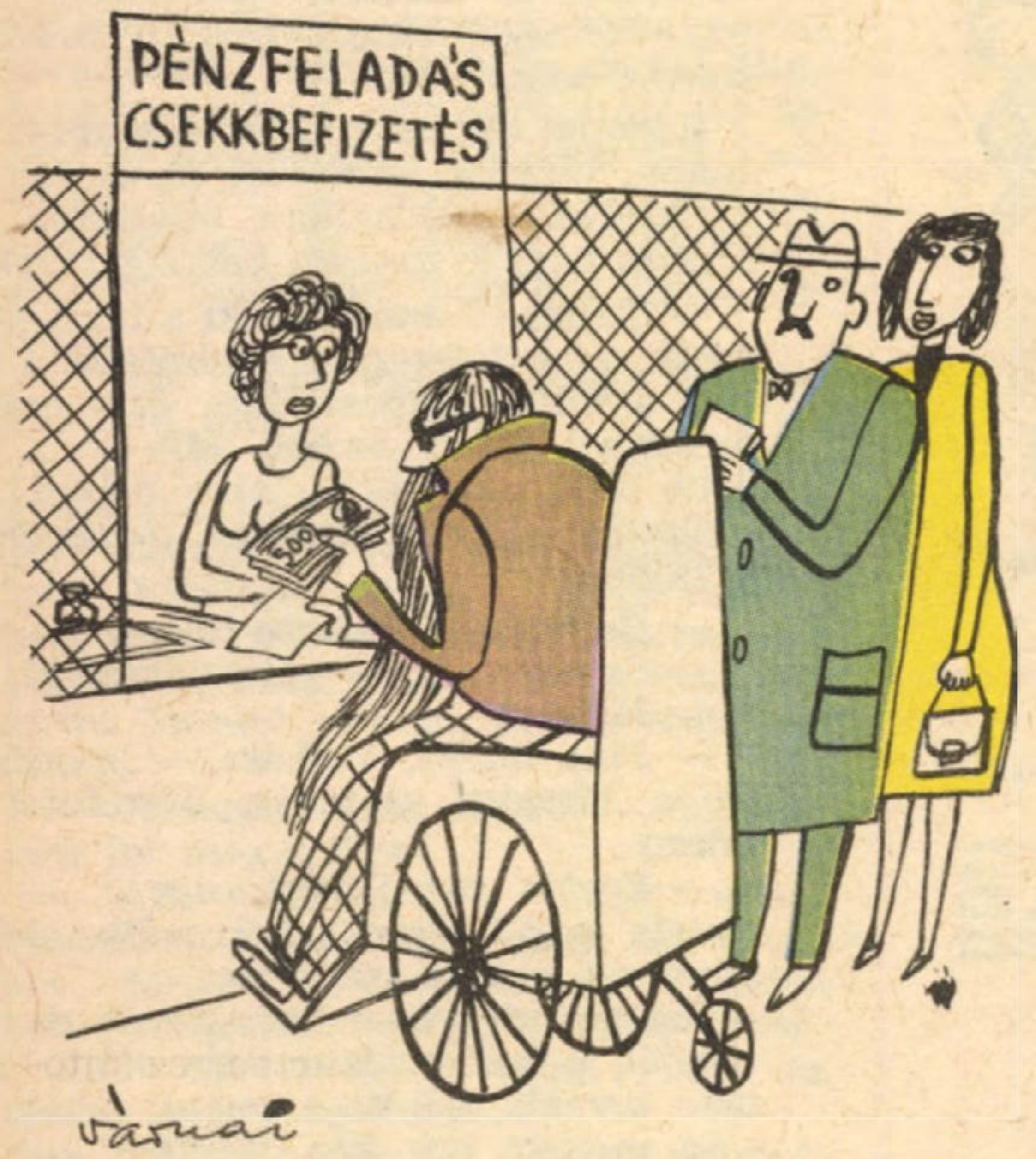
PÉNZFELADÁS
CSEKKBEFIZETÉS
500
várnai

– Azt hiszem, még mindig az OTP építkezési kölcsönt fogom törleszteni.

Takács Imre:

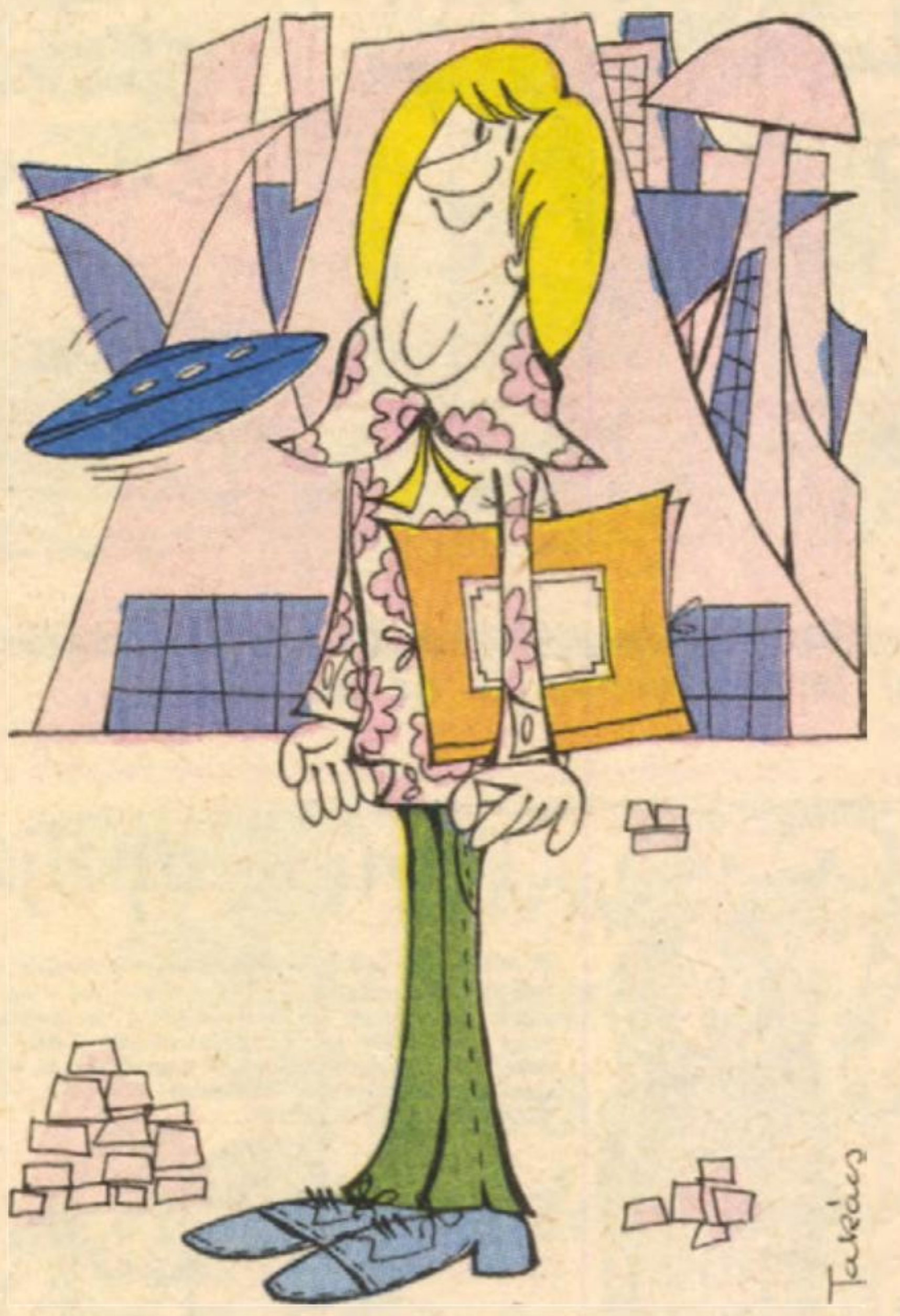

– Így! Mert akkorra feltalálják a fiatalító tablettákat!

Hegedűs István:

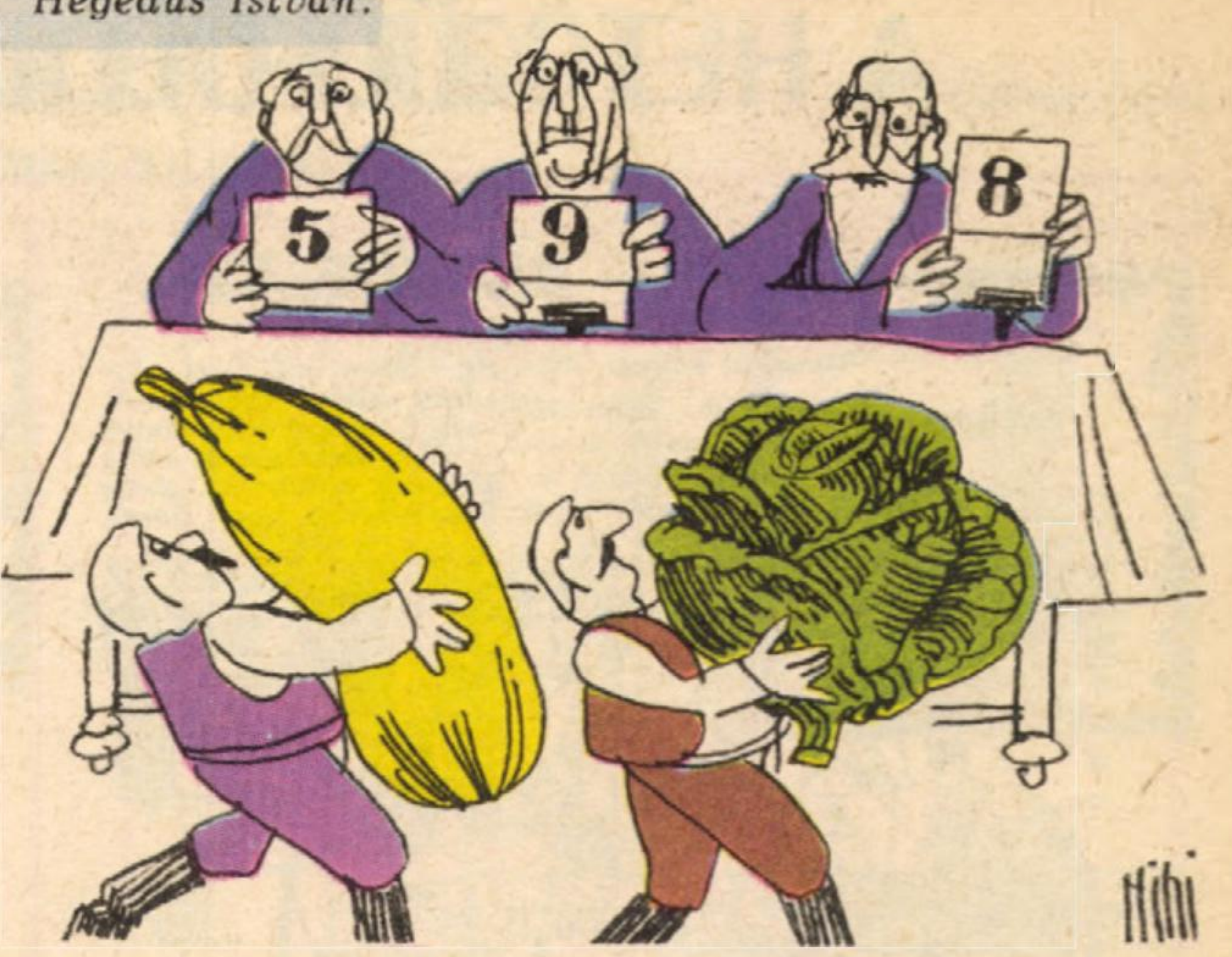

– Részt veszek különféle zsűrikben.

Balázs-Piri Balázs:

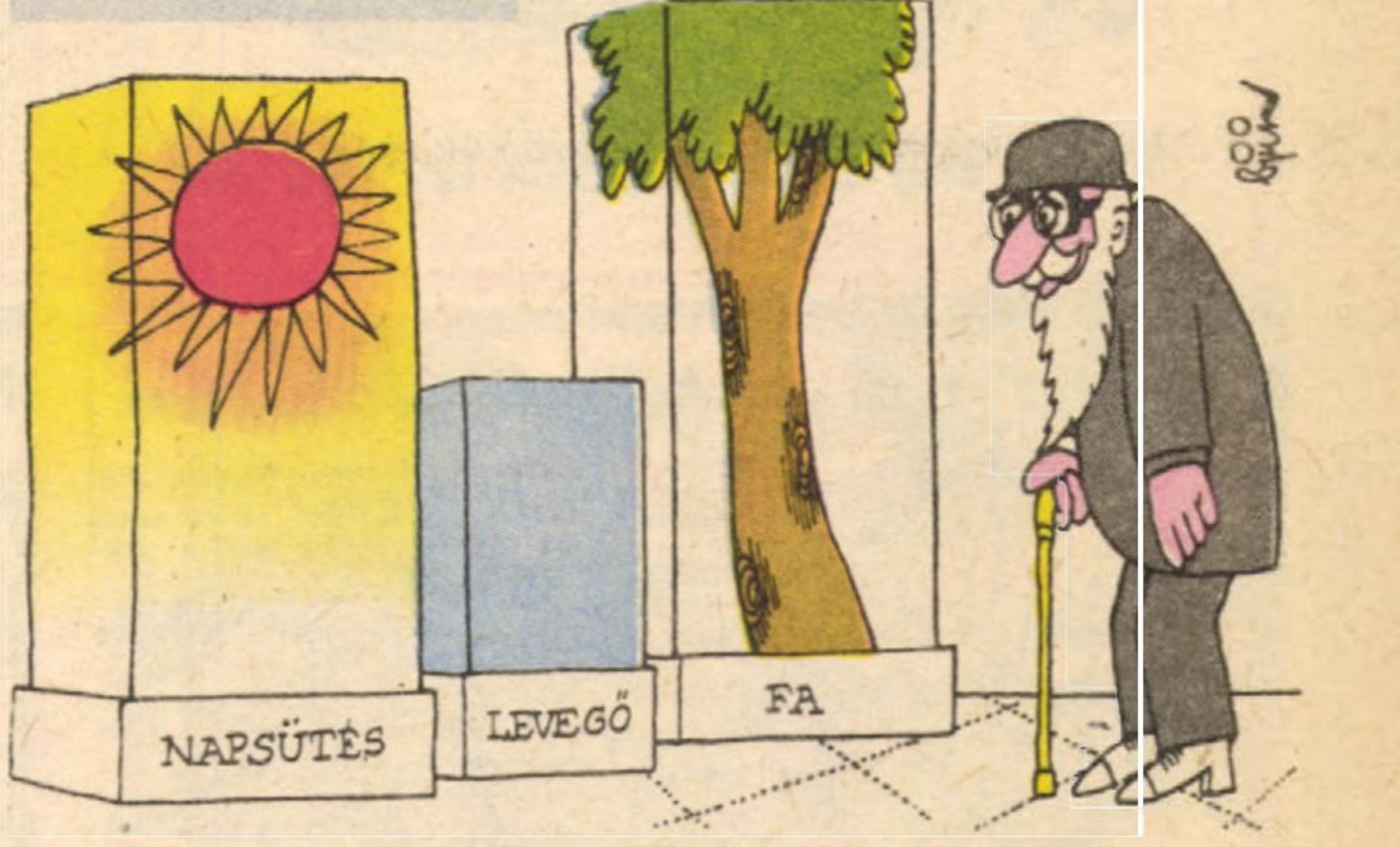
NAPSÜTÉS
LEVEGŐ
FA

– Múzeumba fogok járni.

Endrődi István:

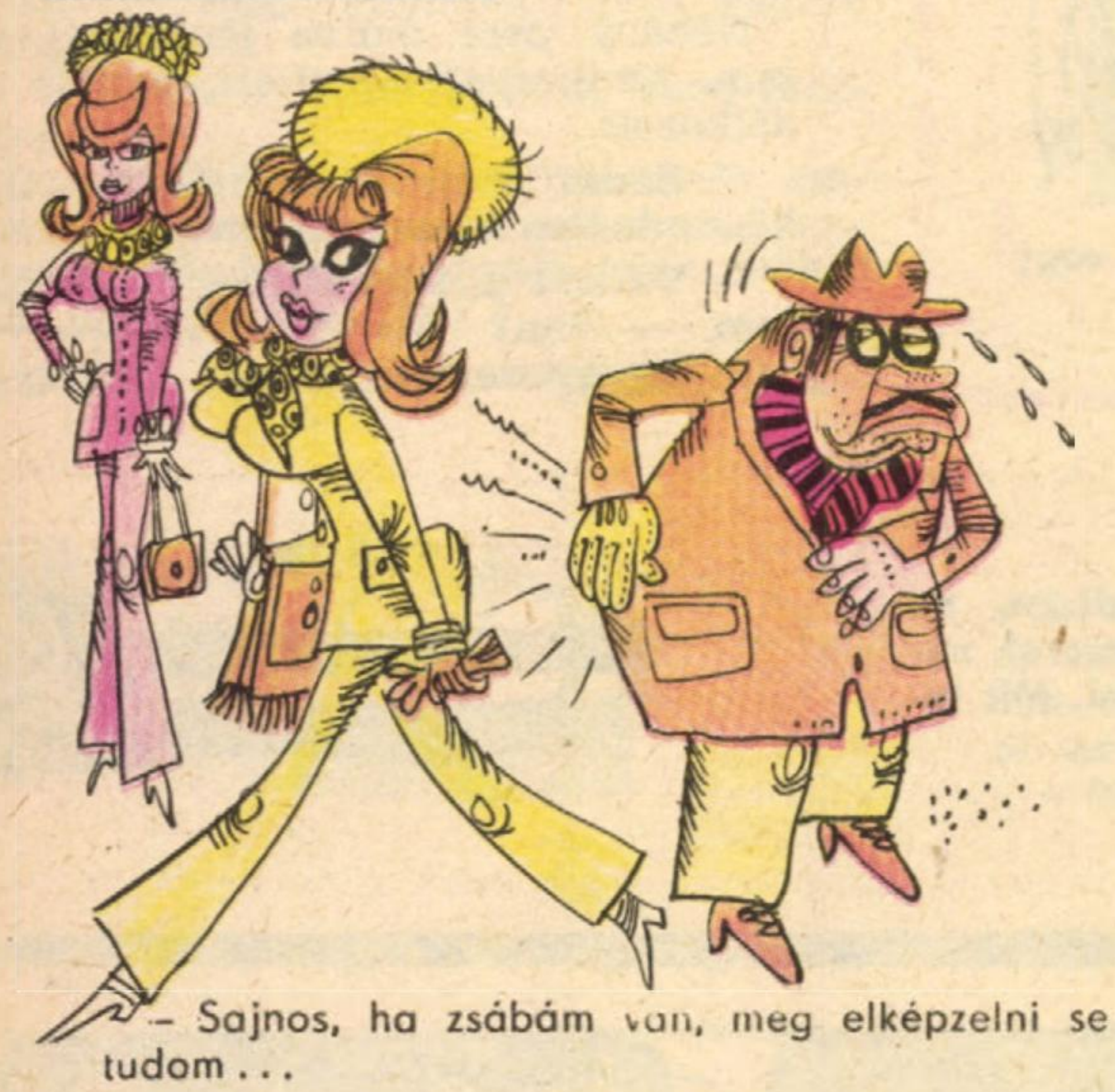

– Sajnos, ha zsábám van, meg elképzelni se tudom . . .

Brenner György:

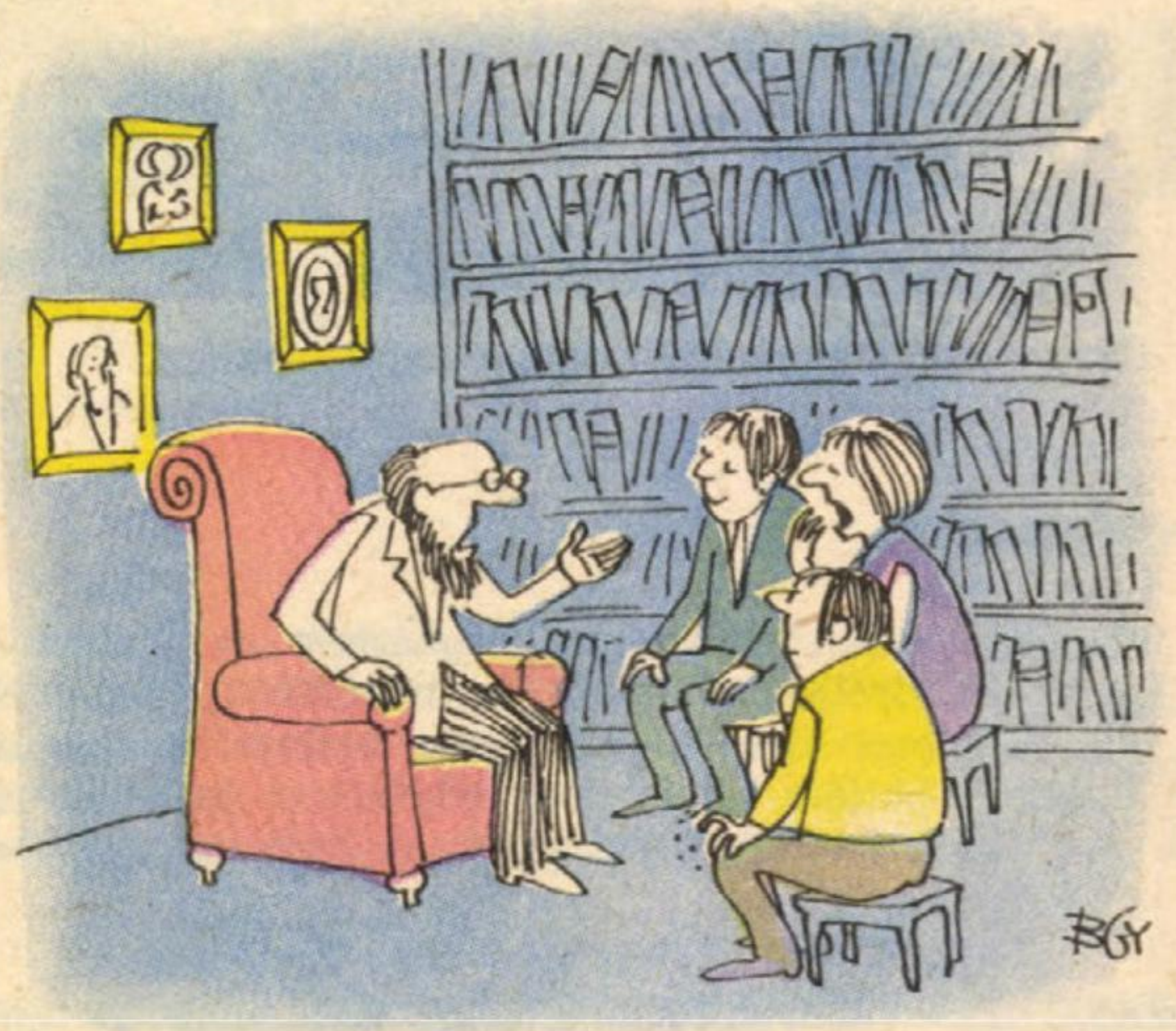

– Azt mesélem majd, hogy milyen nagy idők tanúja voltam.

Dallos Jenő:

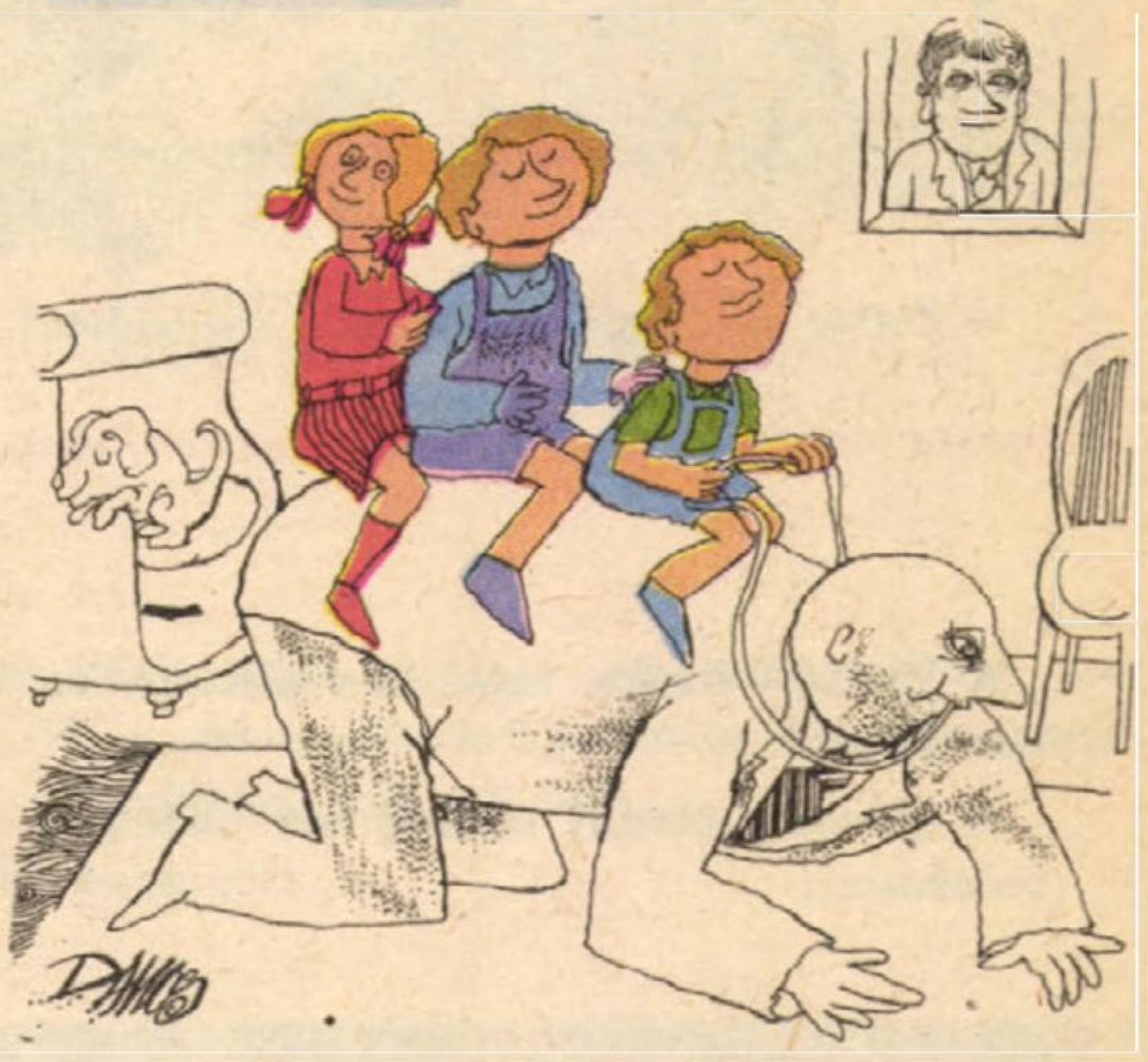

– Ahogy az unokáim akarják . . .

Szűr-Szabó József:

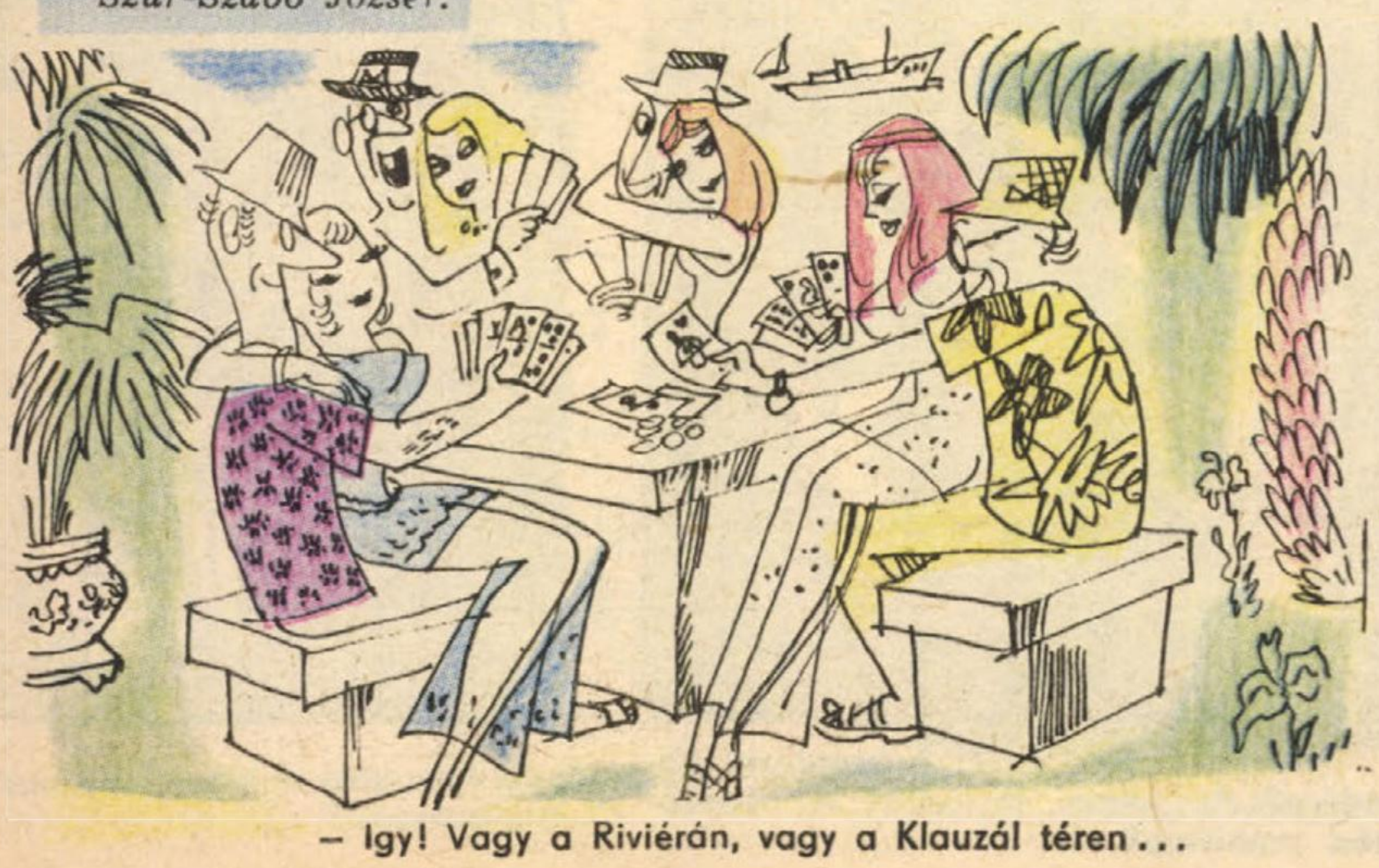

– Igy! Vagy a Riviérán, vagy a Klauzál téren . . .

Fülöp György:

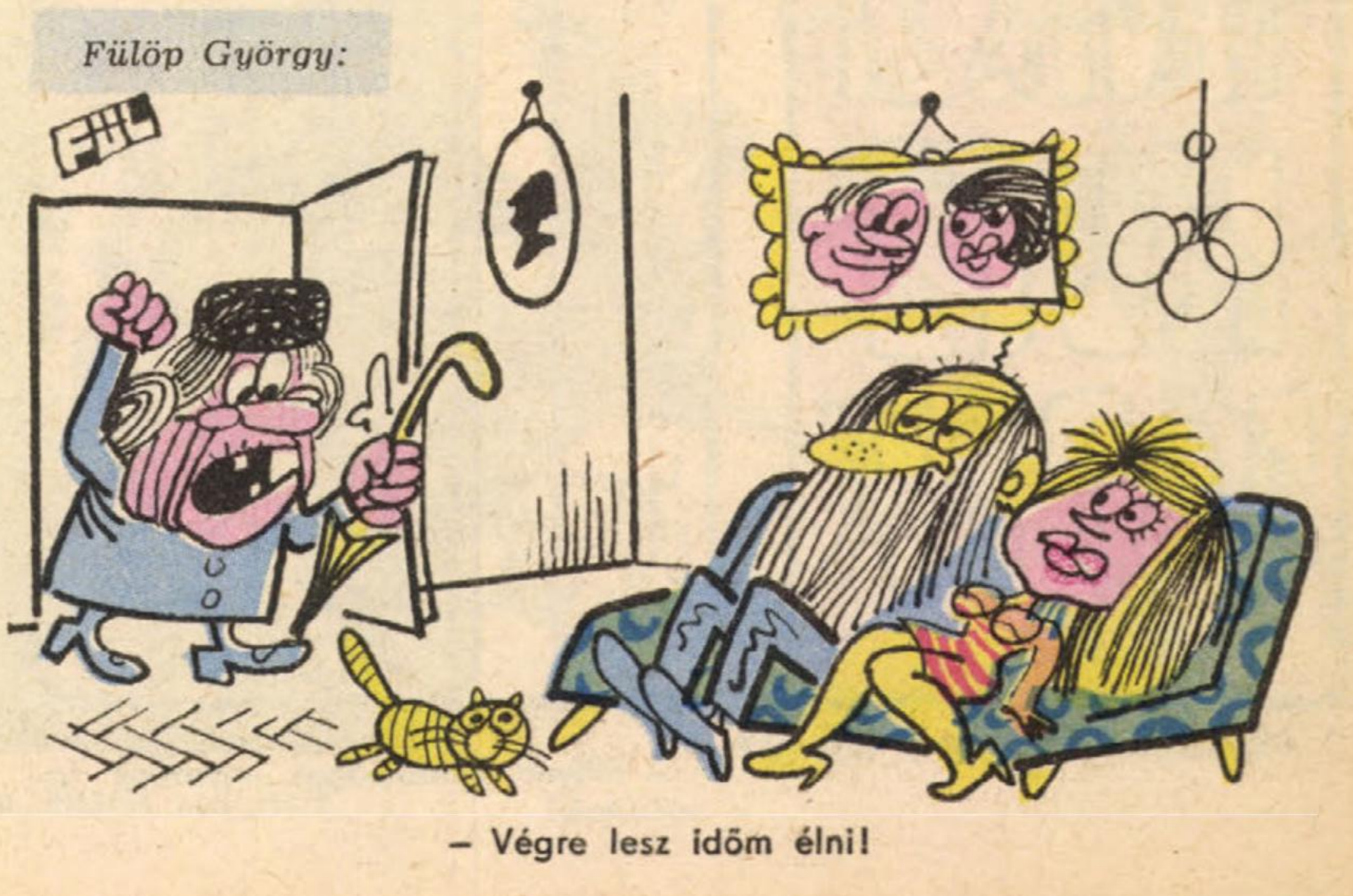

– Végre lesz időm élni!

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Endrődi István rajzai

Levél – ólomlemezen

Moszkva, február 26.

A leningrádi Ermitázs archeológiai expedíciója kivételesen értékes leletet fedezett fel a Dnyeper folyó torkolatvidékén nem tudott elküldeni, kitűnő állapotban maradt meg, s tartalmát tekintve is a legérdekesebb az eddig ismertek közül. A görög Achillodorosz írta fiának

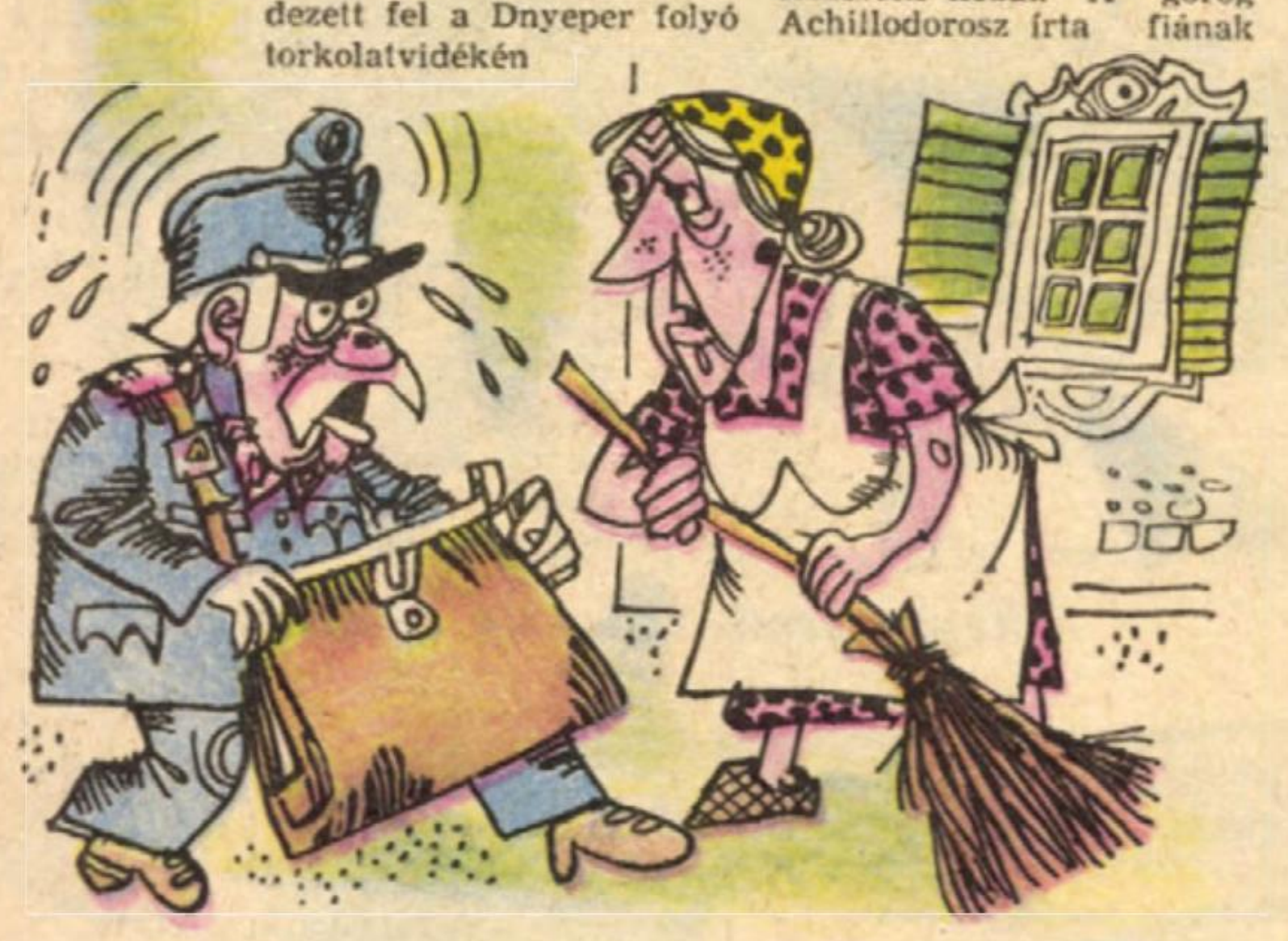

– ...és még az irányítószámot sem írták rá!...

Adóval a banditizmus ellen?

A japán rendőrség minden eszközzel megpróbálkozott már, hogy felszámolja az országban egyre fenyegetőbb méreteket öltő gengszterizmust. A japán sajtó

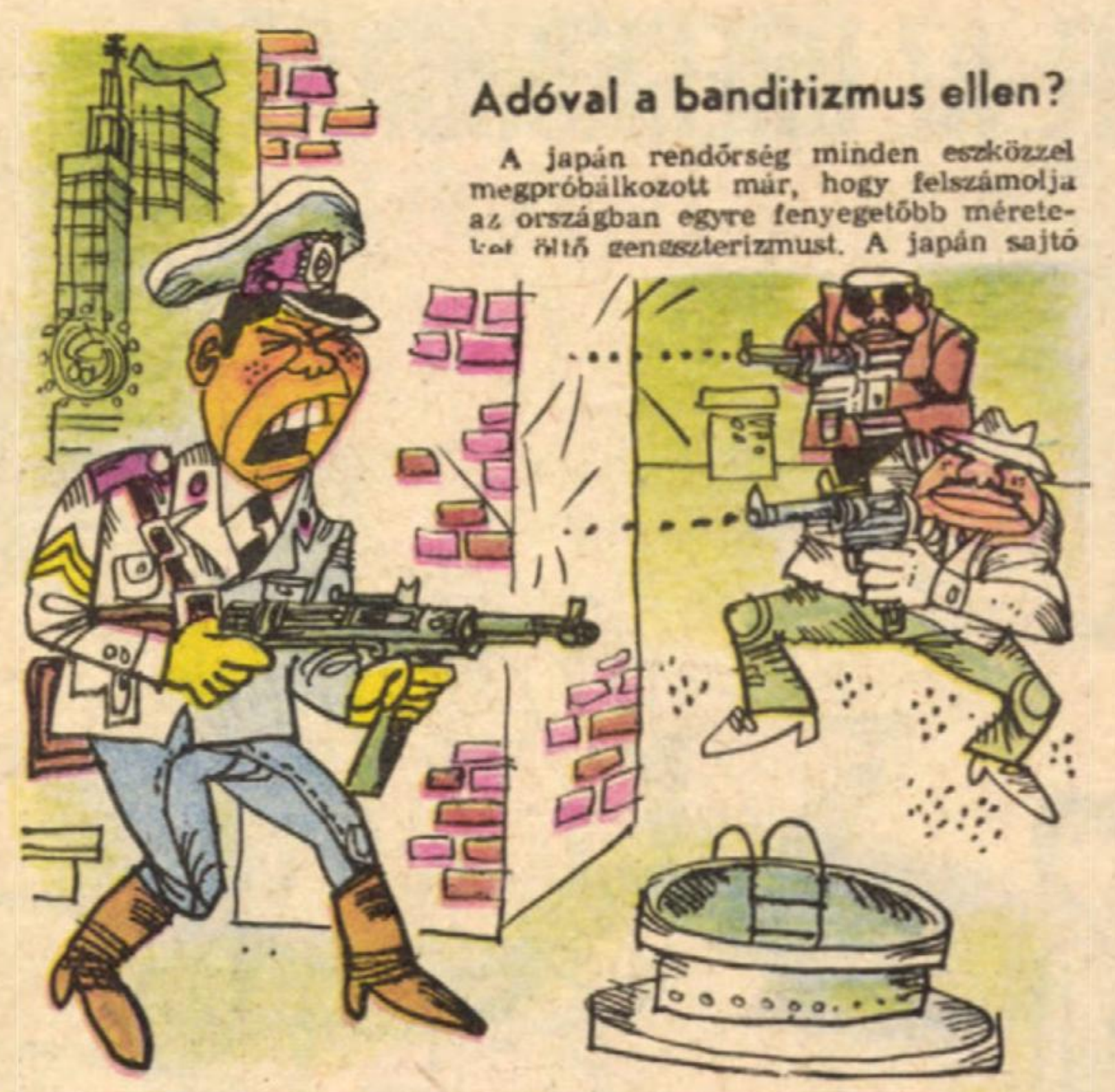

– Ha nem hagyjátok abba a lövöldözést, tízezer jennel felemeljük az adótokat!...

Aluljárók – borzoknak

London, február 26. Stanley Lelyesen megcsappant ennek az állatfajtának a létszáma, mivel ezek az állatok autópályán vezet át.

Az első borzaluljáró a dél-

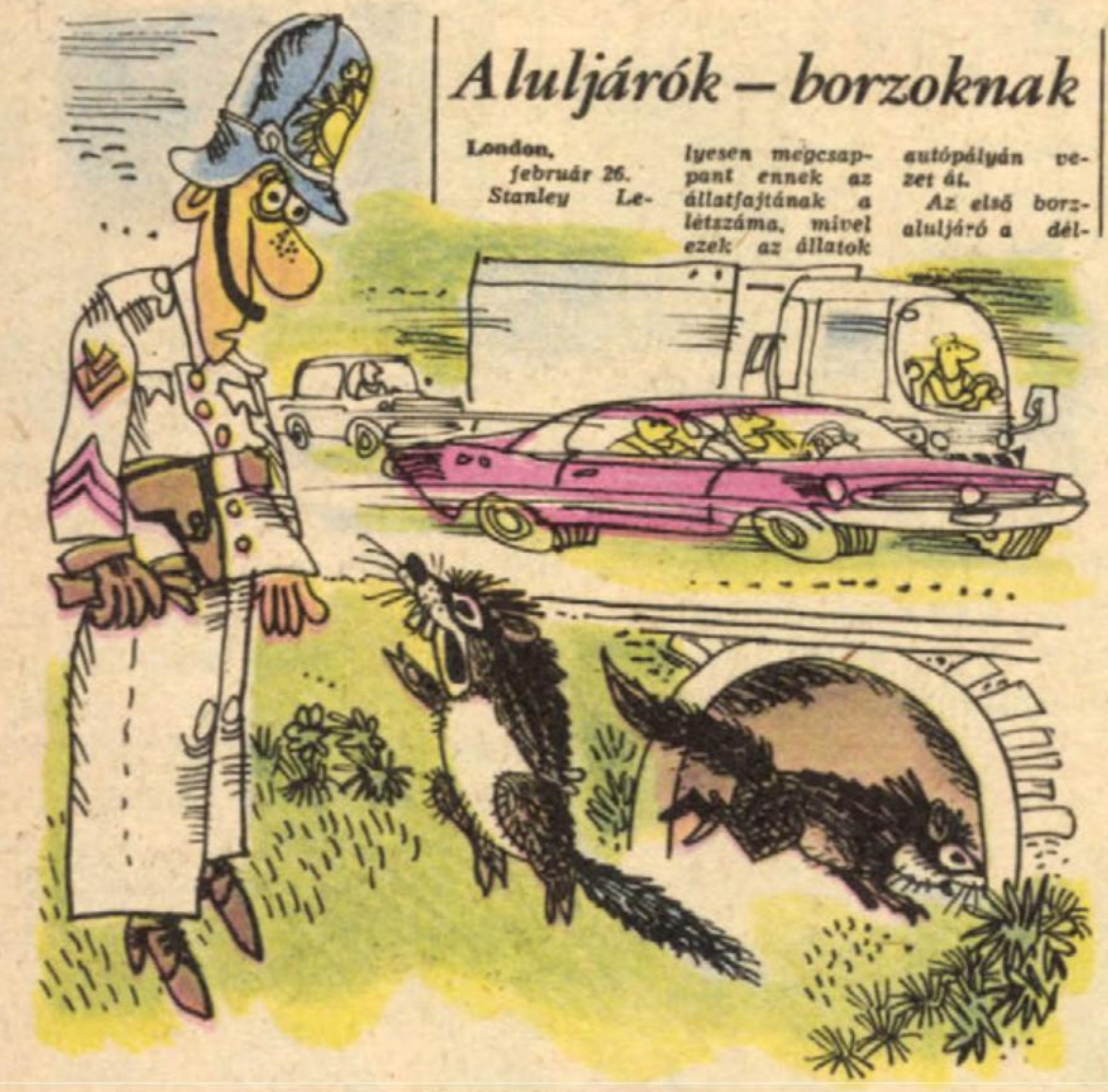

– Persze a mozgólépcsőt már elspórolták!...

Együtt csinálják...

Az NDK lakóbizottsigainak munkáját is nagy érdeklődéssel tanulmányoztuk. Itt a kiindulási alap nem az, hogy felülről szervezett lakóbizottságokat hozzanak létre azért, hogy azok majd azután megszervezik a ház lakóinak közös munkáját. Az elgondolás az és a gyakorlat is, hogy a ház lakói saját elhatározásukból közösséget alkotnak, s ez a közösség együttes ügyeik intézésére.

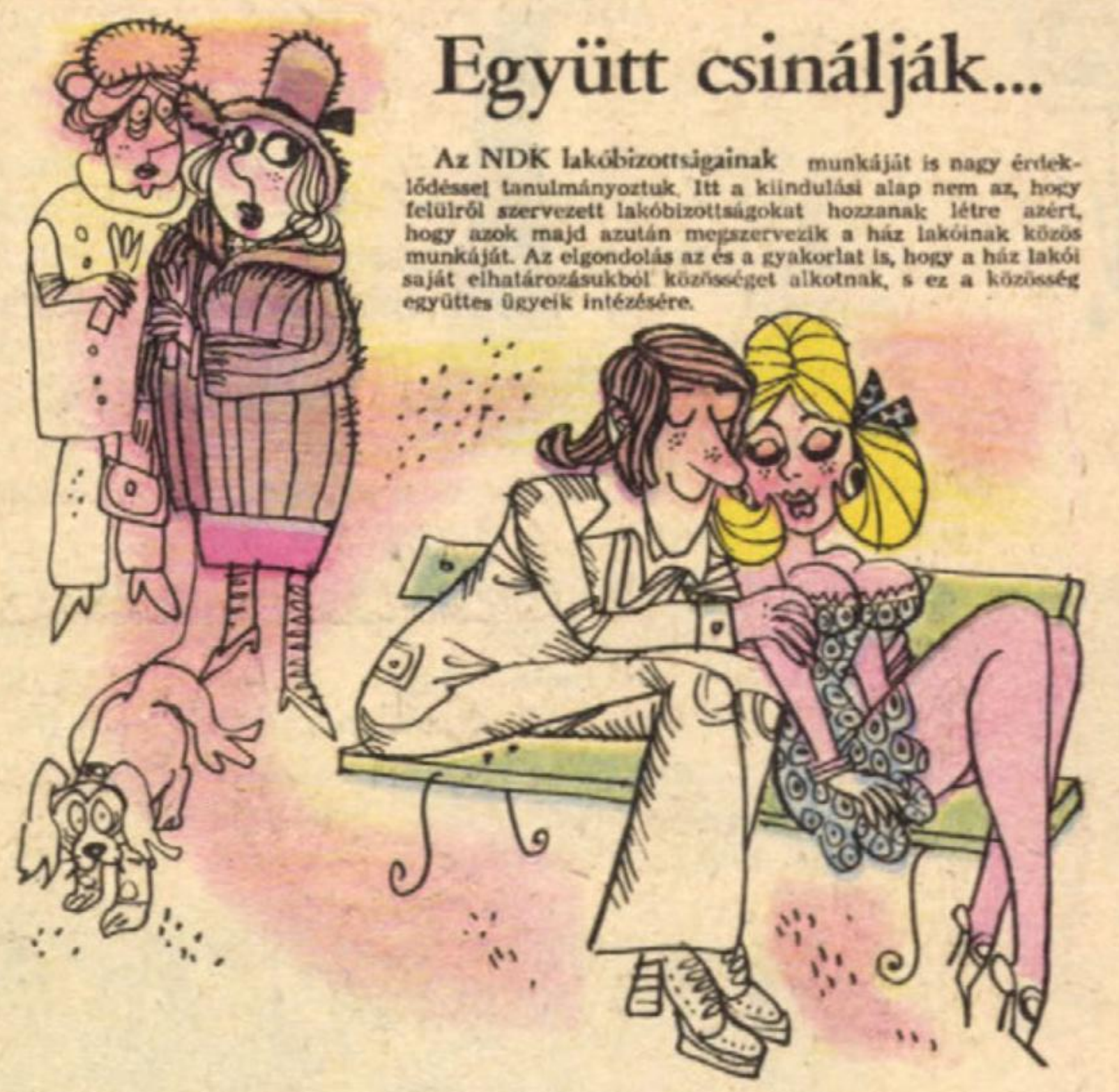

– Nem tudom, hogy udvarol-e neki, vagy lakóbizottságot alakítottak?...

ÜGYELET

Vasárnap délben, ritkán látott nagy futásban próbáltam elérni a közeli élelmiszer-áruházat, abban a reményben, hogy talán még nyitva találom. Pechemre két piros lámpát is kaptam útközben, és a bolt az orrom előtt bezárt. Lógó orral álltam az ajtó előtt, két másik férfi-sorstársammal, ők is későn futottak be. Egyikük így szólt:

— Nem társulnának be egy taxiba? Állítólag a második kerületben van egy csemege, amely még ilyenkor is nyitva szokott lenni!

Azonnal taxiba vágtuk magunkat, ám hiába: társunk értesülése téves volt. Itt is lehúzott redőnyökre találtunk. Útközben nagyon keveset beszélgettünk:

— Tejfel — mondta, aki a taxit javasolta. — A feleségem elfelejtette a tejfelt a töltött káposztához. Már csak a terítésnél jutott eszébe. Mit ér a legjobb töltött káposzta, tejfel nélkül?! — kiáltotta és valamennyien megértettük a fájdalmát.

— És ön? — kérdezte tőlem.

— Savanyúság — válaszoltam rá.

— Mihez?

— Sült hurka, kolbász — mondtam és a társaim szájában összefutott a könny.

— Ecetes paprikával, ugye? — jegyezte meg halkan a harmadik, akinek kenyeret kellett szereznie.

Őszinte részvéttel búcsúztunk el egymástól, a bolt lezárt ajtaja előtt. Mármár tovább indultam volna, midőn az ajtó mellett egy kis cédulára esett a pillantásom. Elolvastam és a szívem hangosan feldobogott. Ez állt a cédulán.

„ÜGYELETES CSEMEGE:
HUDÁK, RÉZ U. 5. III. Em.
SÜRGŐS ESETBEN ÉJSZAKA IS!”

Néhány perc múlva Hudáknál voltam. Amikor ajtót nyitott, nem is csodálkozott.

— Fáradj beljebb! — mondta. Minek köszönhetem a szerencsémet?

— Valami uborka-félének! — kiáltottam. — Van?

— Természetesen — mosolygott Hudák. — De lépj be, ne vidd el az álmomat!

— Csak az uborkát! — sóhajtottam boldogan és hálásan szorongattam Hudák kezét. — Most mondd a sztorit!

— Az érdekel ugye, hogyan jutott eszembe ez a nagy ötlet? Kolumbusz tojása! Apropos: tojásra nincs szükséged?

— Nincsen — köszöntem meg. — Mi kapható nálad?

— Lélektani élelmiszerek — mondta Hudák. — Csupa egyszerű dolog: tejfel, savanyúság, ecet, mustár, tojás. Mindenféle apróság, ami csak vasárnap teheti boldogtalanná a háziasszonyt, mert akkor derül ki, hogy éppen nincsen. Sok esetben egy gerezd foghagymán múlik a boldogság, vagy egy kanál tejfölön.

— Házi áldás vagy, Hudák! — állapítottam meg őszintén.

— Abból indultam ki — fogott a magyarázatba zseniális barátom —, hogy egy kétmilliós városban legalább öt tejfel hiányzik valahol a túrós csuszához, hogy csak egy példát említsek. Öt tejfel, száz százalékos felárral, huszonöt forint kereset minden héten, csak tejfelben.

— Te dupla áron adod?! — kiáltottam fel megütközve.

— Mit gondolsz — vágott vissza Hudák —, hányan kiáltanak fel ilyenkor délben a fővárosban: „Minden pénzt megadnék egy jó kovászos uborkáért!” Te sajnálod talán ezért az üvegért azt a *harmincast?*

— Nem sajnálom! — tiltakoztam sietve, mert eszembe jutott a taxi, amelyből az előbb szálltam ki. — A felárral együtt szent vagy, az ünnepi ebédek megmentője! Mondd — jutott eszembe hirtelen —, valami jóféle borocskád van?

— Nincs! — mondta Hudák bosszúsan. — Hogy képzeled! Nem vagyok zugkimérés!

Érzékenyen ajtót nyitott, majd megjegyezte:

— Különben is, miért tartanék szeszes italt? Hiszen azt vasárnap is kaphatsz mindenfelé, Hudák-felár nélkül is, amennyi beléd fér!

Somogyi Pál

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

DALOKKAL ILLUSZTRALVA

EGYETEMEKRE, FŐISKOLÁKRA

tizenötezer új hallgatót várnak

A következő tanévre az egyetemek nappali tagozatain, a felsőoktatási intézszakokra, karokra várt túljelentkezés miatt a sz emberek már most fell

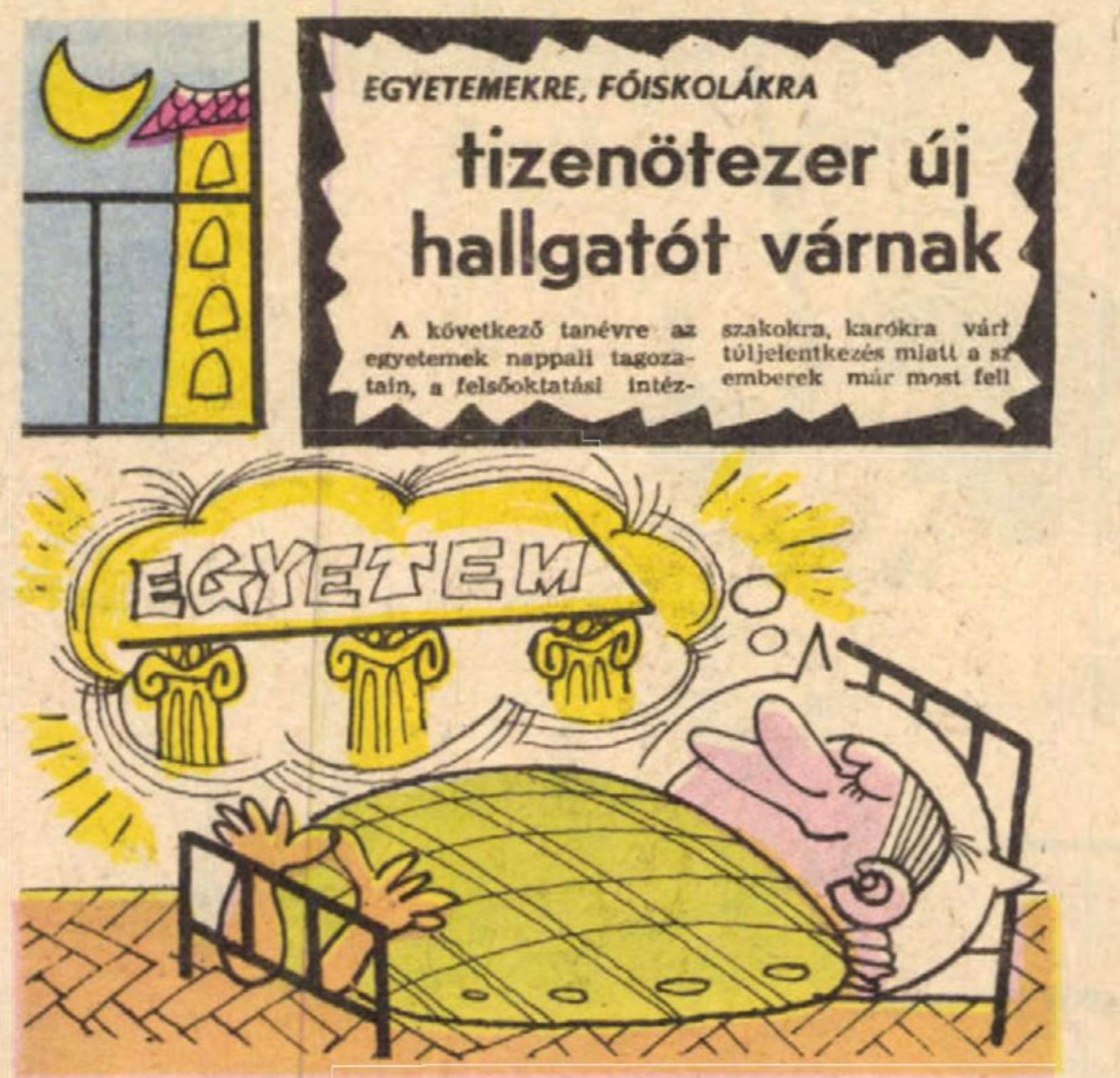

Este, ha lefekszik, álmodozzon rólam...

Kísérleti kémény

A Kéményseprő Vállalatnál az ipari tanulók oktatásáról készítenek felmérést. A vizsgálat eredményeitől függetlenül, tavasszal a vállalatnál dolgozó fiatal mérnökök előadásokat tartanak a *műszeres kéményvizsgálatról*. A Já-

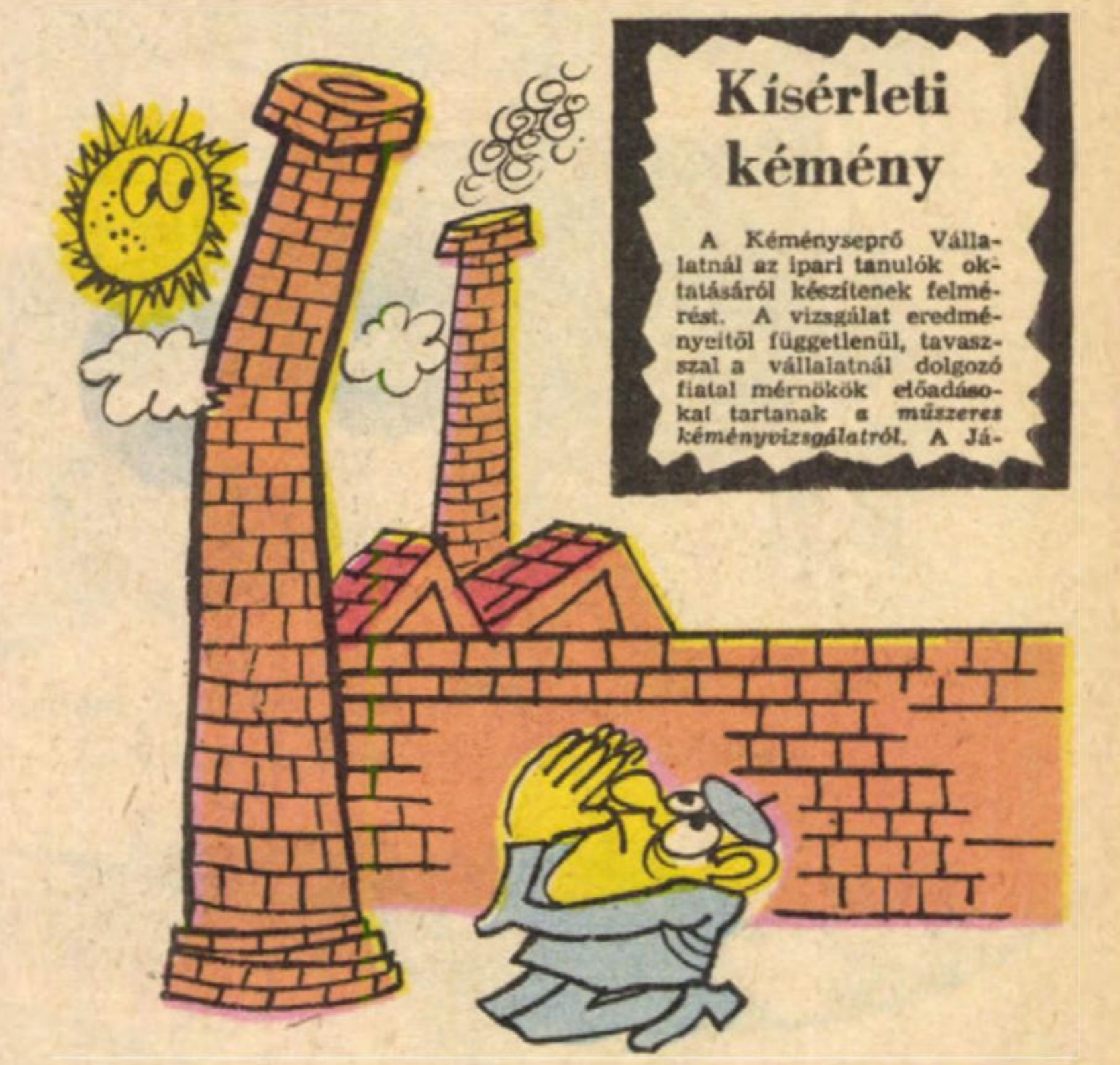

Piros pünkösd napján imádkoztam érted...

Társadalmi bizottság a környezetvédelemért

Hazafias Népfront or-os elnöksége környe-édelmi munkaközössé-őrzéssel. Erre vállalkoz Népfront.

A népfrontbizotts

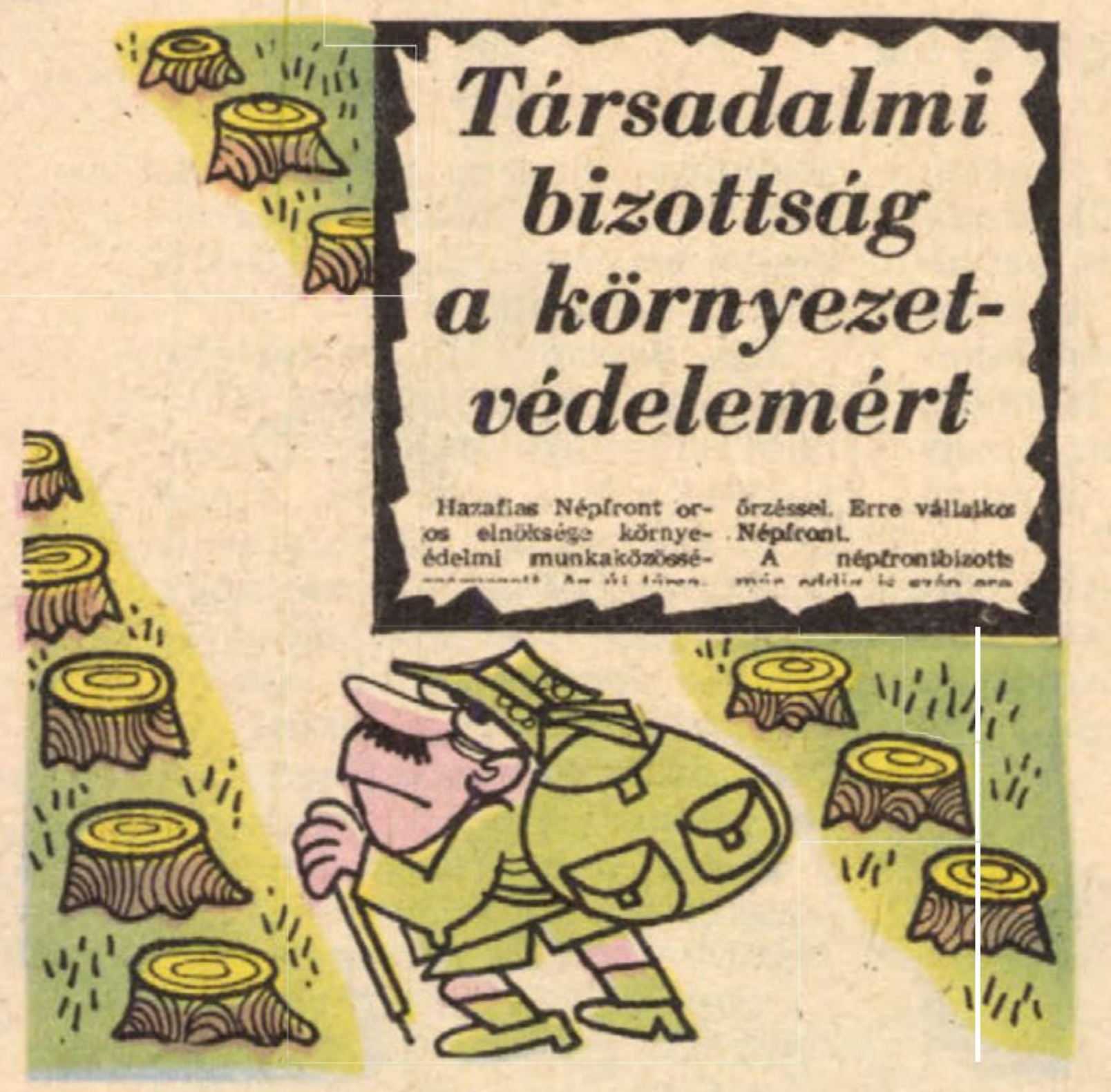

Akácos út, ha végigmegyek rajtad én...

TÁMADÁSOK PERGŐTÜZÉBEN A JÁTÉKVEZETŐ

Anglia első számú játékvezetőjének neve Jack Taylor, lakohelye: Wolverhampton, foglalkozása: hentes és mégol napilap, a Daily Mirror labdarúgórovatának vezetője. A beszélgetés időszerűségét az adta, hogy

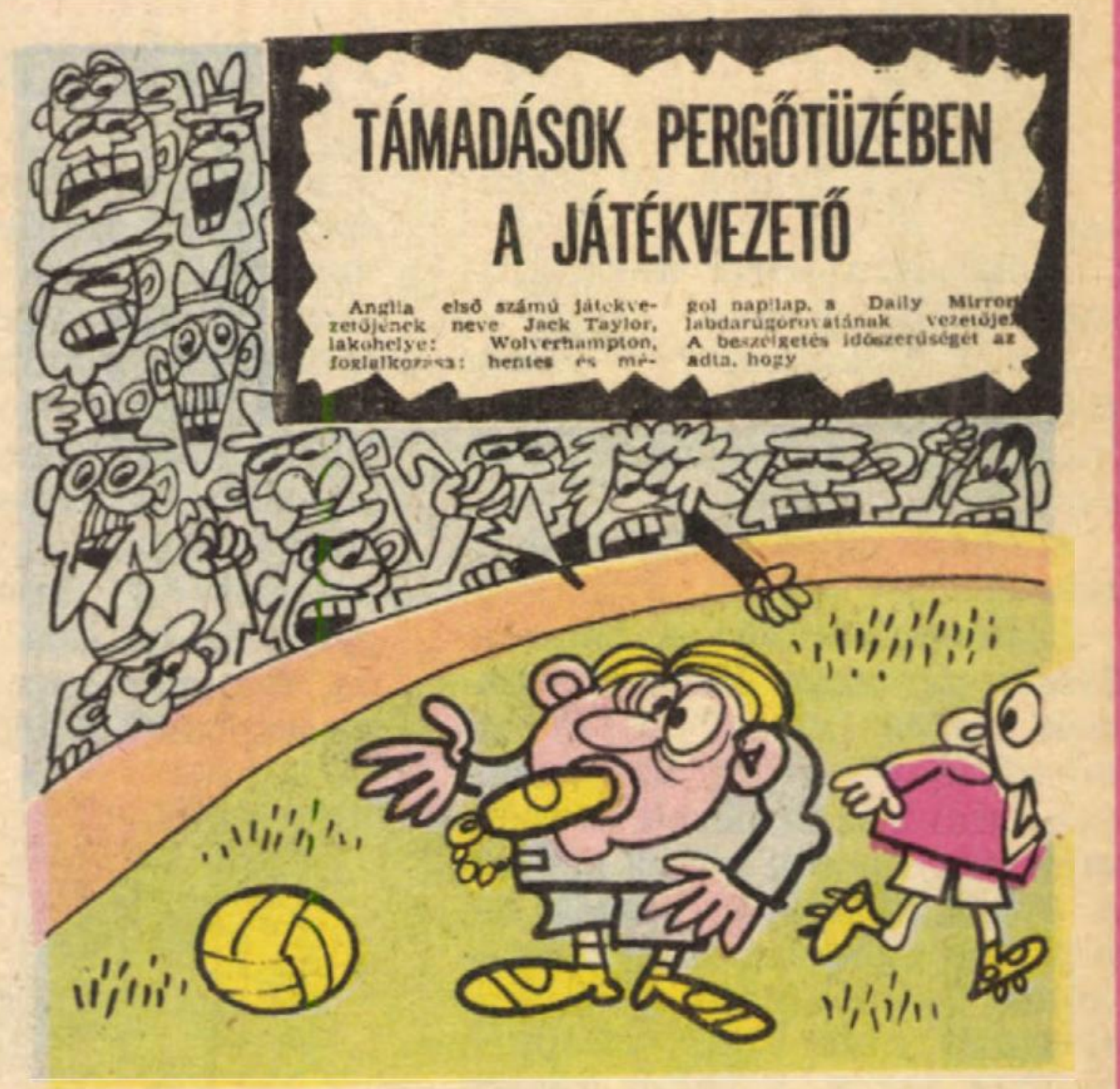

Én vagyok a falurossza egyedül,
Engem ugat minden kutya messziről...

PUFF

A Widnes Weekly News-ban olvastuk ezt a furcsa történetet.

A kisvárosi pincért bíróság elé állították, és ő így védekezett:

– Udvariasan megkértem a kedves vendéget, ne törölje az arcát az abroszba. Erre olyan arccal nézett rám, hogy biztosra vettem: meg akar ütni. Mit tehettem, a fejéhez vágtam a levesestányért.

Hiába, legokosabb a bajt megelőzni.

DONNY

Donny Osmond, az angol pop-muzsika vadonatúj és rettentő fiatal (15 éves) csillaga Londonba érkezett. Aztán egy pillanatra megtorpant, mert az első öt szálloda nem volt hajlandó befogadni.

– Részünkről a legnagyobb megtiszteltetés – mondja az ötödik hotel főnöke –, de szállásról szó sem lehet. Hogy százezer hódolója puszta áhítatában szétverje az épületet, még mit nem...

A hír bajjal jár!

TAVASZI
KVIZ
JÁTÉK
BARÁT

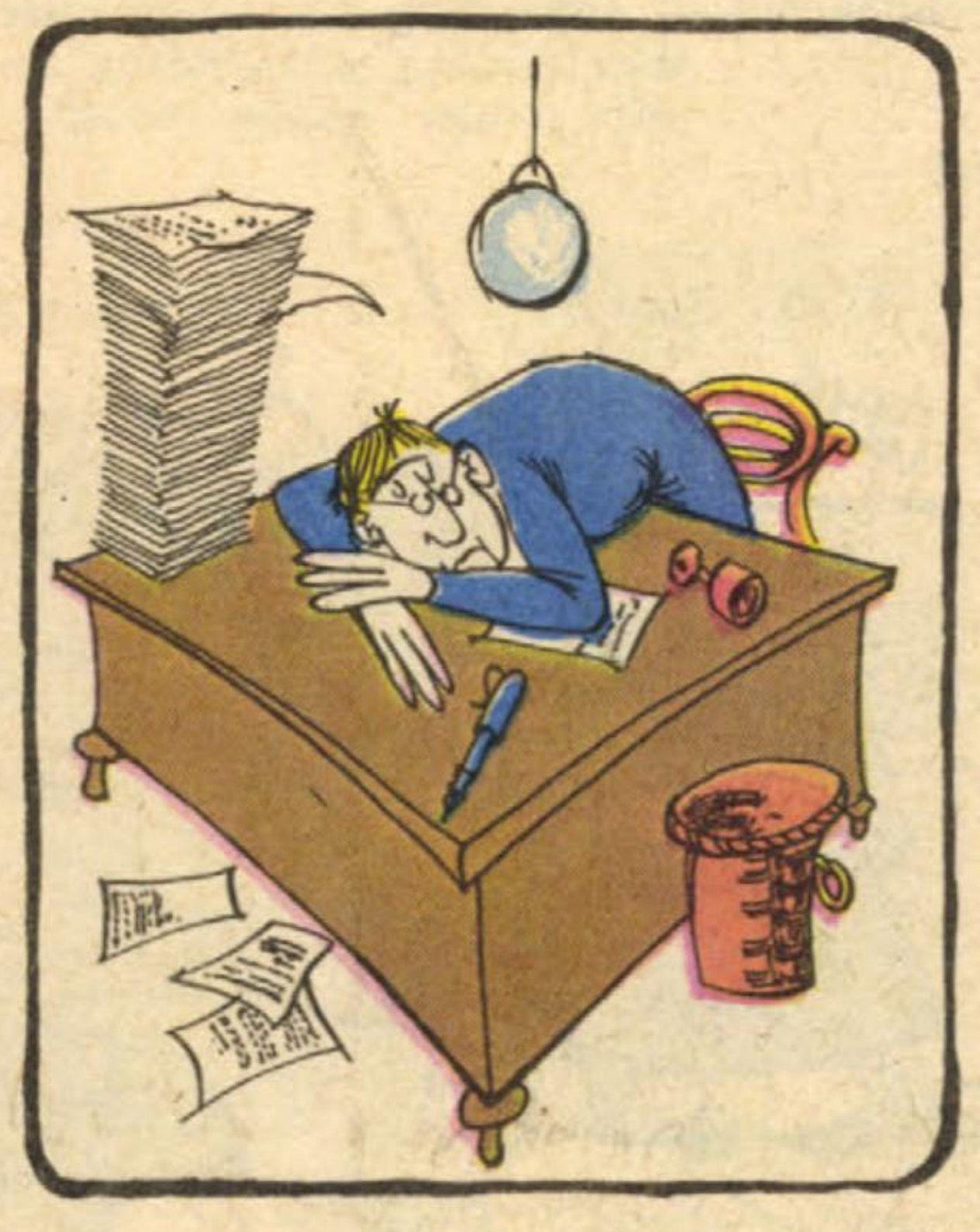

– Milyen fáradtságot nevezünk tavaszinak?

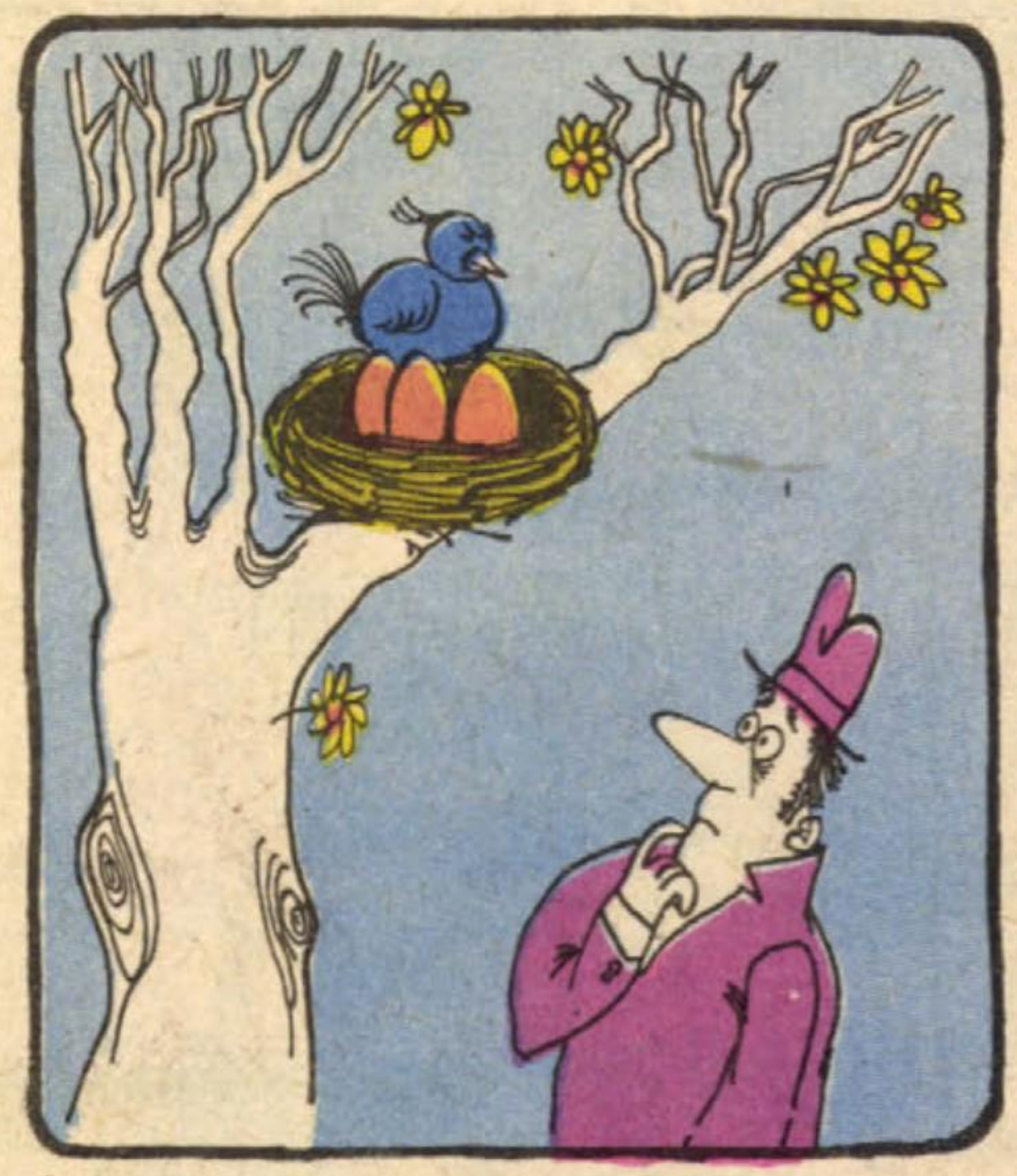

– Mi jut eszébe erről: A természet ébredése? Az Állami Biztosító? A népesedési probléma?

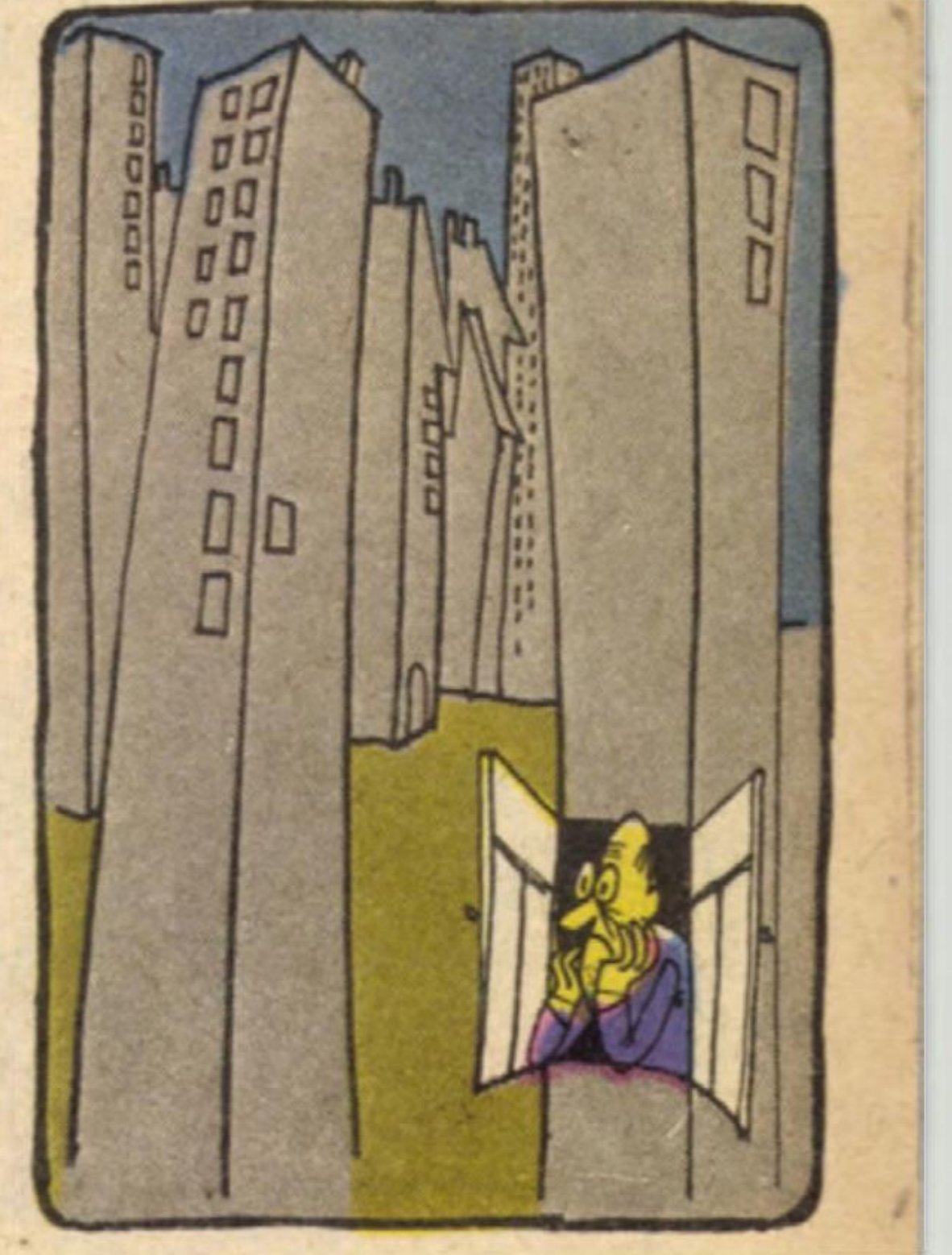

– Mit tud a nap ibolyántúli sugárzásáról?

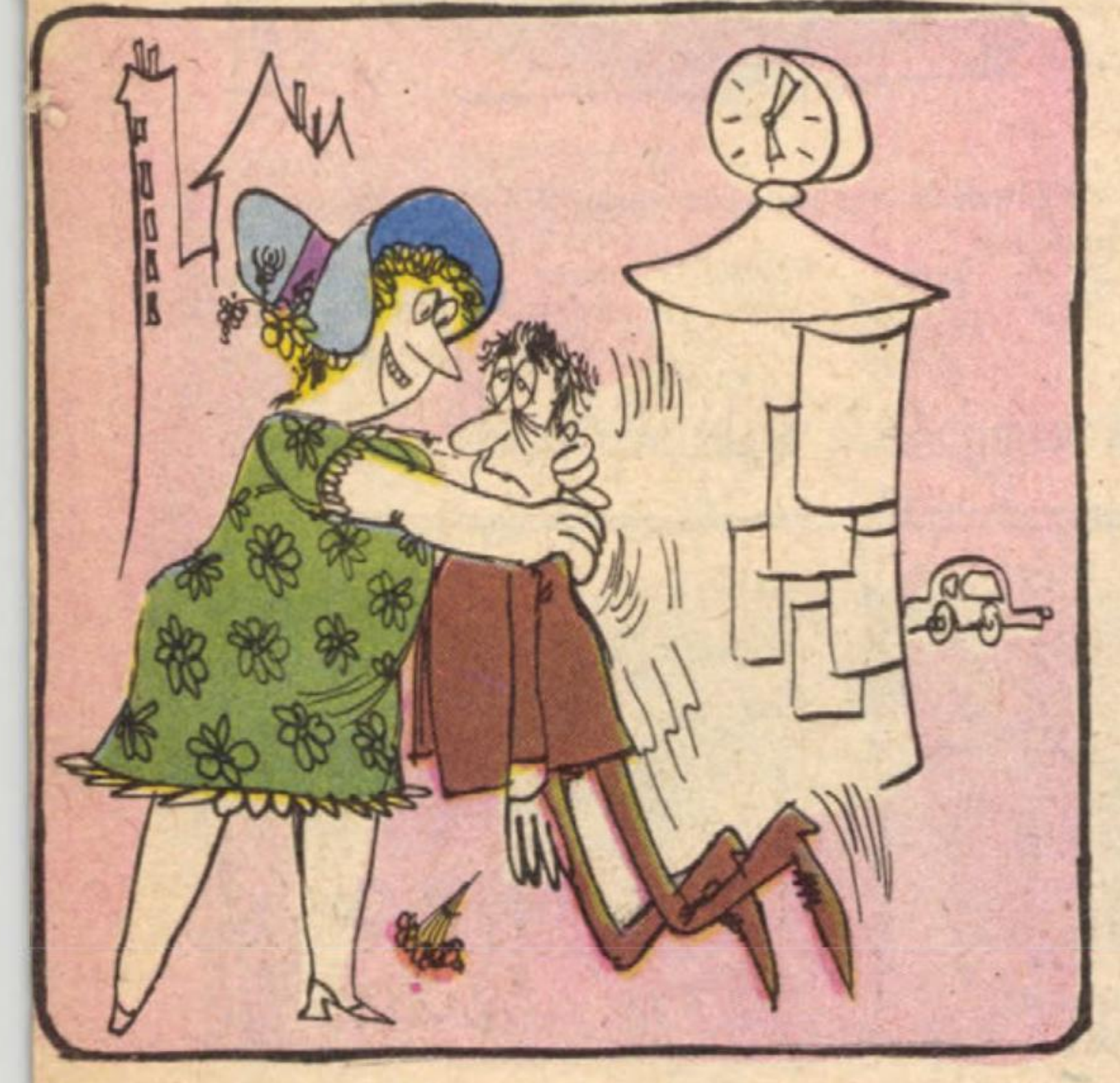

– Kit nevezünk a tavasz tündérének?

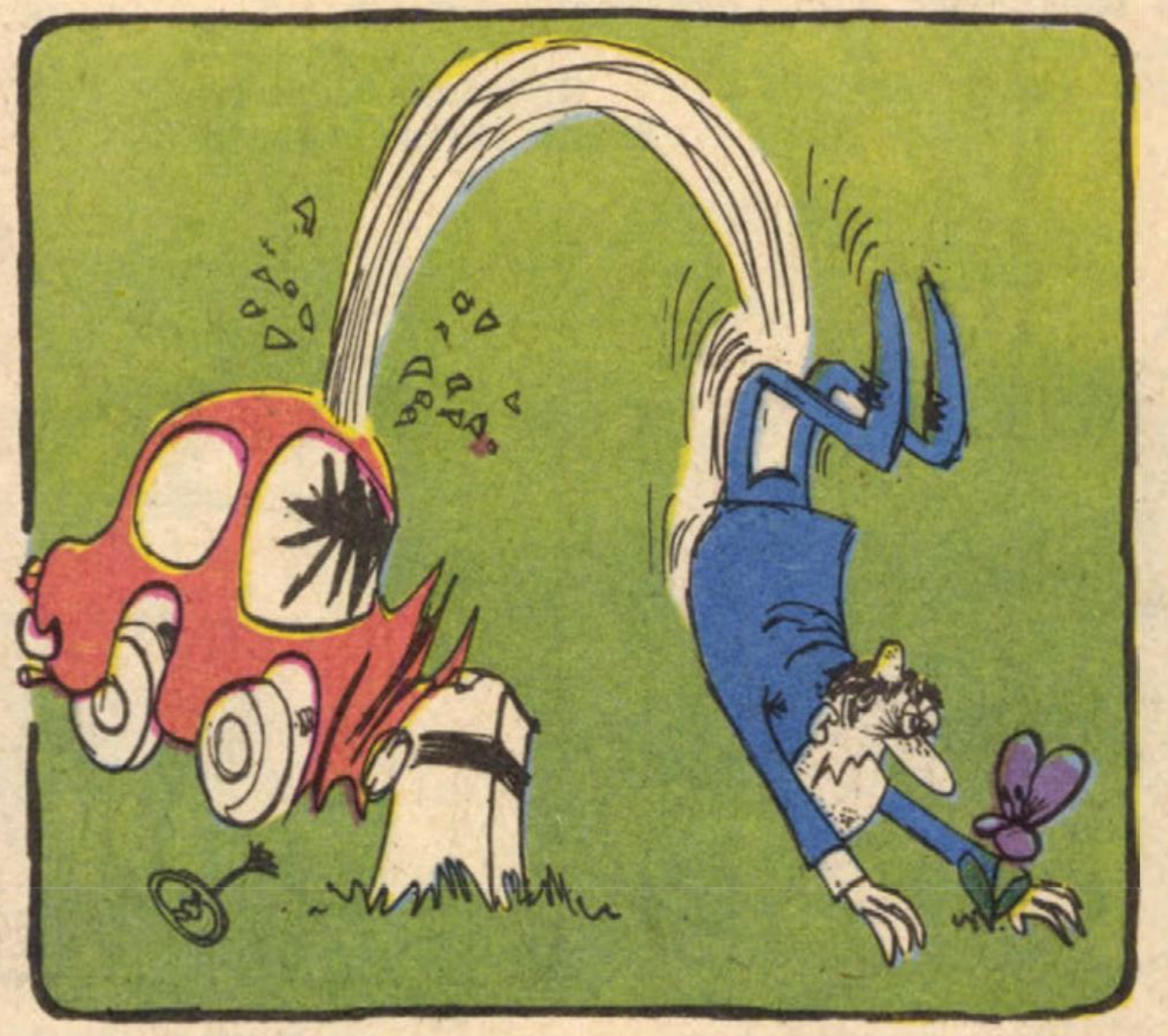

– Melyik virágot lehet alulról szagolni?

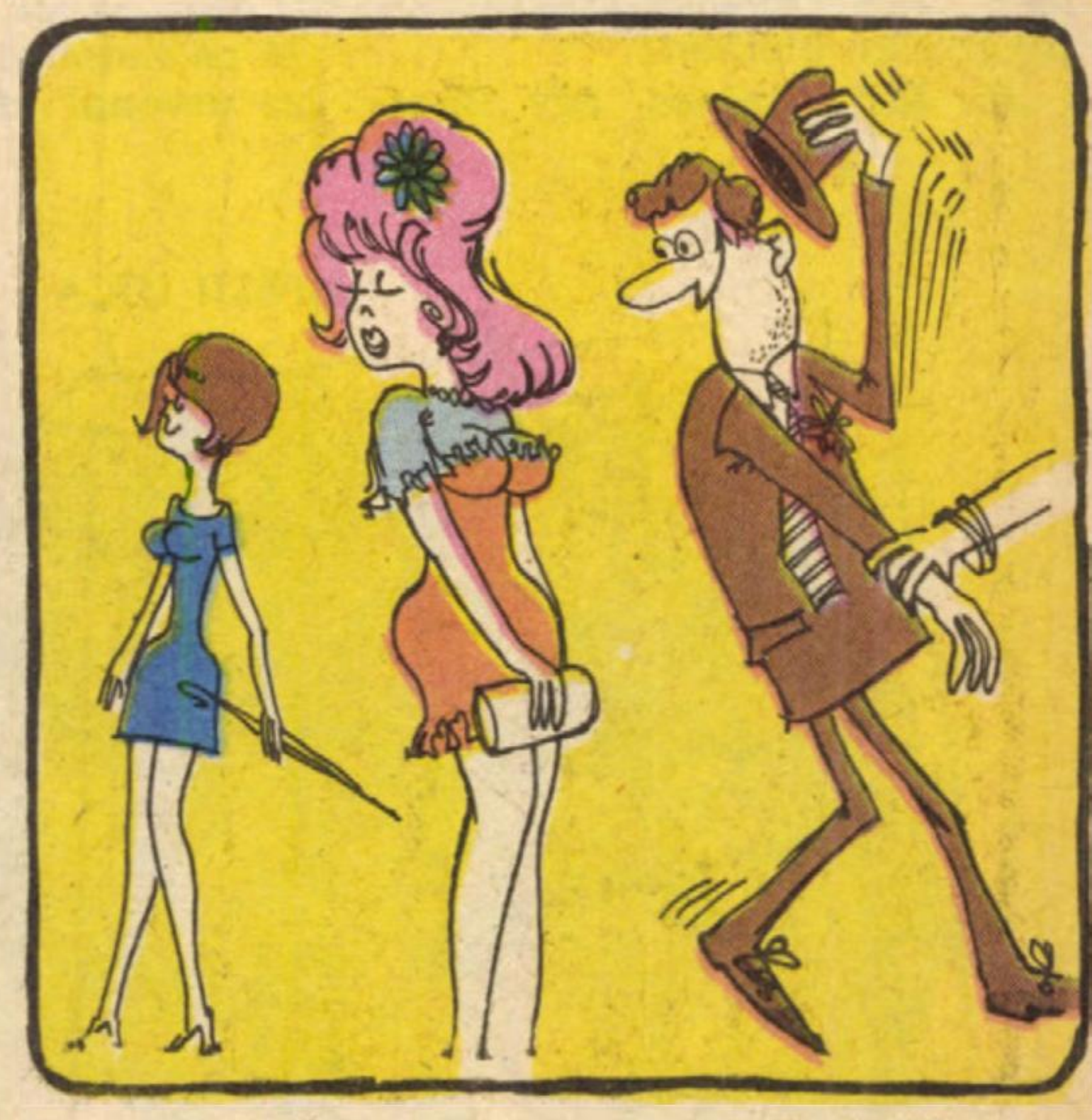

– Mit tud a tavaszi primőrökről?

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

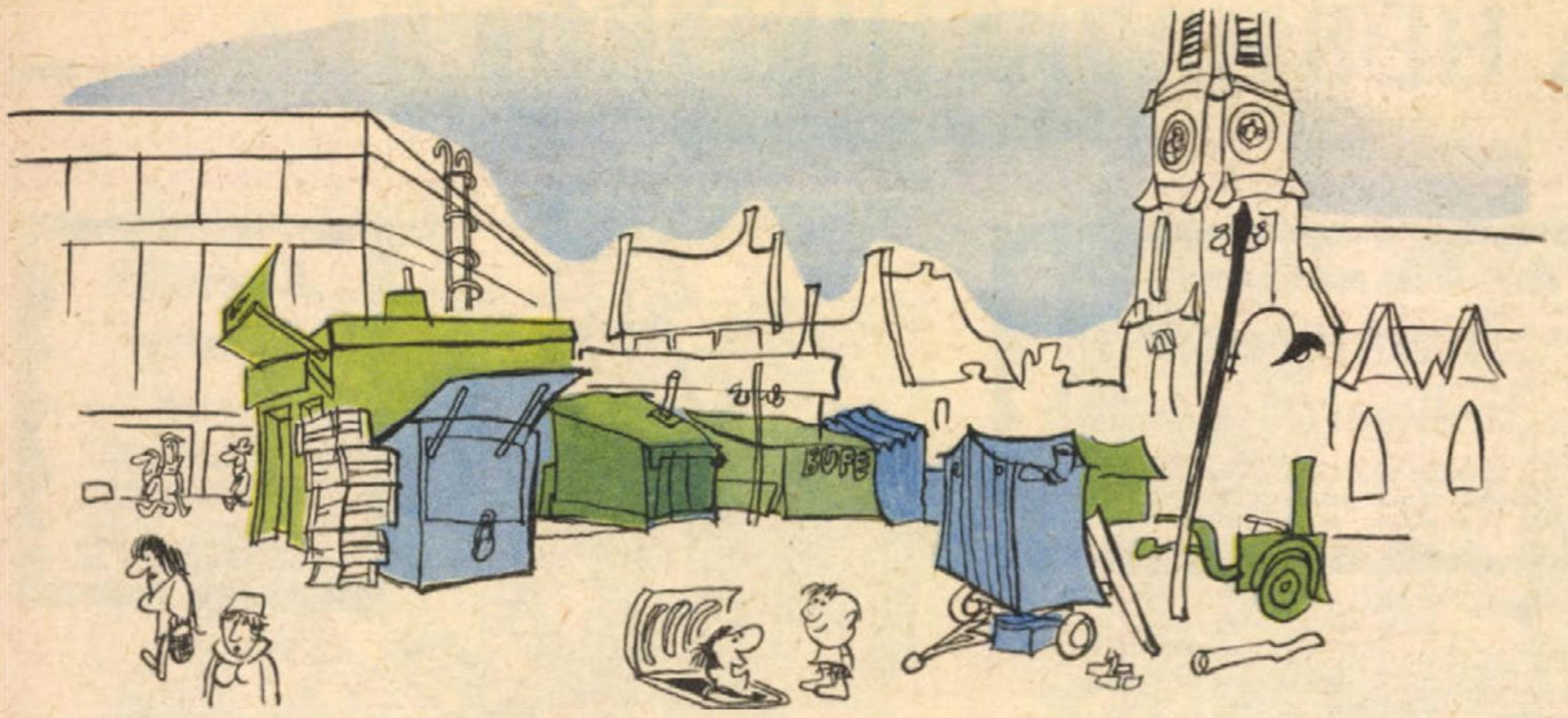

– … és itt lesz majd a metró végállomása!

FŐ AZ EGYETÉRTÉS!

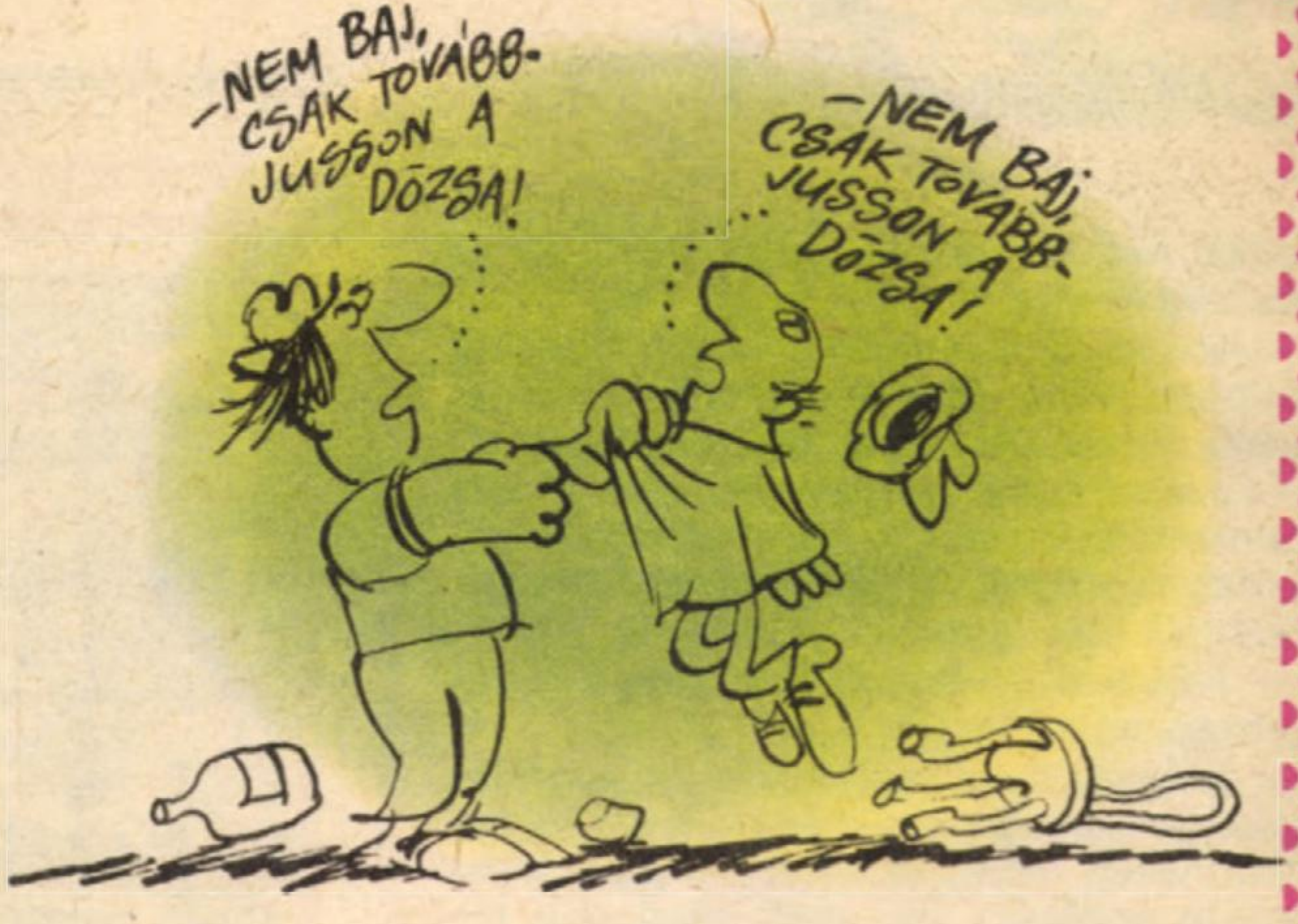
–NEM BAJ, CSAK TOVÁBB-JUSSON A DÓZSA!
–NEM BAJ, CSAK TOVÁBB-JUSSON A DÓZSA!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

ÚJPESTI KÉRDŐÍV

Neve: A főváros IV. kerülete.

Előző (lánykori) neve: Újmegyer ill. Újpest.

Mivel foglalkozik?: Izzószál-, gyógyszer-, bőr- és pamutgyártással, valamint labdarúgással.

Különös ismertetőjele: Az illataim …

Kedvenc illata?: A bőrszag. Meg a pénzszag. Hogy a pénznek nincs szaga? Ilyet ne mondjanak! A mi üzemeinkben feldolgozott bőrök és szőrmék nagyon sok pénzt hoznak a közös kasszába. Tessék tehát arra gondolni, hogy a nyaranta Újpest felett gomolygó speciális illat tulajdonképpen a pénz szaga, s akkor rögtön könnyebb lesz elviselni …

Kedvenc színe?: A lila. Meg a fehér. És főként a kettő együtt, a lila-fehér.

A zöldet nem szereti?: Szeretném én, kérem, de kevés van belőle. A belterületnek alig egy százaléka füves és fás. Több park kellene, bizony. Nem bánnánk, ha a tanács fűtfát ígérne nekünk …

Kedveli a költészetet?: Nagyon! Berda József költőről, aki itt élt Újpesten, utcát is neveztünk el!

Na és Szüdi György?: Hm … igen … Ő is megérdemelne egy utcát a kerületben!

Jól lát?: Sajnos, egy kissé homályosan. Egyesek szerint azért, mert mindent lila szemüvegen át nézek. De én azt hiszem, a közvilágítás is ludas ebben. Mit gondol, megoldhatatlan lenne, hogy legalább félévenként lemossák, vagy legalább letörölgessék az utcai lámpákban az égőket?

Szereti a fiatalokat?: Nagyon! És ha csak rajtam múlna, ma már nem volna olyan iskola, ahol dobkályhával fűtenek és ahol nincs még tornaterem. Mert bizony ma még jócskán van ilyen nálunk …

Szereti az öregeket?: Nagyon! A Bútoripari Vállalat minden nyugdíjba vonuló dolgozójának egy fotelt ad emlékül, a saját termékéből. Most tűnődnek a Chinoinban is, hogy hát ők mit adjanak búcsúzó öregjeiknek? Talán néhány doboz nyugtatót?

Min nevet a legtöbbet?: A 96-os autóbuszon, amióta nem az útvonal végén van a végállomása, hanem a közepén. Oda már emberekkel megrakodva érkezik, s úgy vár 8—10 percet, néha többet is.

Min bosszankodik a legtöbbet?: Az Ingatlankezelő Vállalat munkáján. A kerületben nagyon sok a régi ház, s nagyon sok volna a javítani való is, de ezekből az IKV, nevéhez híven, Igen Keveset Vállal …

Mi a legszerényebb óhaja? Tizennyolcezer régi lakást lebontani és huszonkétezer újat felépíteni.

Szereti a sportot?: Igen. A Megyeri úti stadion mindig fellegvára volt a sportnak. Itt, kérem, hajdan még kerékpáros-pálya is volt. Deszkából. És ha elvágódott az a szegény biciklista, alig győzték a szálkát kiszedni belőle. Filézni kellett, mint jobb vendéglőkben a halat szokás.

Melyik a kedvenc focicsapata?: … Naná, majd a Fradi!

Apropó, mi a véleménye az Újpesti Dózsa—Juventus visszavágó mérkőzésről?:

. . . .

. . . .

(Mivel a meccset lapunk megjelenése után játsszák le, kérjük az olvasót, hogy a véleményét saját kezűleg írja be a kipontozott helyre.)

Radványi Barna és Sajdik Ferenc riportja

AZ EGYESÜLT IZZÓBAN

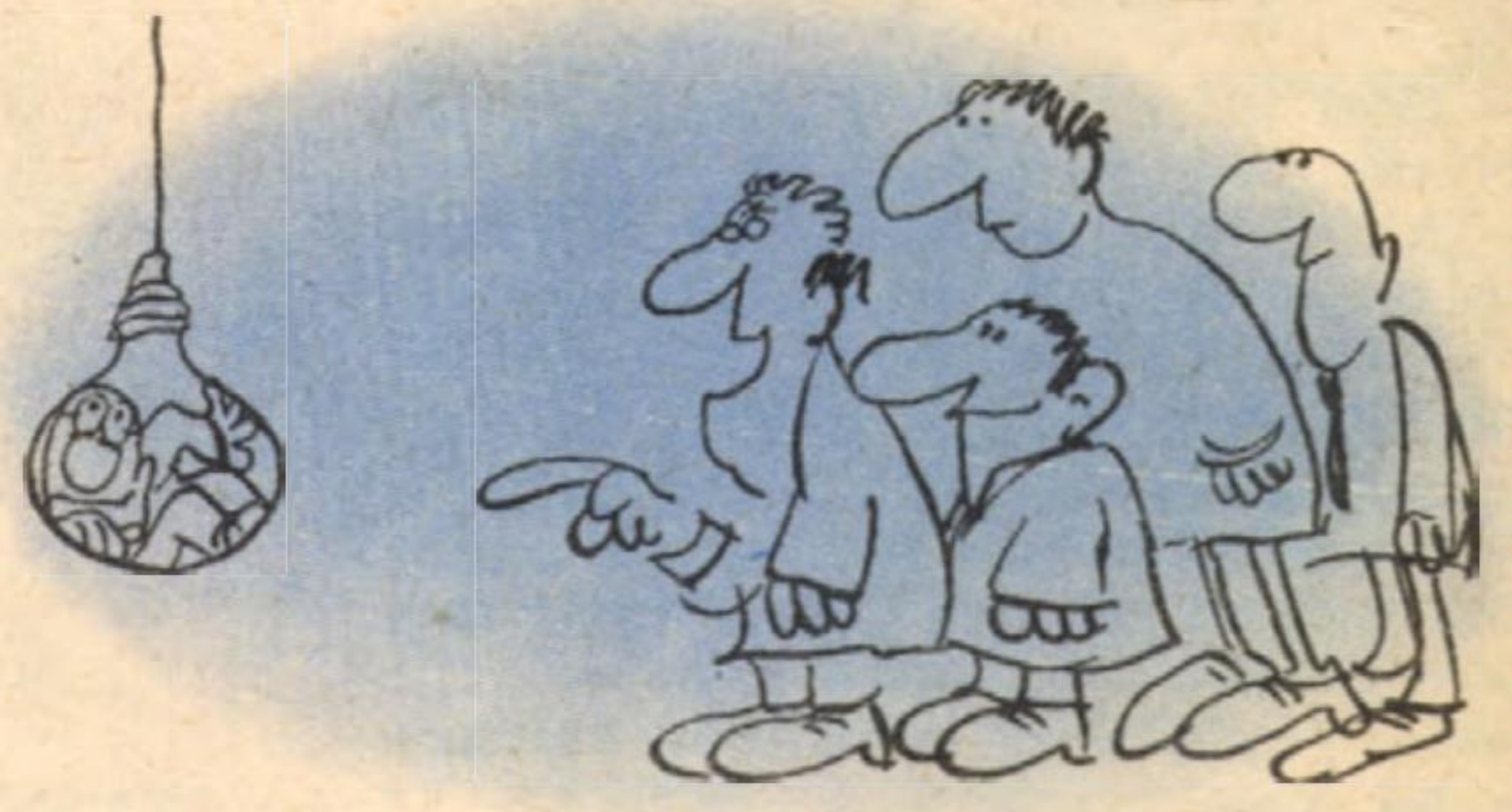

– Ő a leglelkiismeretesebb meósunk!

ÚJPESTI ILLATOK

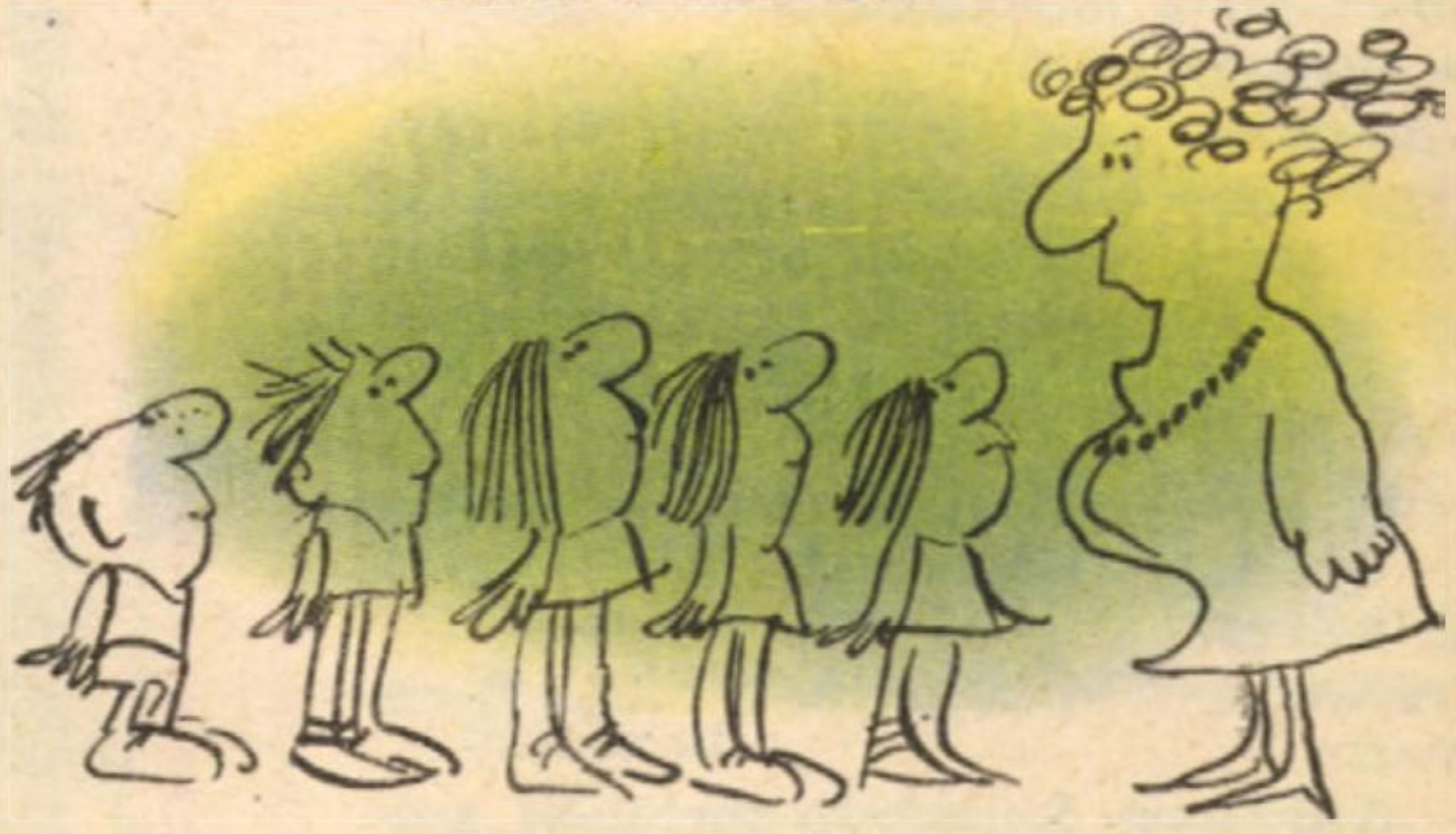

– Most lehet mélyet lélegezni, gyerekek! Szabad szombat van a Pannónia Szőrmegyárban!

ITT BUKOTT MEG AZ ELSŐ MAGYARORSZÁGI BIKAVIADAL

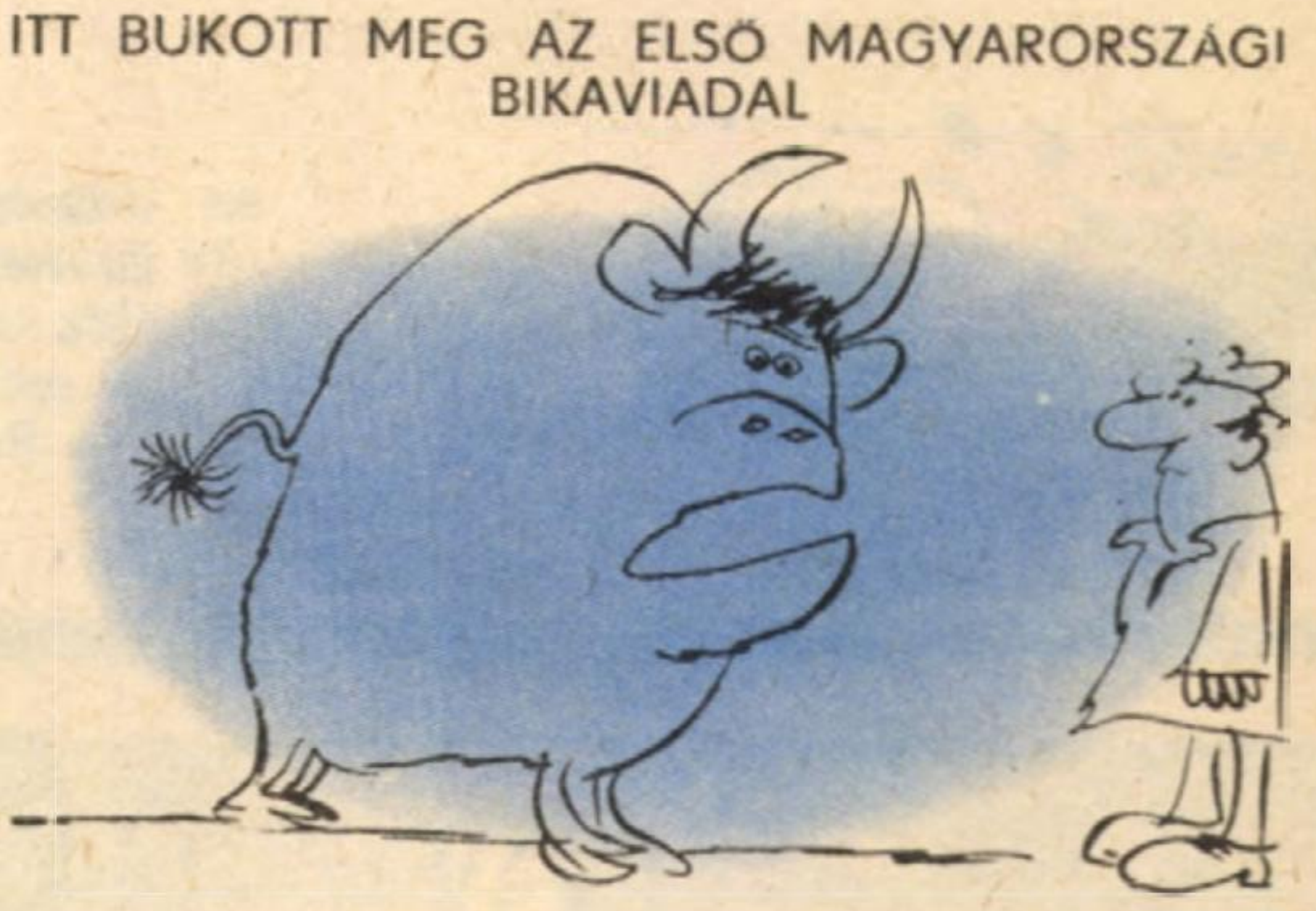

– Kérem a munkakönyvemet! Visszamegyek Madridba …

ÚJPESTI UTCA

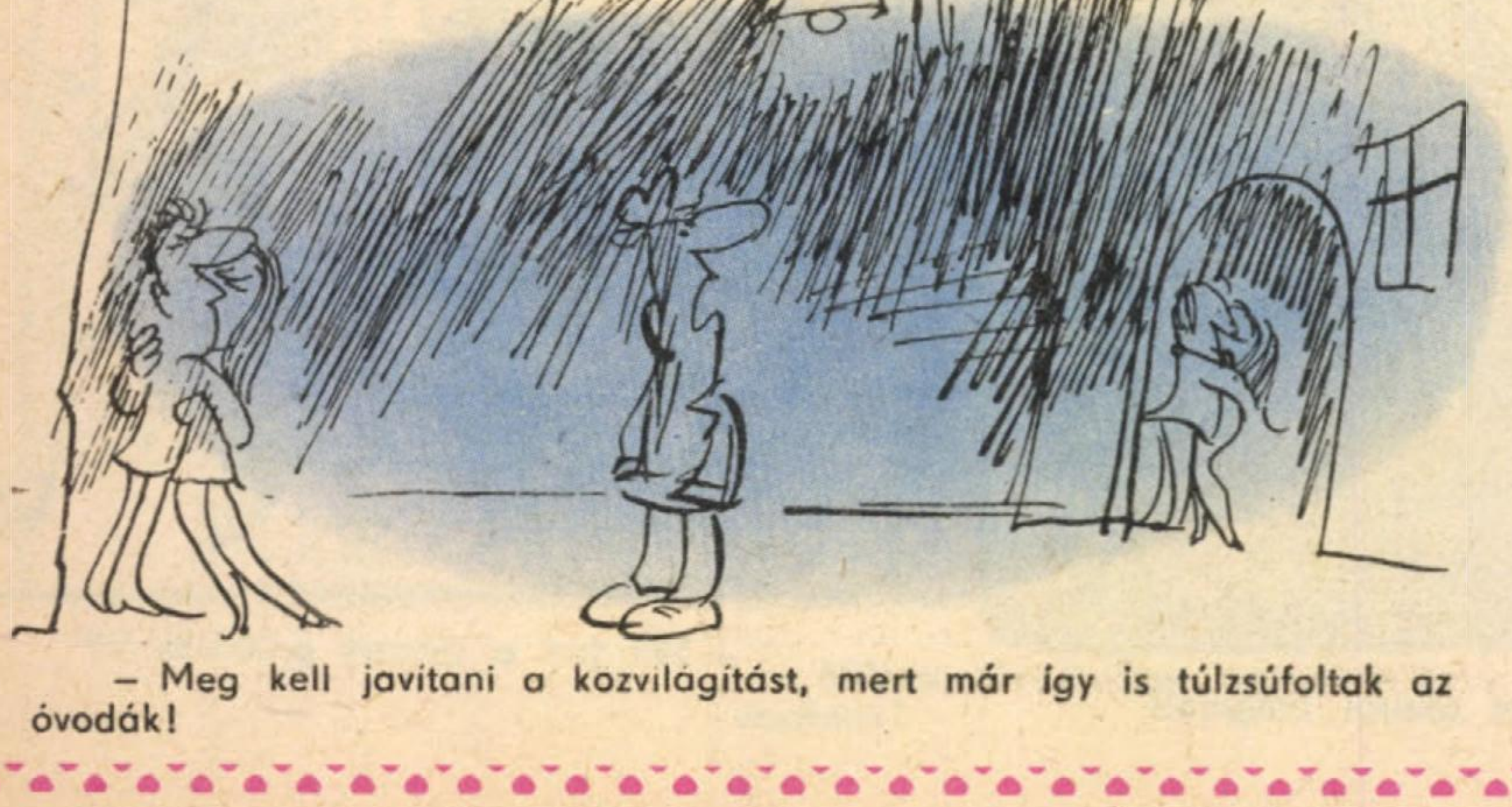

– Meg kell javitani a kozvilágítást, mert már így is túlzsúfoltak az óvodák!

SOK MÉG A RÉGI, SZŰK MUNKÁSLAKÁS

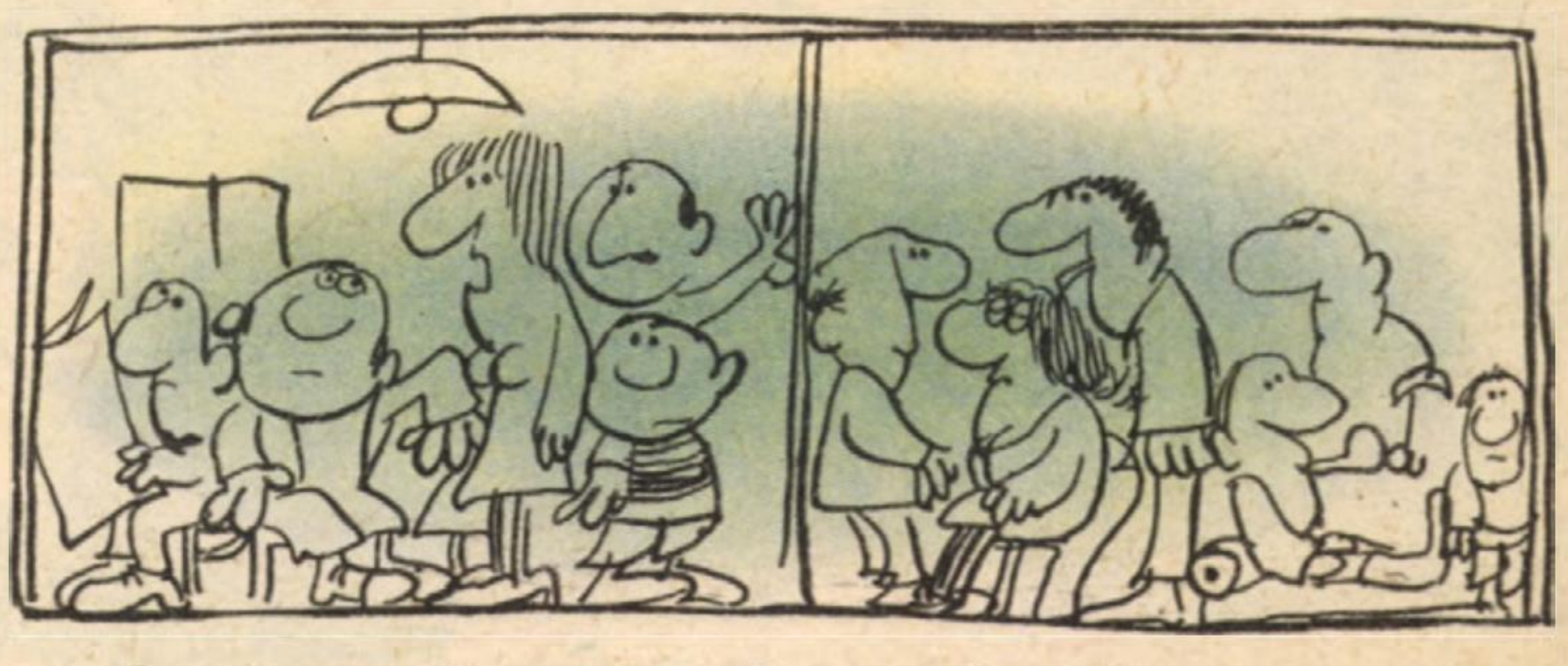

– Ezerszer mondtam már: azért vannak a tágas, modern üzemek, hogy ott nyújtózkodjatok, s ne itthon!

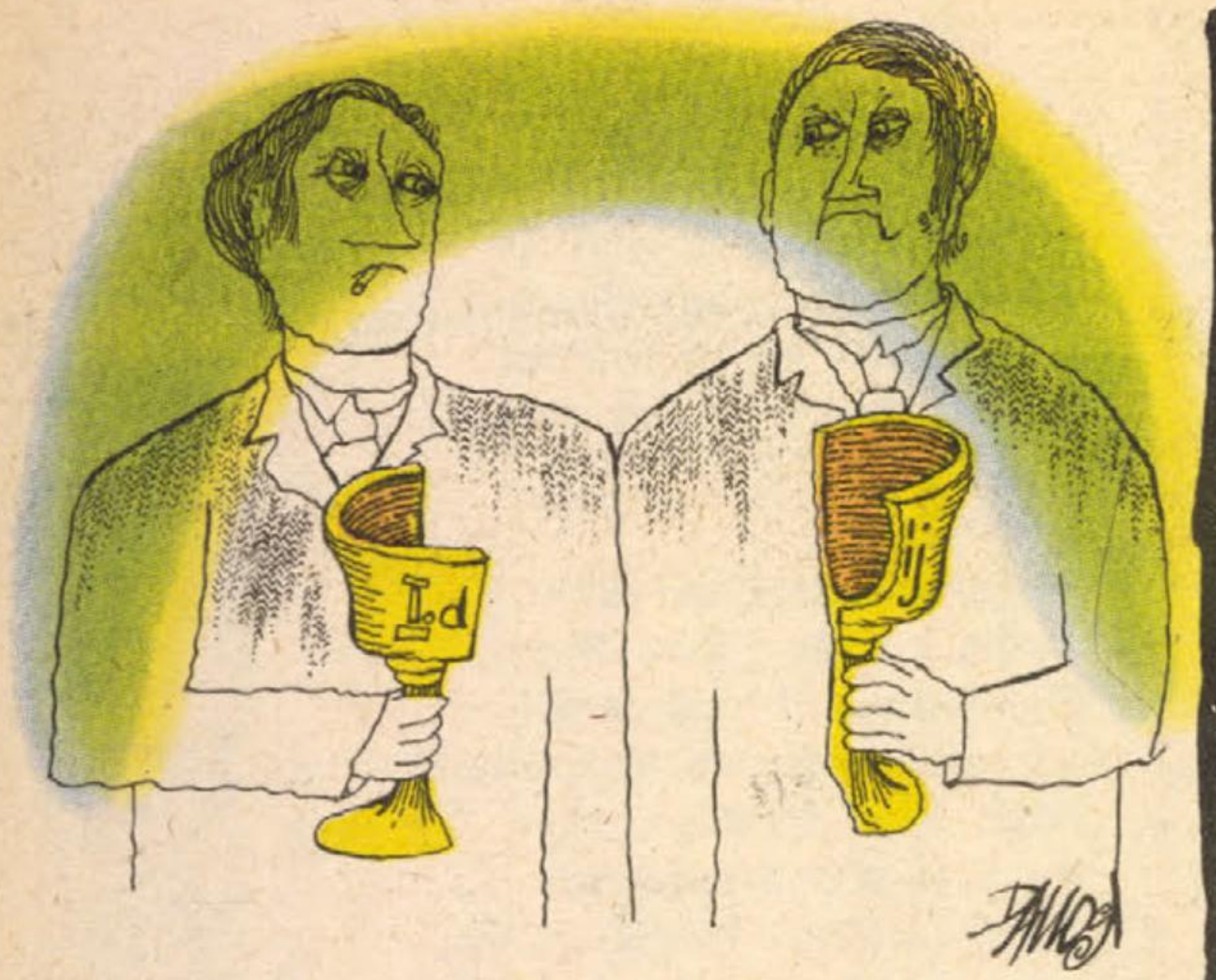

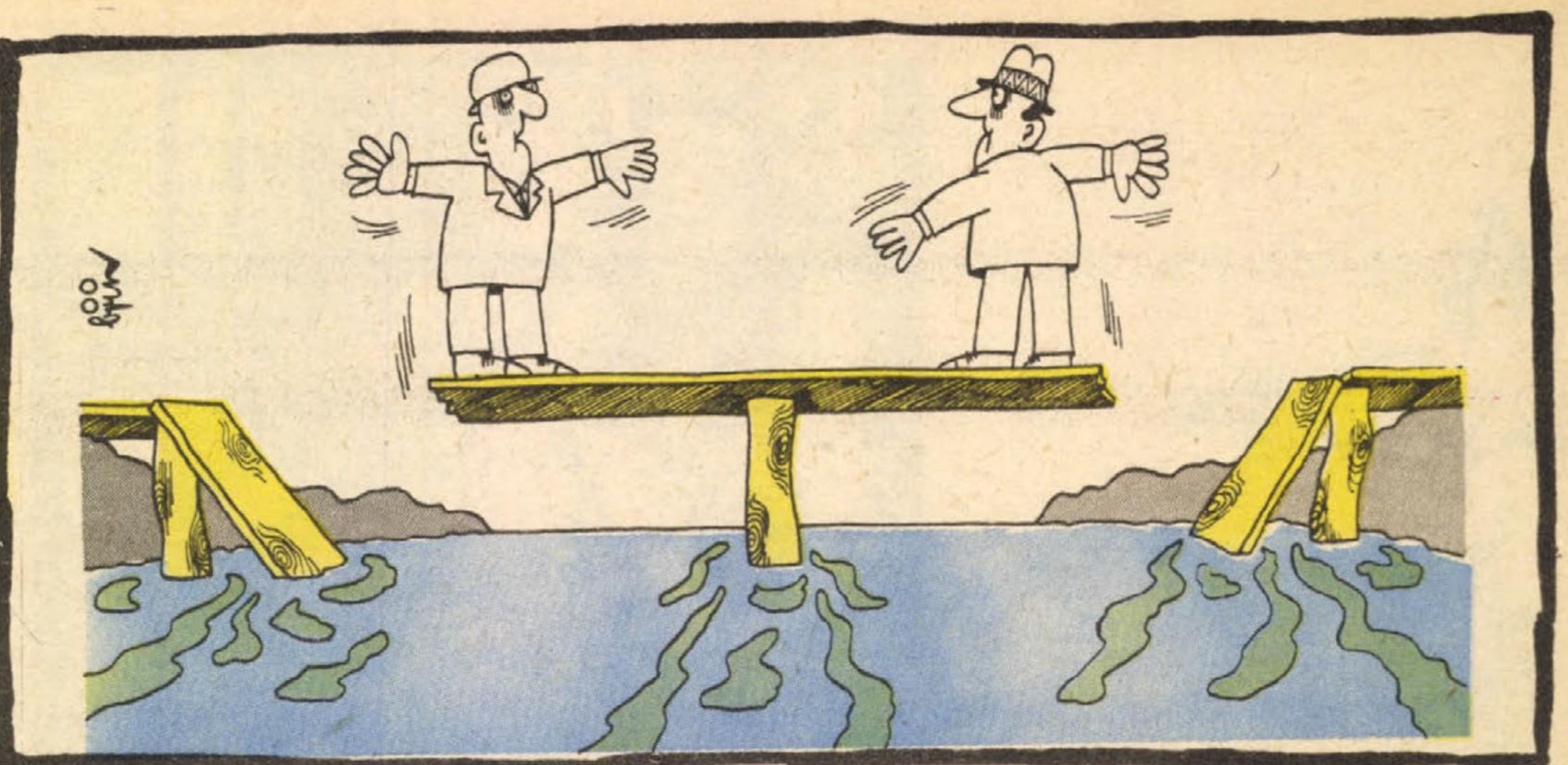

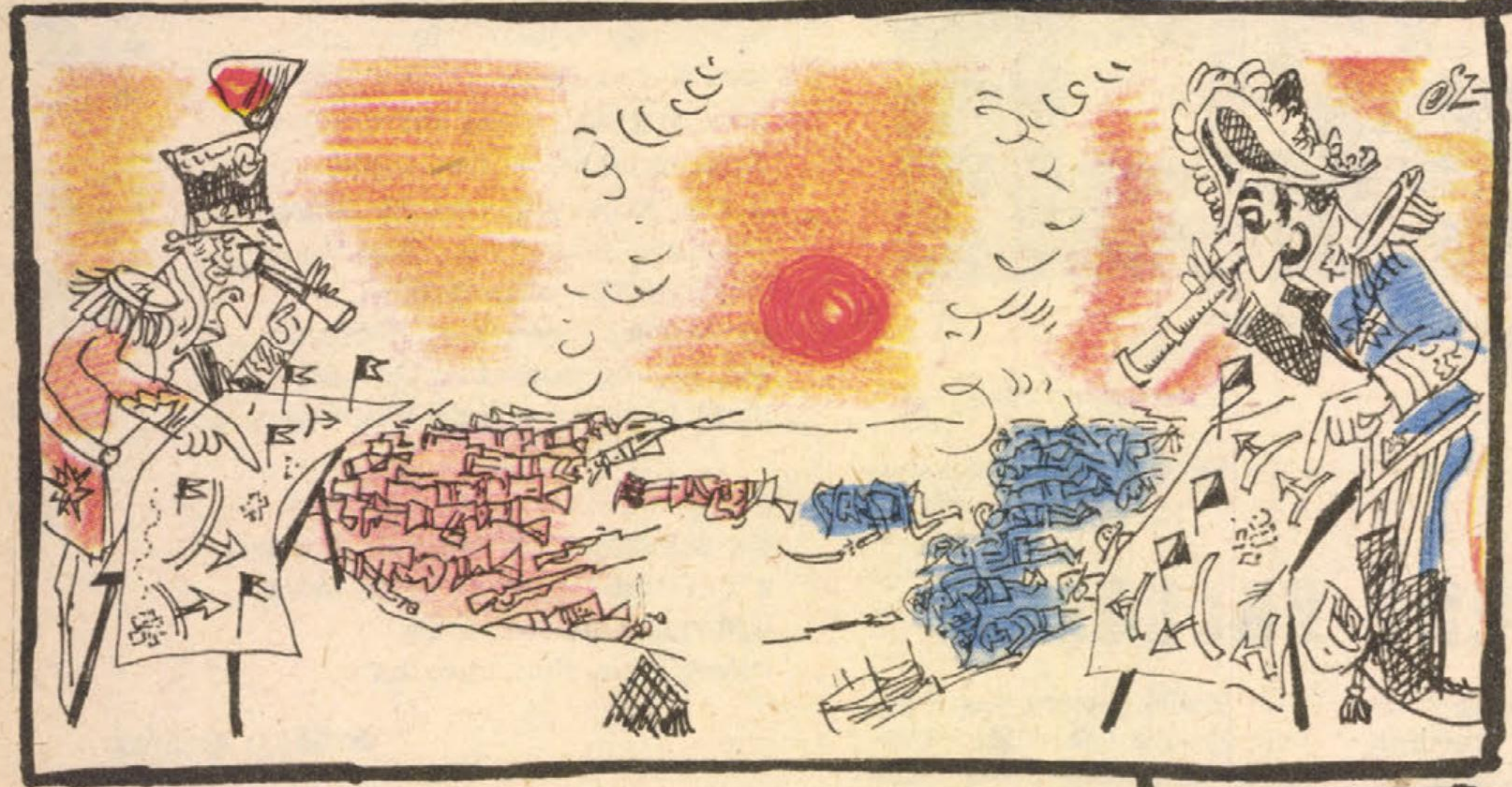

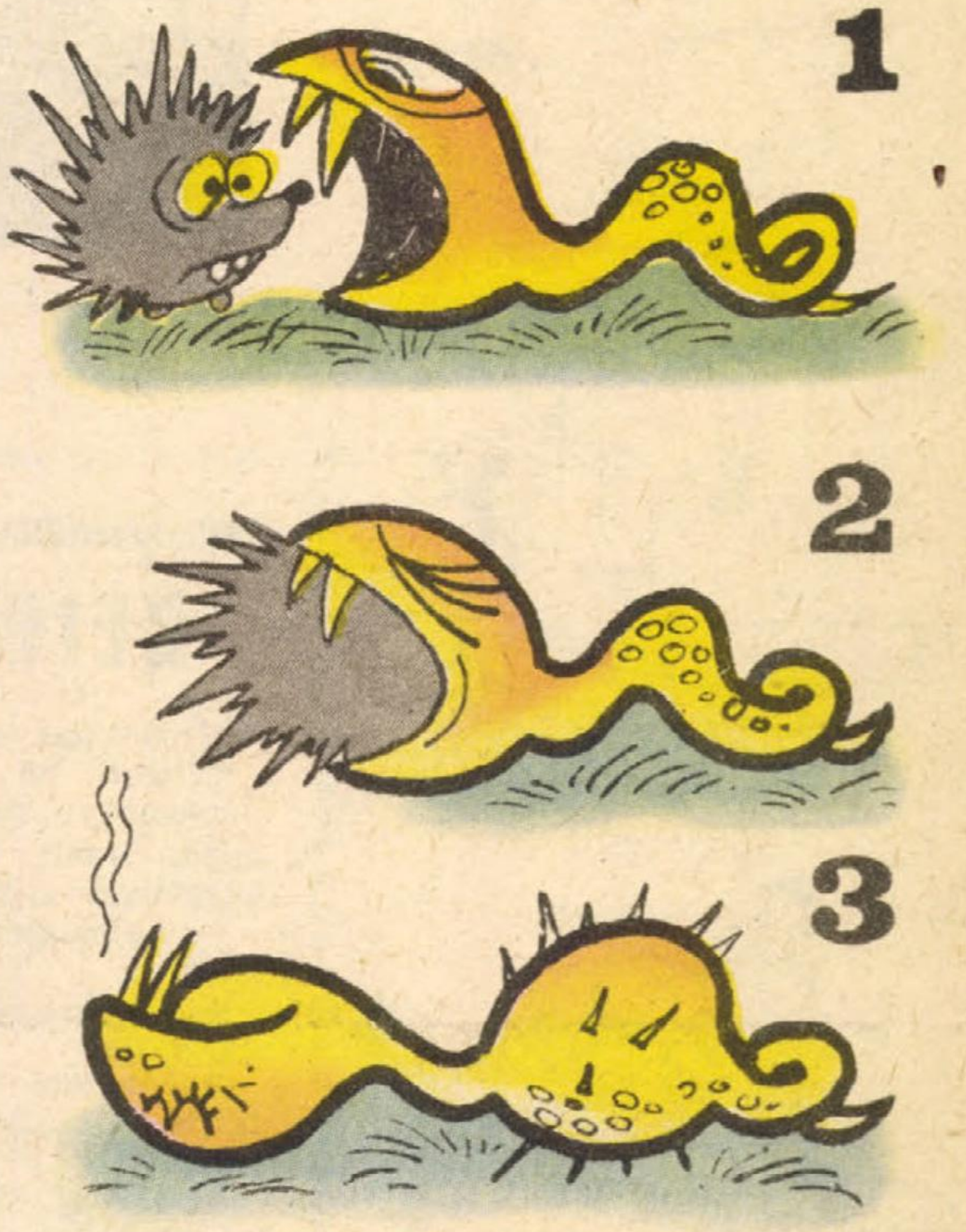

PATT

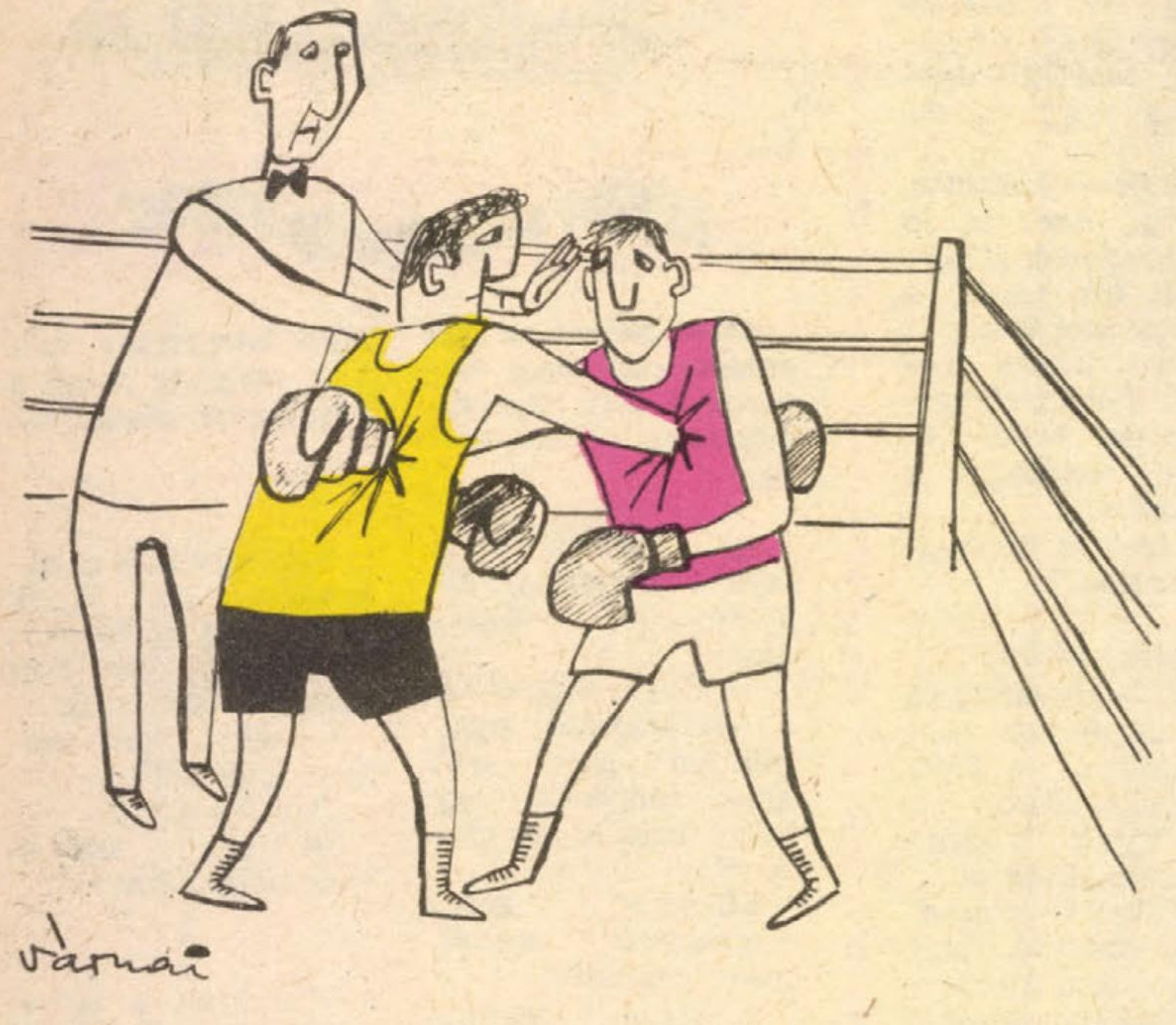

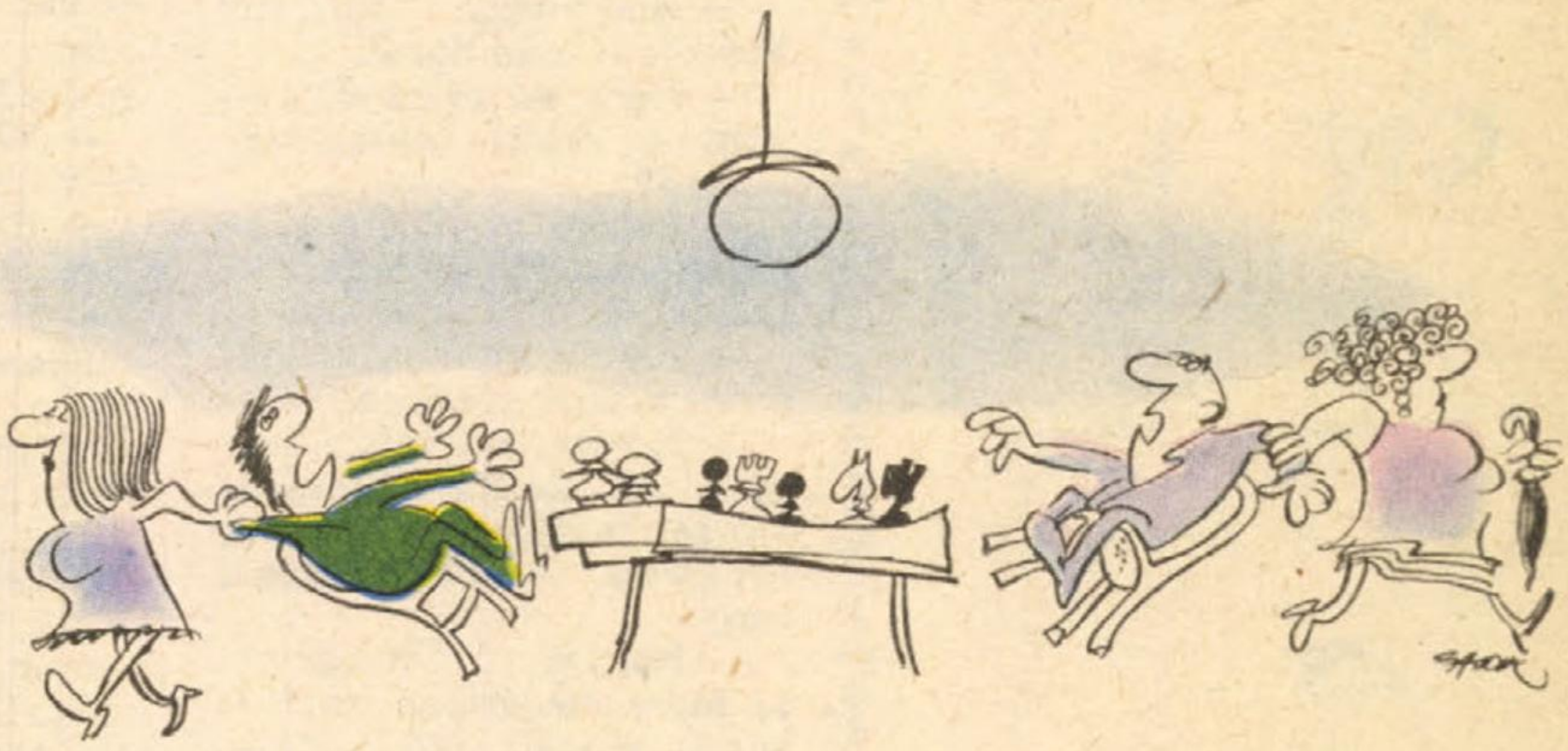

DALLOS
BALÁZS-PIRI
SZÜR-SZABÓ
FÜLÖP
VÁRNAI
GAJDIK
HEGEDŰS

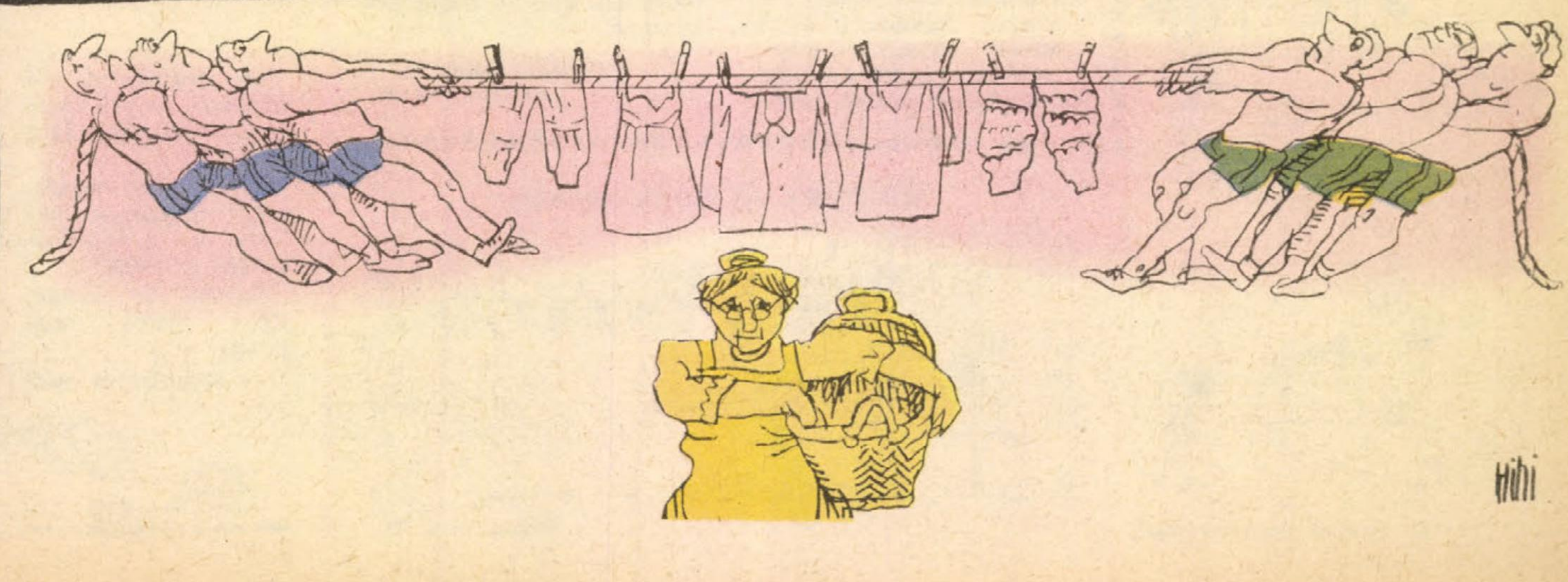

import humor

SZENVEDÉLYES TORNÁSZ

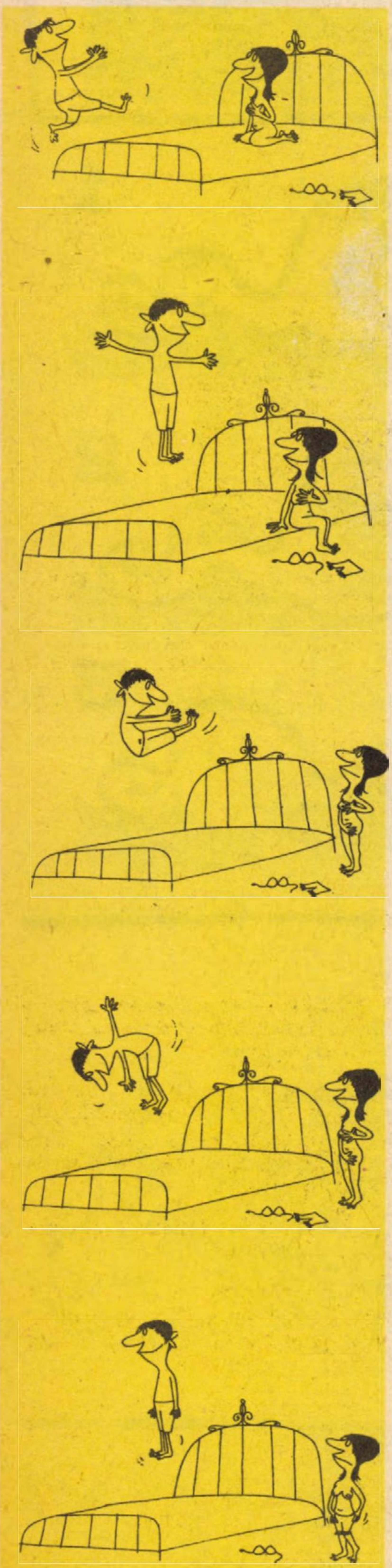

(„Pourquoi Pas", Brüsszel)

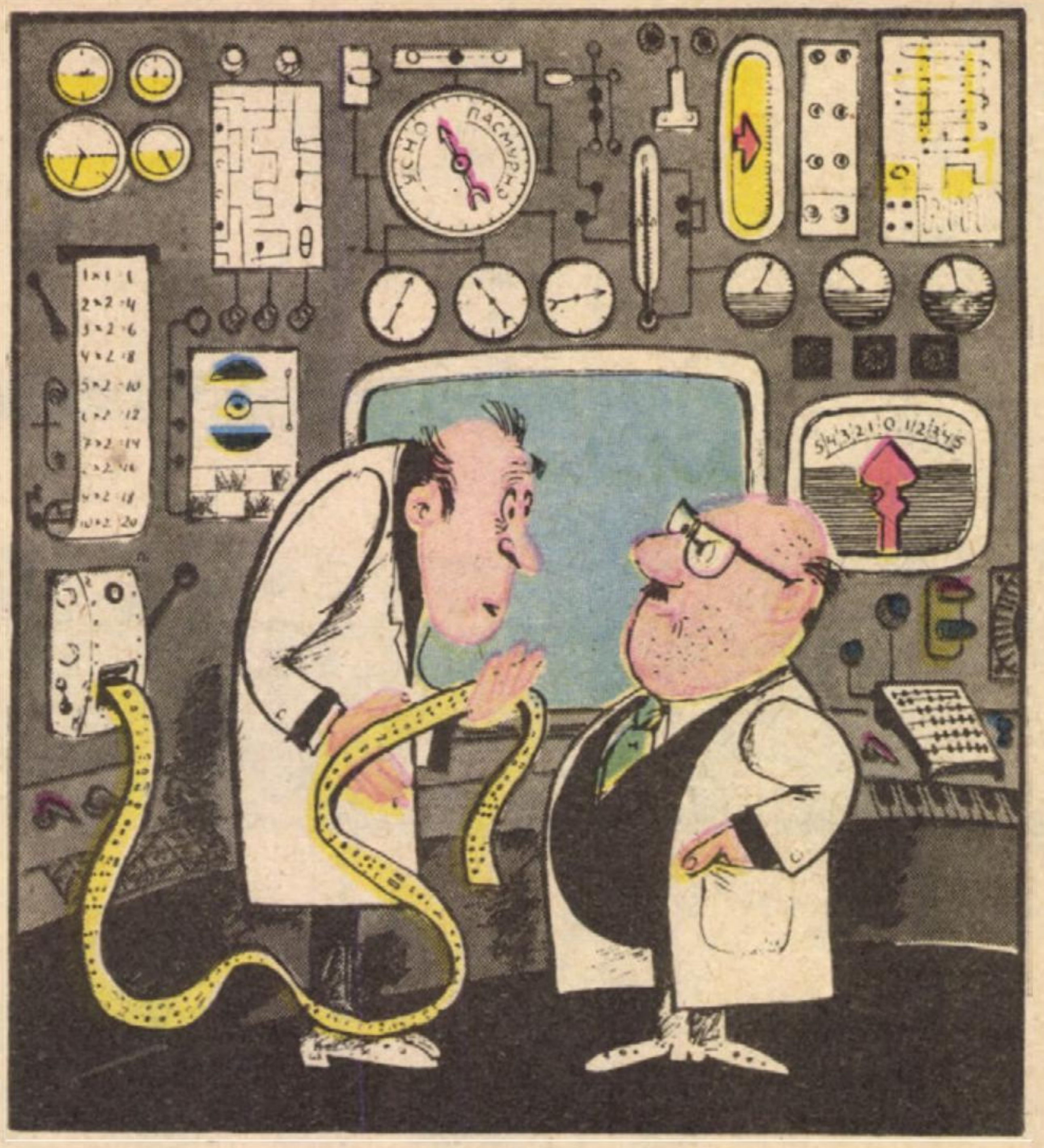

– Mi a baja a gépnek?
– Nem mer döntést hozni!

(„Krokodil", Moszkva)

ZOLOTARJEV:

BEISMERŐ VALLOMÁS

Vézna kis emberke állított be a kerületi ügyészségre és hosszas topogás után félénken az ügyeleteshez fordult.

— Bejelentést szeretnék tenni ...

— Tegyen — bólintott az ügyeletes.

A látogató kihúzta magát és ünnepélyesen kijelentette:

— Tolvaj vagyok! Igazi tolvaj. De most végre rászántam magam. És bevallom ...

— Mielőtt bevallaná, azt mondja meg, milyen tolvaj?

— Hogy-hogy milyen? Mondtam már: igazi.

— Nem az érdekel. Hanem a profil. Zsebtolvaj, betörő? ...

— Betörő! — vágta rá örömmel a kis emberke. — Lakás- és zárspecialista!

— Akkor menjen a második emelet nyolcba.

— Kérem, én tolvaj vagyok — kezdte panaszos hangon a második emelet nyolcban. — Úgy történt, hogy ...

— Hagyja ... — szakította félbe megértően az íróasztal mögött ülő elvtárs. — Előfordul ...

— Betörő vagyok. Idegen lakásokat fosztogatok — próbálta felkelteni a figyelmet szipogva a tolvaj.

— Azért ne essen kétségbe. Foglaljon inkább helyet.

— Azért jöttem, hogy beismerjem a bűnömet — fakadt ki a tolvaj és sírni kezdett.

— Nem szégyenli magát, galambocskám? — mondta együttérzően az íróasztal mögött ülő elvtárs. — Nyugodjon meg. Mondja: egyszerűen tolvaj vagy visszaeső bűnös?

— Visszaeső! — kiáltotta.

— Na látja, nem is jó helyre jött. Magának a harmadikra kell felmennie, a huszonhármas szobába.

— Visszaeső bűnös vagyok. Betörő. Beismerő vallomást akarok tenni — kezdte fáradt sietséggel a huszonhármasban.

— Mikor szokott betörni: éjjel vagy nappal?

— Éjjel.

— Tizenhatos szoba!

— Tolvaj! — zendített rá dühösen a tizenhatos szobában. — Betörő! — kiáltotta még hangosabban. — Visszaeső! Éjjel! Vegyen őrizetbe, vezető elvtárs!

— Mit üvöltesz? — hangzott a válasz anélkül, hogy a hang tulajdonosa a papírkötegről felemelte volna a tekintetét. — Hívott valaki? Menj a dolgodra, és ne rontsd nekem itt a statisztikát. Ha kell — majd értesítünk.

(Oroszból fordította: Barabás Péter)

HUMORISTA AZ ÍRÓSZÖVETSÉGBEN

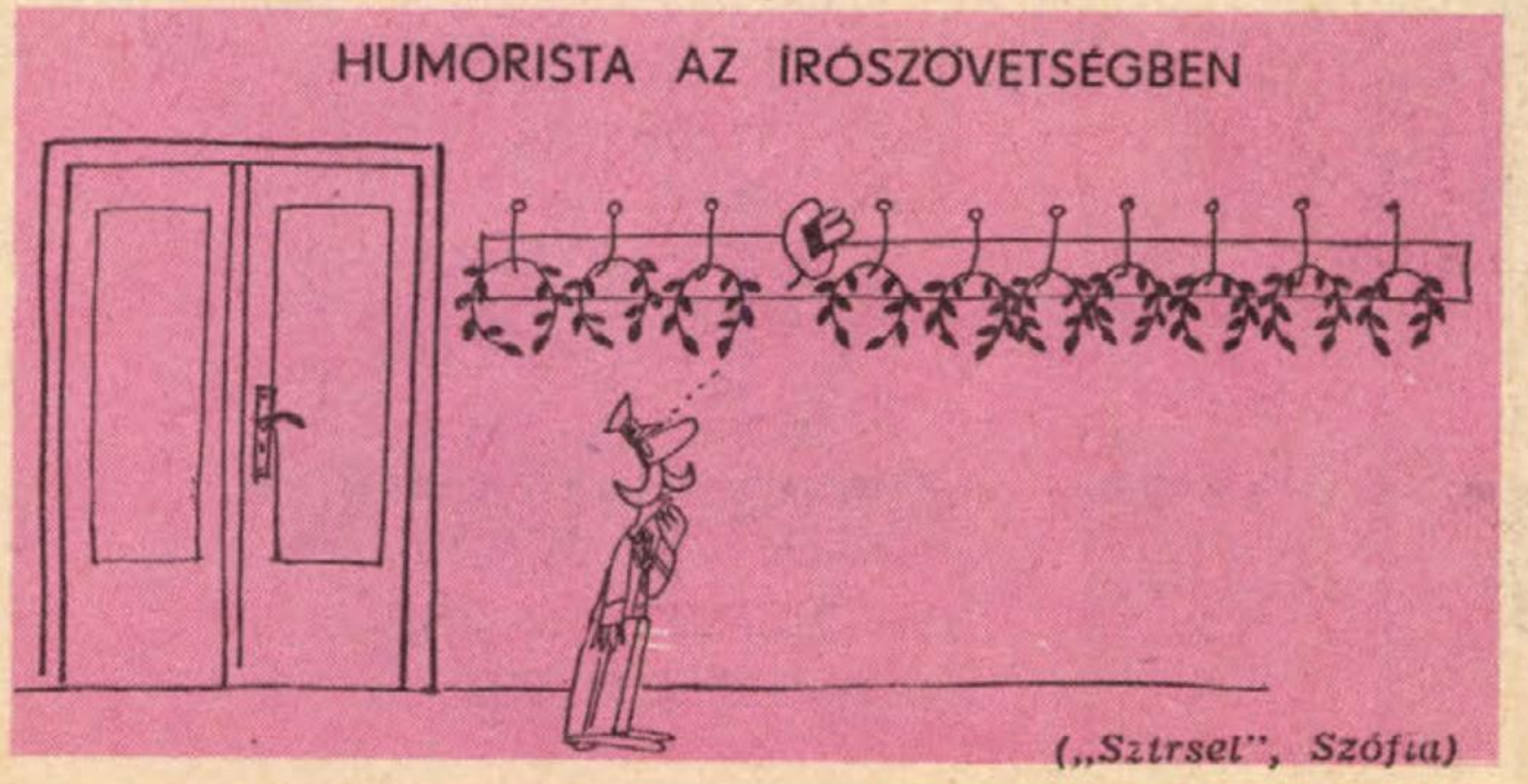

(„Sztrsel", Szófia)

KESERŰ PIRULA

A ködbe fúló alkonyatban
fiókom mélyén kotorásztam,
s emlékeim bő záporában
ábrándozva, én botor, áztam ...

* * *

Meghívó kettős névadóra,
(azóta vénlány Éva, Dóra),
ólomkatona (hindú lóval),
hasadt hanglemez (indulóval),
cetli; átkot írt Maca rája,
(ez volt utolsó macerája ...),
fakult fotókon formás aktok,
(nem érdekel már merre laktok ...),
noteszlap, rajta rímfoszlányok,
társtalanok, mint a rosszlányok;
kóvályognak, majd imbolyogva
összeverődnek rímbolyokba ...
S egy képeslap; lacházi látkép,
a képbe lelkem csendben átlép;
gondolatban odaköltözöm,
(ó, boldog legénykor, flörtözön ...),
hol tudom, hogy búmra lesz vigasz,
mert Lacháza nékem Las Vegas ...!

* * *

De feleszméltem (este volt már),
s rájöttem: sors, de beste voltál;
ifjúságom fiókba zárva
hever itt e fiók bazárba' ...

Szilágyi György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az SZTK-orvos atyai komorsággal figyelmezteti Micsinait:

— Úgy számoljon a poharakkal, hogy minden liter bor, amit megiszik, egy hetet vesz el az életéből.

Micsinai gyors számadást csinál, majd legyint:

— Ugyan, doktor úr! Ha ez igaz volna, már százhúsz éve nem élnék.

*

A társaság a női hűségről beszél. Angyalovszki vágja ki a tromfot.

— Akármit meséltek, mégiscsak nekem van a leghűségesebb feleségem!

— Mi a csuda, ilyen biztos vagy benne?

— Meghiszem azt! Már háromszor szökött meg, de mind a háromszor visszajött.

*

Petit elviszik a cirkuszba. Az egyik szám egy pónilovas mutatvány. De Peti meglehetősen unja.

— Nézd, Peti, milyen pici ló!

Petkó legyint:

— Ugyan! Láttam már nagyobbat is!

*

Visszafelé a temetőből. Beszélgetés az autóban:

— Csak most látom, hogy a boldogult Páfrányos bácsi milyen világot járt ember volt.

— Világot járt? Honnan veszi ezt?

— Hát ha meggondolom, hogy Zürichből éppúgy volt fia a temetésén, mint Montrealból, meg Stockholmból vagy San Franciscóból ...

HIRDETÉSEINK

POMPÁS VÁSÁRT CSINÁL...

...HA PVC SZŐNYEGET VESZ!

MÉTERENKÉNT 28,70 FT-TÓL KAPHATÓ A

PEMÜ

MÍNTABOLTJÁBAN

Bp. V., Kecskeméti u. 5.
Telefon: 187-594.

MÁRCIUS 31-IG
KEDVEZMÉNYES VÁSÁR!

TÜCSÖK és BOGÁR

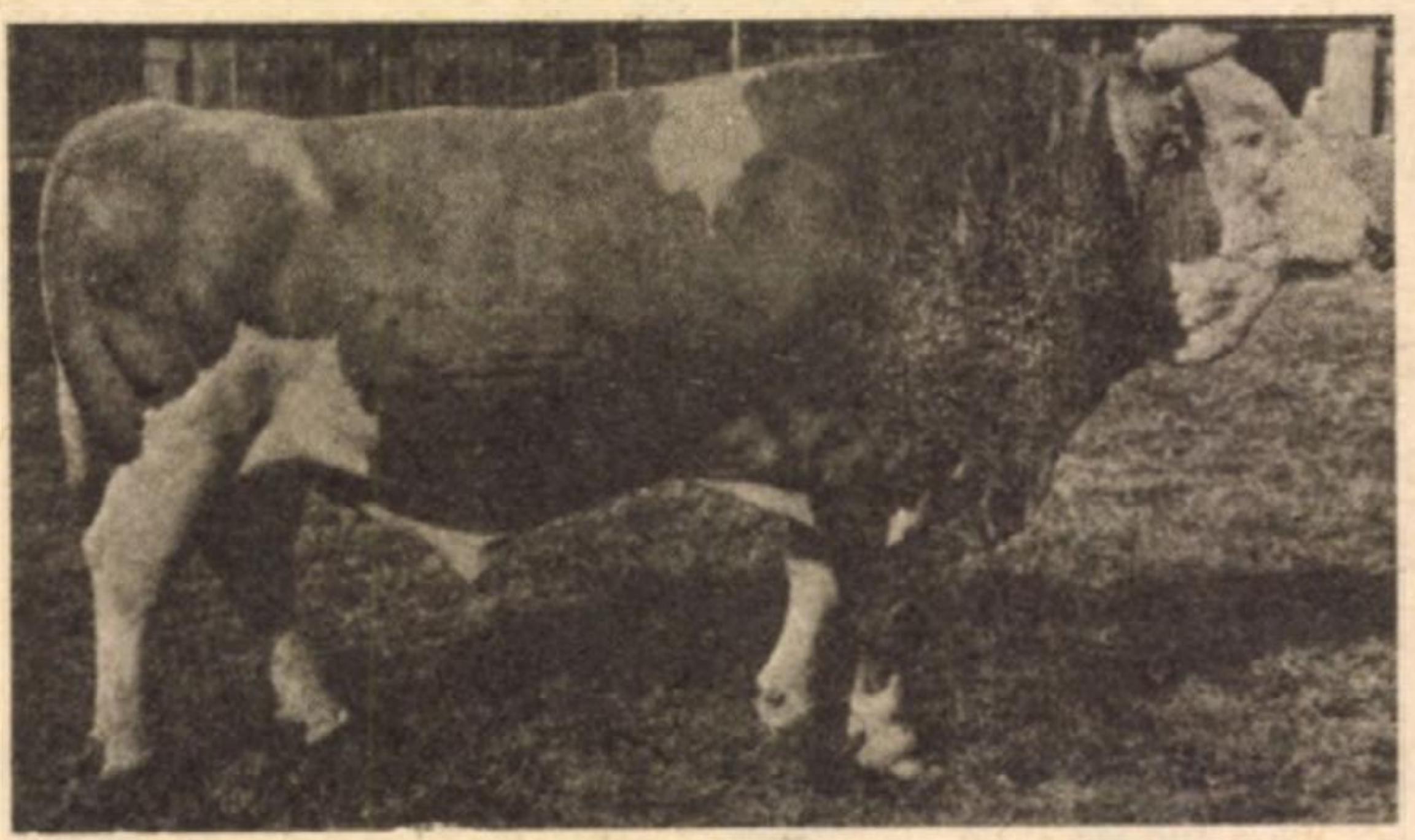

1737. BUDA
I. oszt. javító hatású tejelő magyartarka bika

Szarva közt a tőgye?

(A Magyar Mezőgazdaság c. lapból ollózta Turgyán Mihály, piricsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

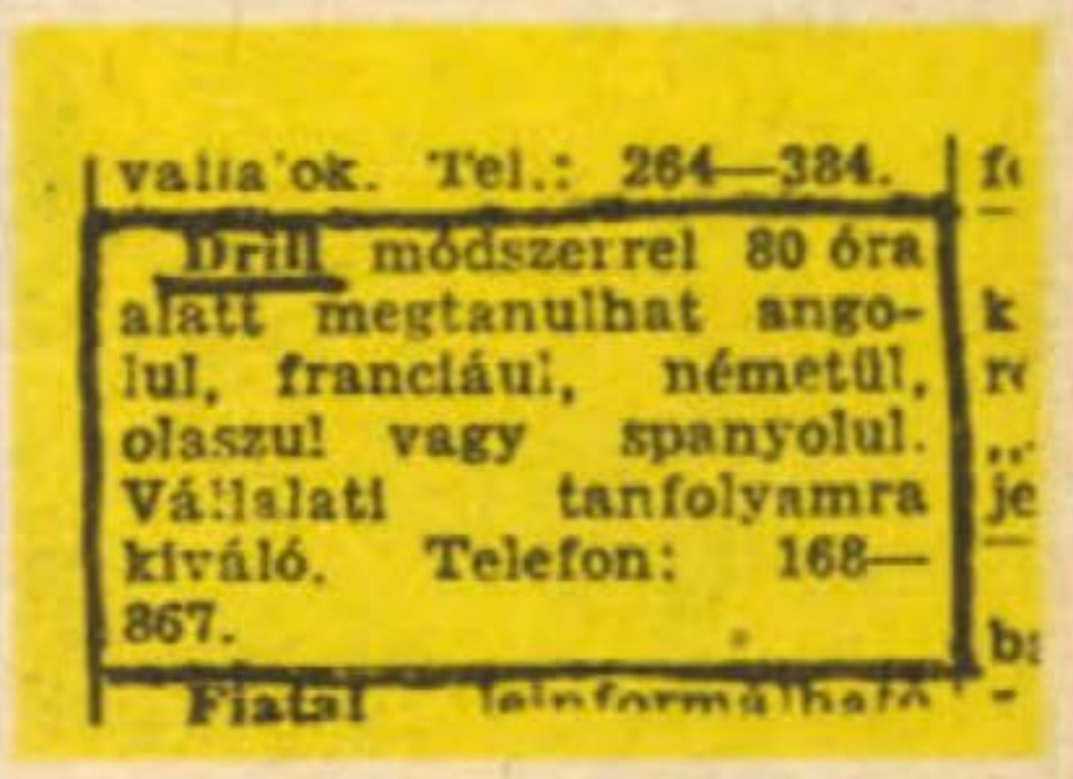

valia'ok. Tel.: 264—384.

Drill módszerrel 80 óra alatt megtanulhat angolul, franciául, németül, olaszul vagy spanyolul. Vállalati tanfolyamra kiváló. Telefon: 168—867.

Fiatal

Drill? Tessék mondani: békaügetés is van?

(Az Esti Hírlap apróhirdetései között észlelte Nagy Péter)

Kémiát — biológiát kedvelő fiatalok!

Vár bennetek

a „Hevesi Ákos" Élelmiszeripari (sütőipari) Szakközépiskola

Vár bennetek? Azért a kémia-biológia mellett nem ártana egy kicsit a nyelvtanra is figyelni.

(Beküldte Gáspár Gyula, csolnoki olvasónk)

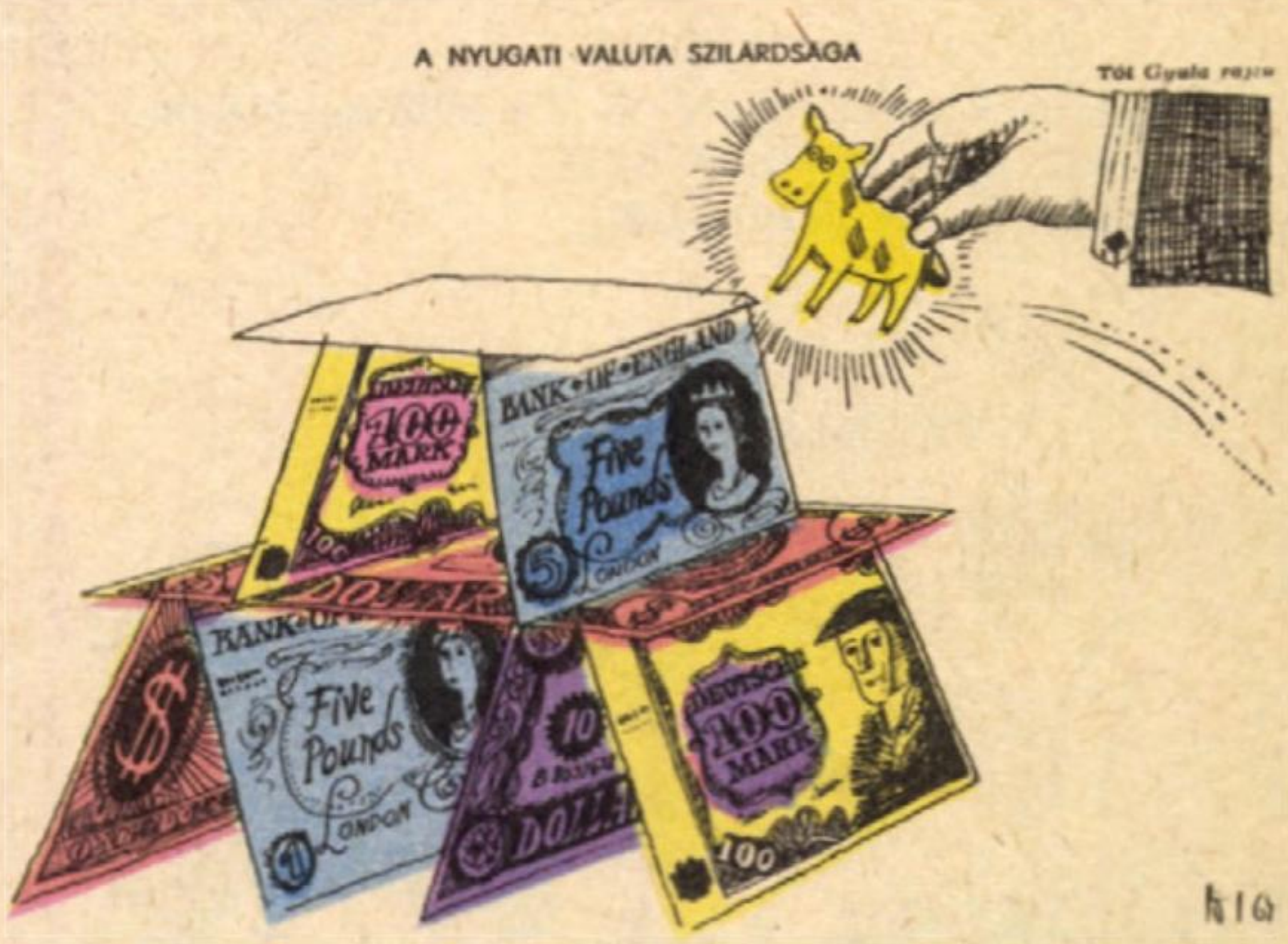
A NYUGATI VALUTA SZILÁRDSÁGA
Tót Gyula rajza
BANK OF ENGLAND
Five Pounds
100 MARK
DOLLAR

Ötös számmal is Five Pounds, egyes számmal is Five Pounds, azért ilyen gyorsan még az angol pénz sem veszít az értékéből . . .

(A Ludas Matyiból ollózta Chemez István, biatorbágyi olvasónk)

A BAJKÁL LAKÓSZOBA SZÉP!
A BAJKÁL LAKÓSZOBA ERŐS!
CAESAR
A BAJKÁL LAKÓSZOBA KÉNYELMES!
nekik elhiheti!
bubiv

KINCS VAN A TORKÁBAN?

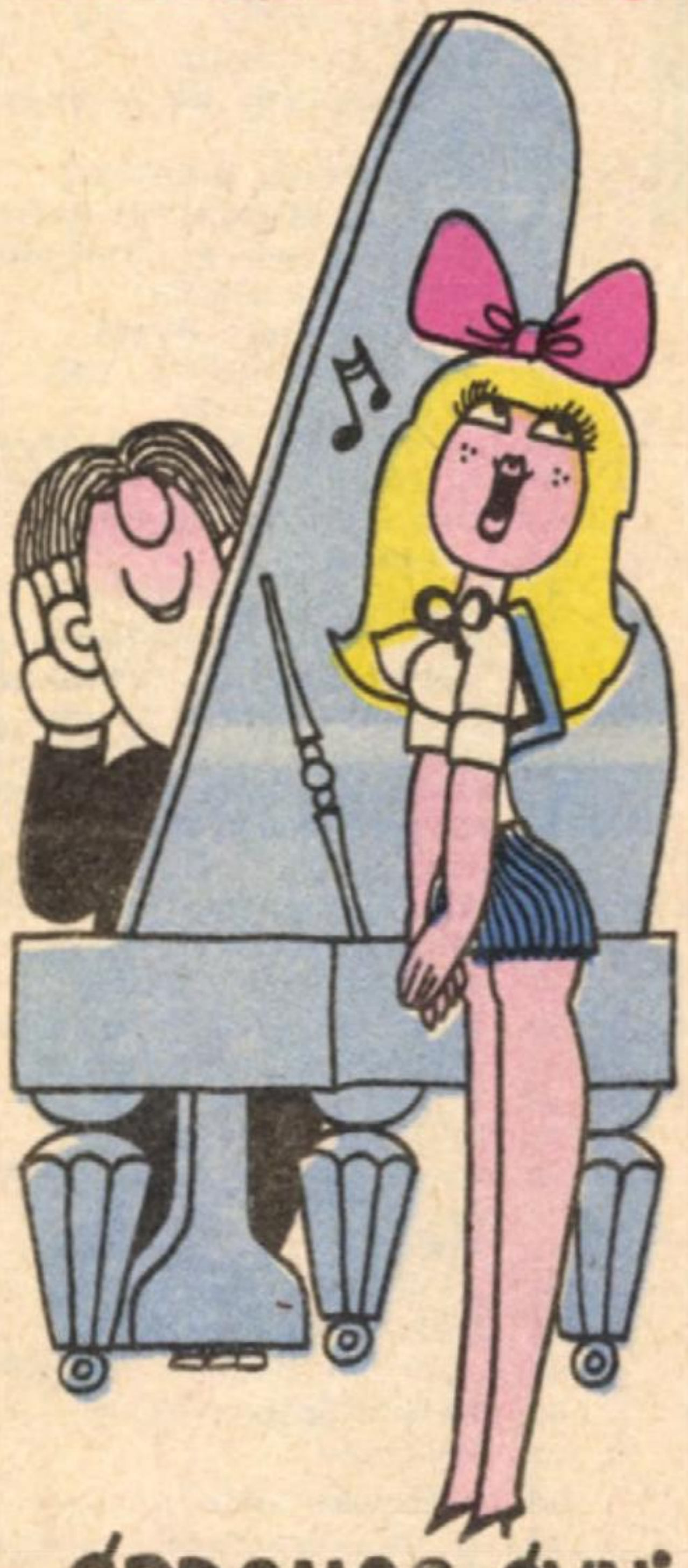

...ÉRDEMES ÓVNI NEGRO GYÓGYCUKORKÁVAL!

A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

HIRDETÉSEINK

L. LARGO:

ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

BARÁT — az az ember, aki remekül ismer benneteket, és ennek ellenére szeret.

FILMCSILLAG — az a nő, aki hosszú éveken át azért dolgozik, hogy megismerjék, aztán sötét szemüveget hord, hogy meg ne ismerjék.

KRITIKUS — lábatlan, aki másokat tanít futni.

ORVOSTUDOMÁNY — művészet, amely eltereli a paciens figyelmét mindaddig, amíg a természet gyógyítja.

PESSZIMISTA — az a férfi, aki egyszerre hord nadrágszíjat és nadrágtartót.

TÁRSALGÁS — verseny: ki kinek vág előbb a szavába.

ZSUGORI — az az ember, aki egész életében szegényen él, hogy gazdagon haljon meg.

(Fordította: Juhász László)

MAGYARAZAT

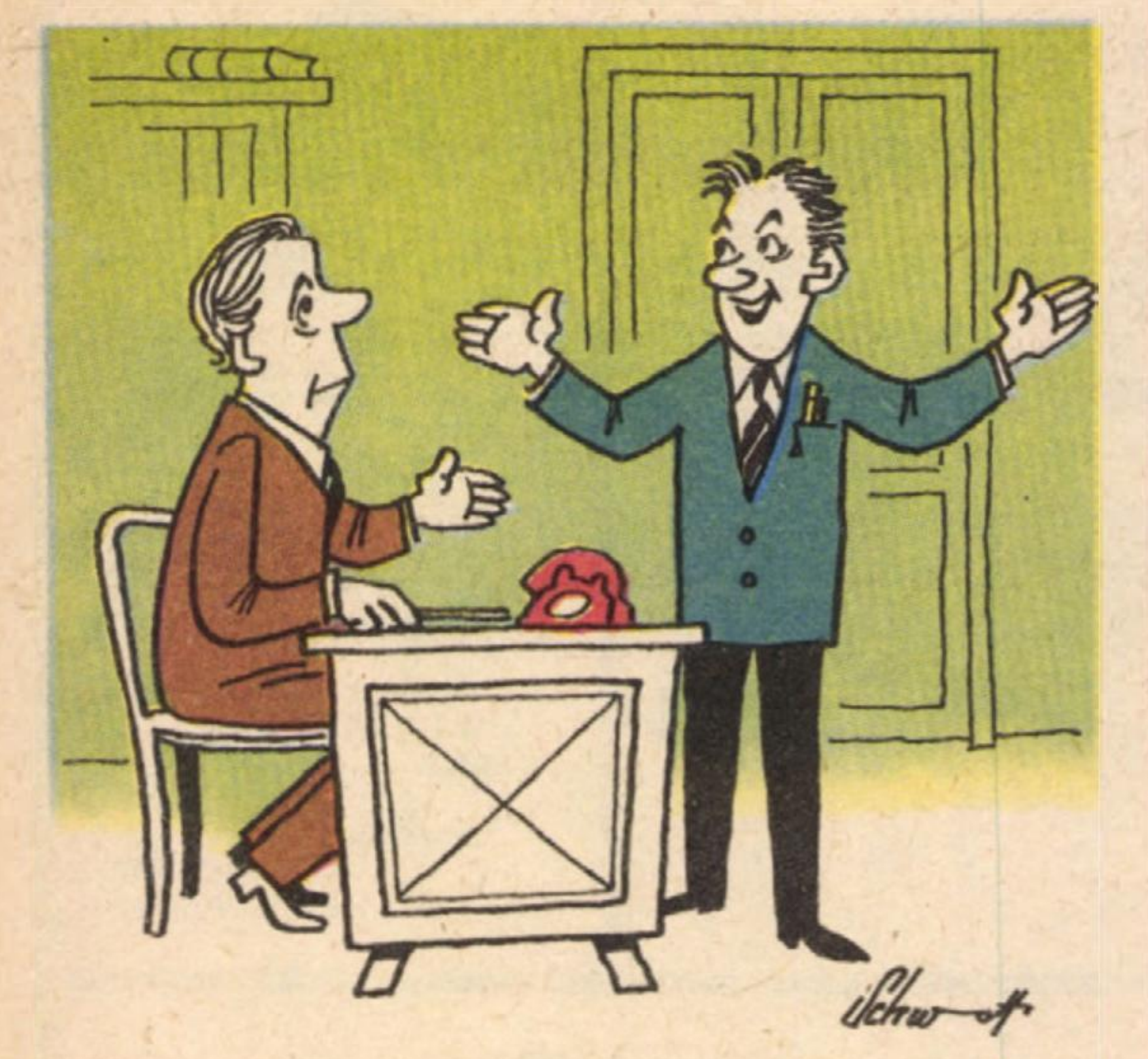

– Ennek a Kovácsnak nincs fix állása, mégis jól él, villát épít. Vajon miből?

– A bizonyítékok hiányából!

FRONTATVONULAS

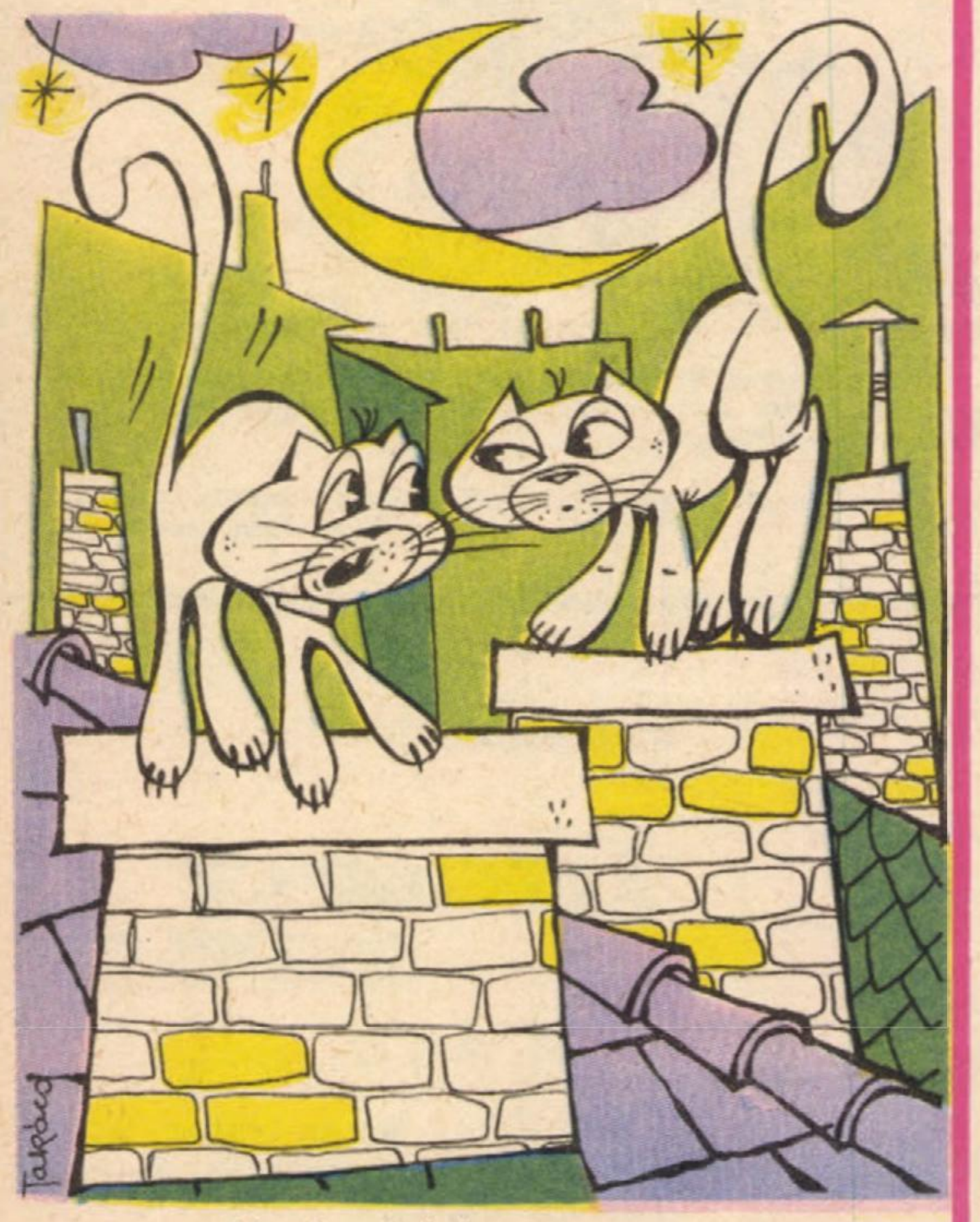

– Ma kutyául érzem magam!

SEGÍTŐKÉSZSÉG

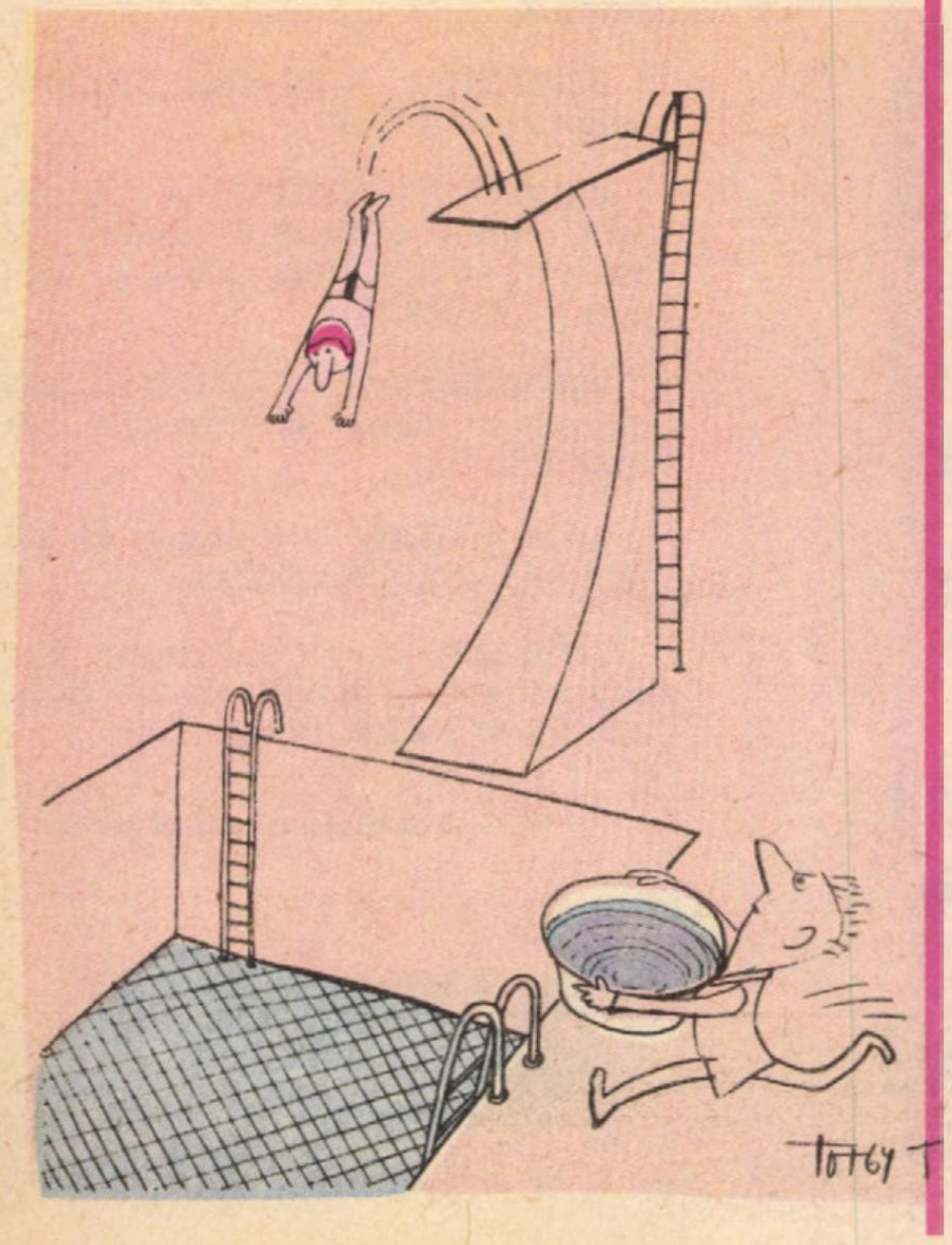

PÁRBESZÉD AZ UTCÁN

A szóban forgó párbeszéd egy járókelő s egy kéregető között folyik le igen röviden. A járókelő: vízszintes 1. A kéregető: függőleges 1. Ennyi az egész. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni címünkre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. Kizárólag levelezőlapon, mert borítékban küldött megfejtést nem vehetünk figyelembe. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A beküldés határideje: március 19.

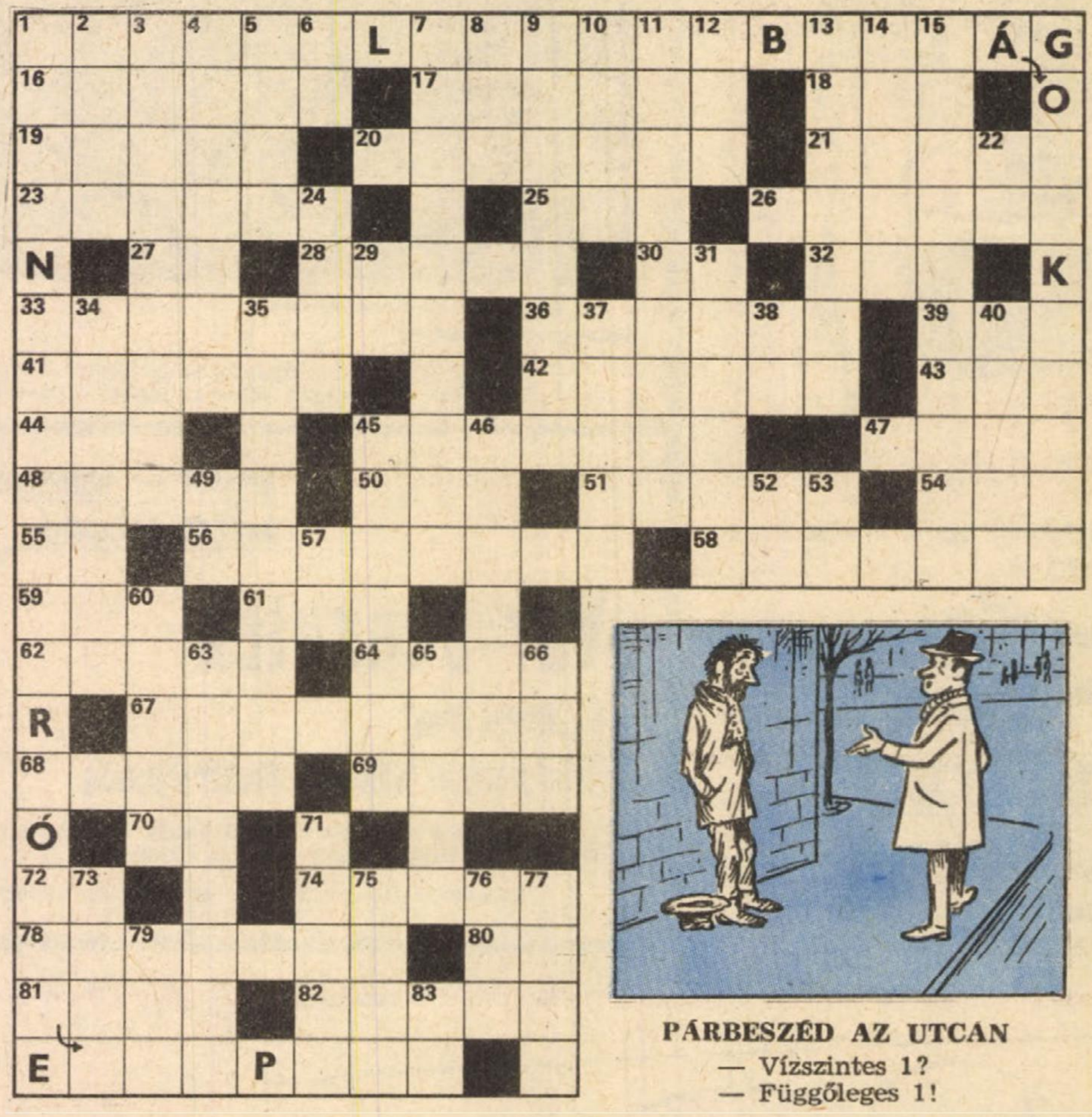

PÁRBESZÉD AZ UTCAN

— Vízszintes 1?

— Függőleges 1!

VÍZSZINTES

16. A menekülő betörő öröme
17. Nem épelméjű
18. Féldrágakő, de a vége letörött (!)
19. Nagyszerű, pompás!
20. Község Komárom megyében (feltehetően a Cholnoky család innen származik)
21. A festményt övezi
23. Az USA elnöke volt
25. P-vel: vásártér
26. A viseltes öltözék ilyen
27. A görög ábécé R betűje
28. Vendéglői olvasmány
30. . . alitás
32. Régebben ofszájdnak mondták
33. Egy lepkefaj tudományos neve
36. Egykori nagy színművészünk (egy tyúkleves is őrzi a nevét)
39. Nagyhírű bárkaépítő
41. Ilyen jogokat is ismer a törvénykönyv
42. Magyarul: feltevés, elmélet
43. Ami az embert az állattól megkülönbözteti
44. Vissza: szaglószerv
45. Fémből készült öntőforma
47. Vagyis — más szóval
48. Árpád apánk apja
50. Mutatószó
51. Kikötőváros Nyugat-Németországban
54. „Dísze"
55. A gallium vegyjele
56. Közlekedési eszköz
58. „Erre a helyre édesget"
59. Termelőszövetkezet
61. Férfinév
62. Időhatározószó
64. A 27. vízszintes kétszer egymásután
67. Régi események régi leírója
68. Három — franciául
69. A Peer Gynt egyik szereplője
70. G. Z.
72. Helyhatározórag
74. Brazíliai állam, területén épült az új főváros, Brasilia
78. Nemesebb eszmék iránt érzéktelen, közönséges, alpári
80. Mint a 27. vízszintes
81. A teherhordó bérmunkások neve volt Kínában
82. Népszerű színésznő (Ági)

FÜGGŐLEGES

2. A nyírfa-félék családjába tartozó fa
3. A véres erőszak hatalmi rendszere
4. Zenei műszó („hangremegtetés")
5. Szeméttároló edény
6. Állóvíz, fordítva
7. Így fordíthatjuk a „bankett" szót
8. Híres osztrák táncdalénekes keresztneve
9. Apró növésű, törpe
10. Égöv, földöv, általában: övezet
11. Nagy város Európában
12. Egyiptom betűjele (a magyarban)
13. Bőven ráncolt felső szoknya
14. Karinthy Ferenc regényének címe
15. Külföldi turisták programja
22. És — latinul
24. Idősebb hölgy
29. A múlt idő jele
31. Kitűnő színésznőnk (Hédi)
34. Akadályozza a szabad közlekedést
35. Spárta királya volt
37. A jó diák osztályzata
38. Z. I.
40. Nagy japán város
45. A hőmennyiség mértékegysége
46. Udvari méltóság volt, a király adományozta
49. Féltve őriz
52. . . uard
53. Tiltószó
57. Igekötő
60. Hullanak a könnyei
63. Németország egy részének a neve volt a világháború után
65. A zsiráf-félék családjába tartozó állat
66. Orosházi Sport Egylet
71. Trópusi növény
73. Nem fölül
75. Lábujjhegyen lopakodik
76. Nem használ
77. London hírhedt városrésze
79. Minden — angolul
83. Az étel tulajdonsága

„A NAGYVONALÚ ÍRÓ"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

— Tízezret megküldenék belőle a becsületes elvesztőnek.

A 100 forintos díjak nyertesei:

Fiáth Ádámné, 2119 Pécel, Gyár u. 2.

Füzy Sebestyénné, 9330 Kapuvár, Varga T. u. 16.

Solti Ernő, 1074 Bp. Szövetség u. 45.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
alapitótag abecsü
karemina libamell
alapoz gyakori  e
ri itell sr altat
a utazgat end ume
tula r leskelődés
efi cet la karate
rex stibium   tal
öregem ekléssia v
 is neil  r halle
an agglegény mars
dij ek jövőre t z
ó eltünődik leint
keletlen k üms yö
 lloyd  kelletlen
 menüett  elé ire
mama nékbelőle sk
```

AKADÉKOSKODÓ NEBULÓ

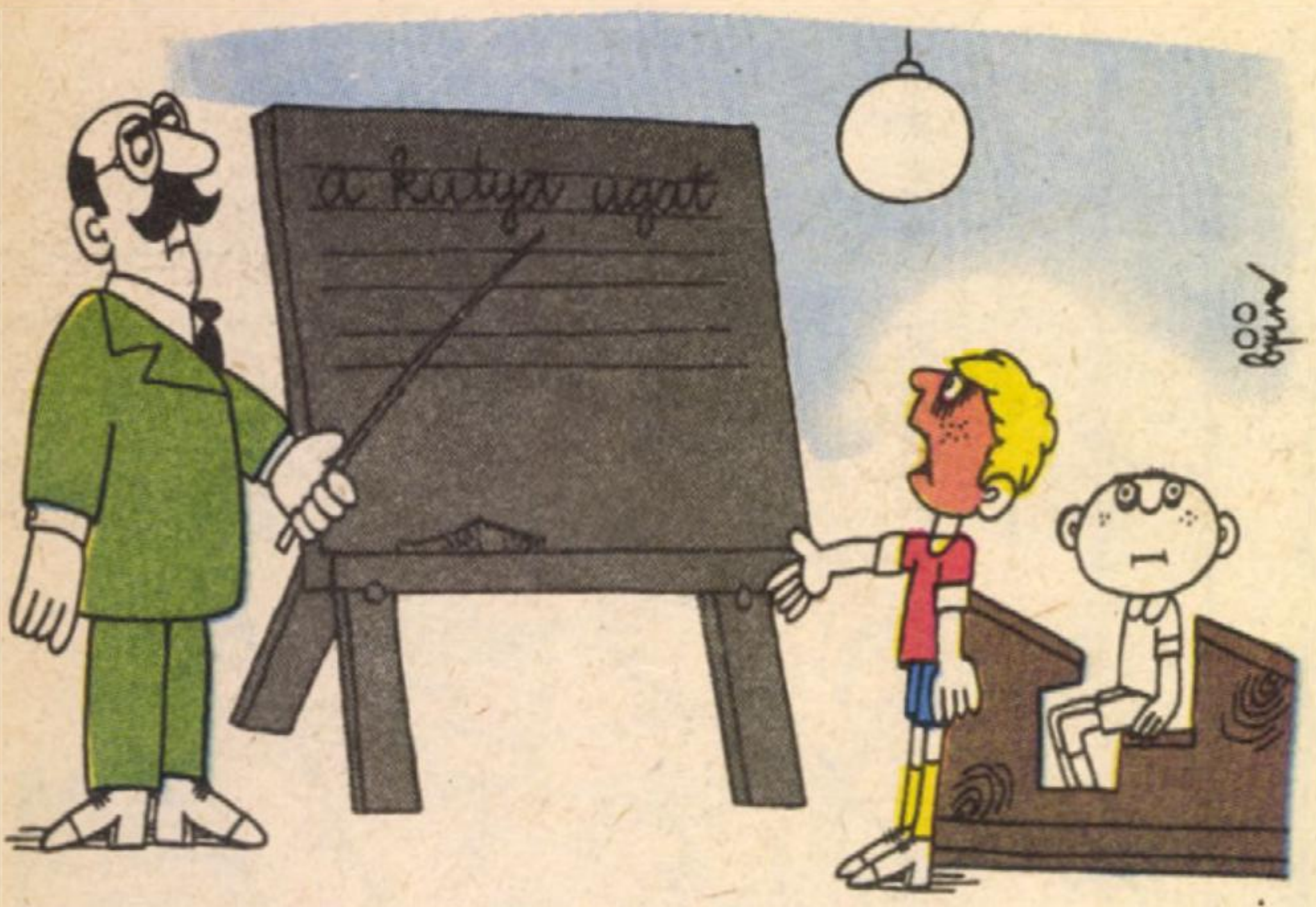

– Igaza van, tanító bácsi, már régen meg kellett volna tanulnom olvasni, de ma már mindenkinek van televíziója ...

JÓ KEZEKBEN VAN

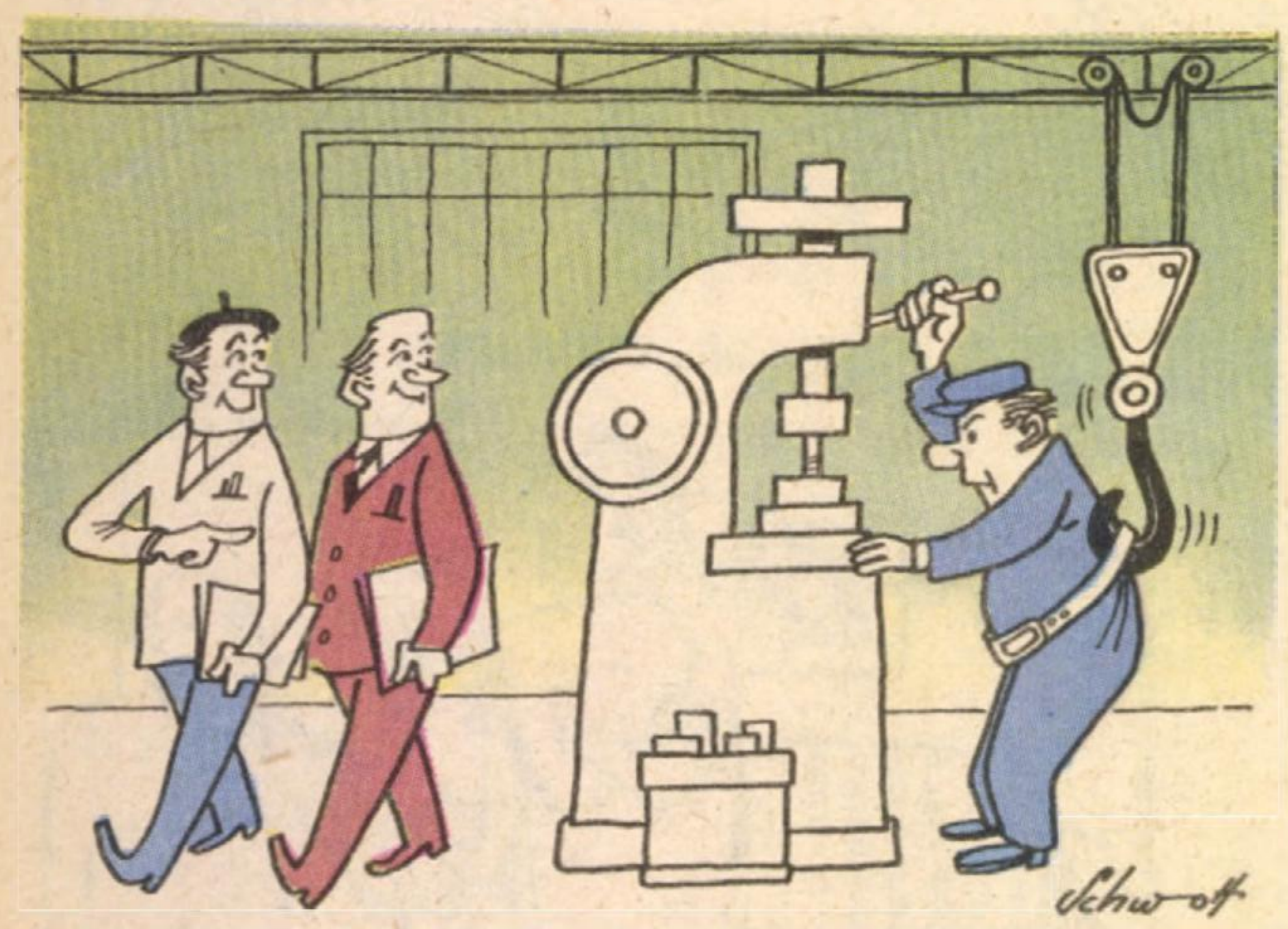

– A felesége a darukezelő.

DÖNTSÖN A SORS

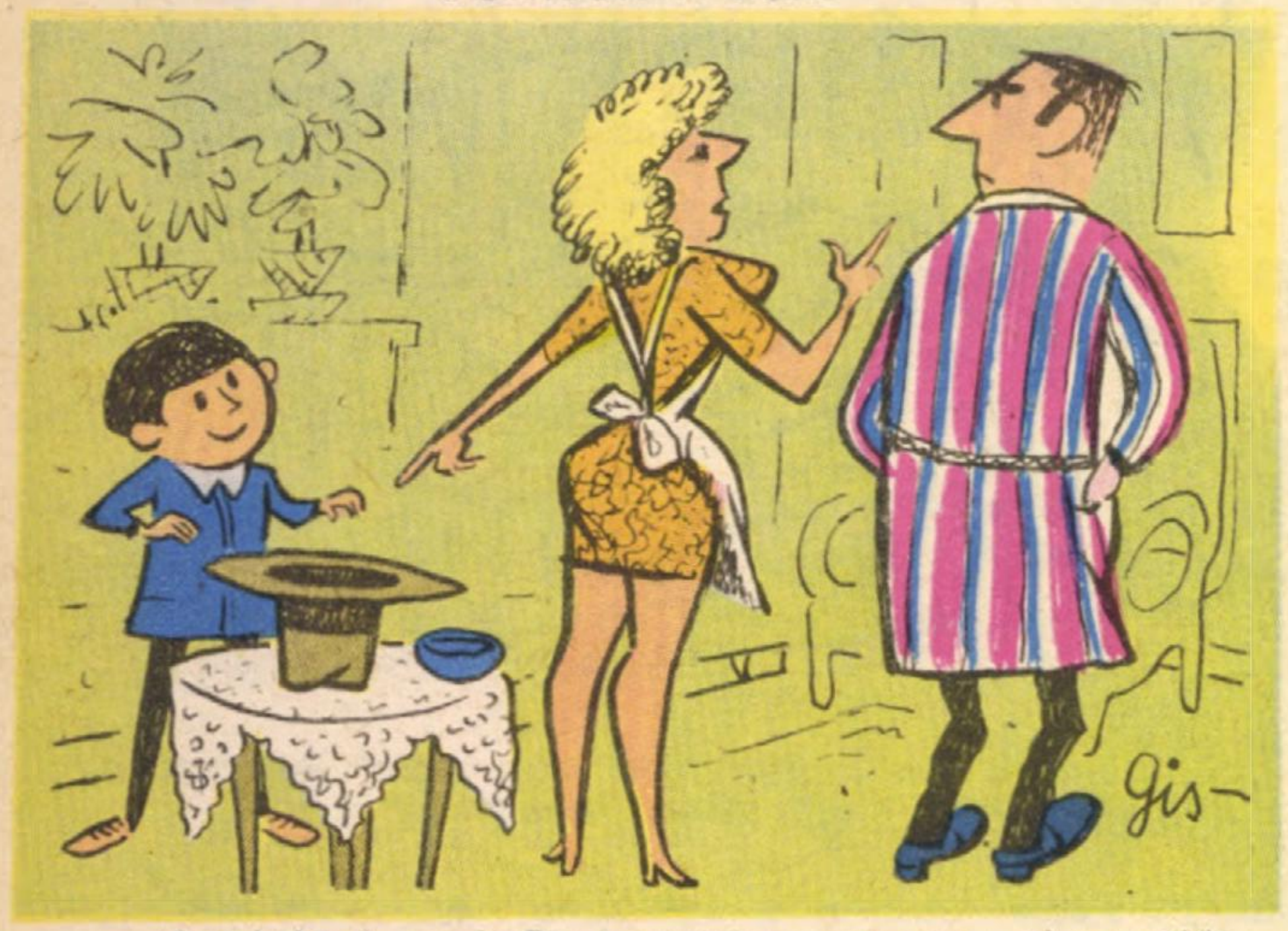

– Amelyikünk nevét Pistike kihúzza, az megy el a szülői értekezletre.

RÉGI PESTI
INNEN-ONNAN

A MAGYAR GLÓBUSZ

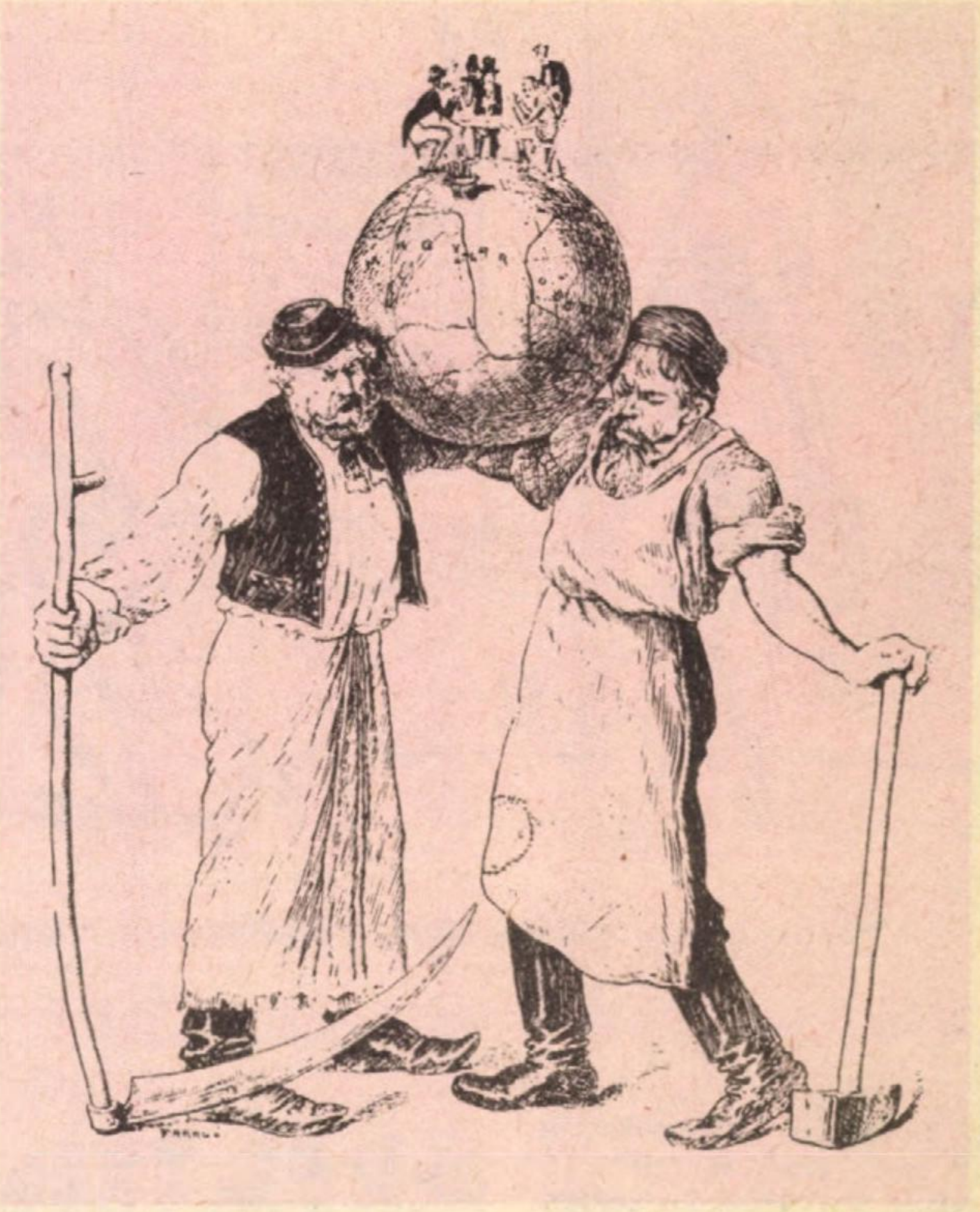

A hazai soviniszták önáltató, öntelt formulája volt valaha: a magyar glóbusz. A magyar földteke, csupán csillagtörvényektől függő, önkörében forgó kisvilág a nagyvilágban, s azok tartják, pörgetik, akik földjének, vizének, levegőjének urai-parancsolói és nem utolsósorban — haszonélvezői.

Ez a hamis ábránd színezte 1896-ban Magyarország ezredéves alapítási ünnepségét: a millenniumot. Gróf Bánffy Dezső, az erőszakos munkásüldözéseiről hírhedett „dobokai basa", aki I. Ferenc József császár-királynak miniszterelnökséget hozó bizalmát azzal szerezte meg, hogy tüntetőleg távol maradt Kossuth Lajos temetéséről — a millenniumi évre megenyhítette a proletariátusra és a nemzetiségekre nehezedő nyomást, hogy majd az ünnepi fények kihamvadása után annál kíméletlenebbül csapjon le a szocialista munkások és a szegényparasztok szervezkedési kísérleteire.

A millenniumi „szent esztendőre" korlátozott „istenbékéje" idején — 1896 márciusában — az általában kormányt támogató, de a társadalmi fonákságokat mégis gyakorta kifigurázó *Borsszem Jankó* hasábjain egy meghökkentő rajz jelent meg, amely éles ellentétben állott a munkást, parasztot fojtogató Bánffy Dezső-kormányzat „világképével". A művész: *Faragó József* a magyar glóbuszt ábrázolta — ám ezt a földgolyót egy munkás és egy paraszt tartja a vállán, a tetején látható asztal körül pedig dzsentri, mágnás, bankár, s hasonszőrű munkás-parasztnyúzók verik a blattot... Ha figyelembe vesszük, hogy a kizsákmányolás léhűtőivel terhelt és az ipari és agrár proletárok által fenntartott magyar földgolyó ábrázolása azidőben kárhozatos forradalmi hitvallásszámba ment, hat évtized távolából is meg kell becsülnünk a „civilkurázsit", amellyel Faragó József szép, bátor rajzát elkészítette és közzétette.

Békés István

borízű Symphonia

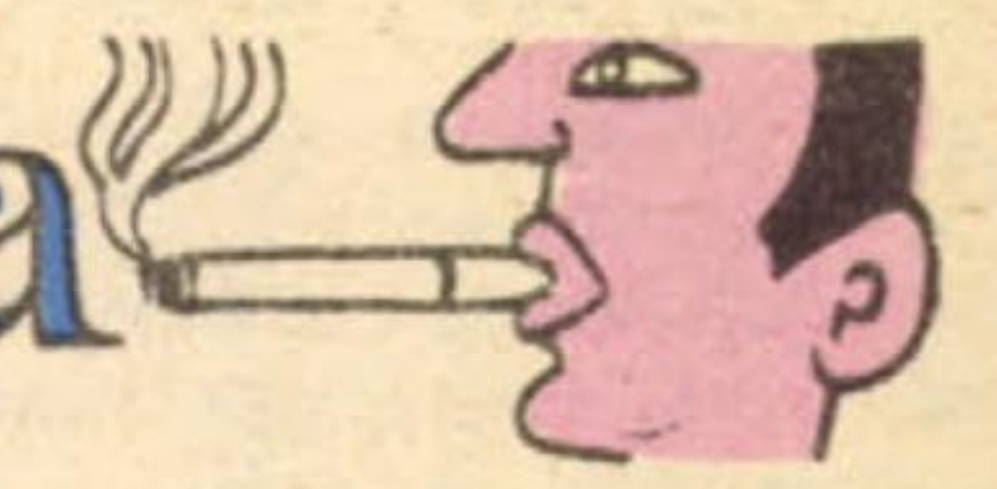

A világ egyik legnagyobb dohánygyára, a montreali cigarettagyár rum és bor aromájú füstölnivalot hoz forgalomba. Szerintük „remény van arra", hogy a dohányosoknak újabb, összetettebb élvezetekben lesz részük.

Na tessék! Az kell csak, hogy a dohányosok ráharapjanak az új nyalánkságra, s máris gyűrkőzhetnek ádáz világversenyre a dohánygyárak. Mint amiképpen manapság híven emlékezünk arra, hogy a szegedi cukrászdában összehasonlíthatatlanul bőségesebb rumadaggal öntik nyakon a somlói galuskát, mint Aszódon, ugyanúgy differenciálnak majd dohányosaink — amennyiben a csemegebagó készítését nálunk is felkapják — a cigaretták közt. Beszélik majd, hogy, teszem azt, az egri Fecske borízűbb, mint mondjuk a sátoraljaújhelyi Symphonia, mivel ez utóbbi gyártásánál fukarkodtak a tokaji aszúval, amoda ellenben fürdött a dohány az egri leányka aromájában.

Az aromás cigaretták, szivarok korszakának beköszöntével iszonytató felfordulás lesz szesz- és dohányfogyasztásunk struktúrájában. Lesznek, akik az egyesült élvezeteket megtestesítő bor- és rumízű füstölnivalóra esküsznek, mások meg éppen a kotyvasztás miatt pártolnak el a dohányzástól, s adják fejüket végképp az italra. Az új helyzetben átcsoportosulnak a dohányzás és alkoholizmus ellen küzdők hadrendjei is.

A magam részéről forrón ajánlok egy hatásos tromfot az alkoholizmus elleni harc tántoríthatatlan bajnokainak. „Főzzék meg" valamelyik pincészet antialkoholista korifeusait: keverjenek különböző — Kossuth, Fecske, Symphonia — dohány ízű szeszes italokat.

Lelki szemeimet az első ínyenc ábrázatára, midőn gégéjén lekotyog az első korsó Csongor szivarízű sör. Érzékenyebb gyomrúak máris elfordíthatják fejüket. S olvassák a leendő plakát szövegét: „A sör folyékony szivar."

Tóth István

EGY HOSSZÚ PÁLYAFUTÁS EMLÉKE

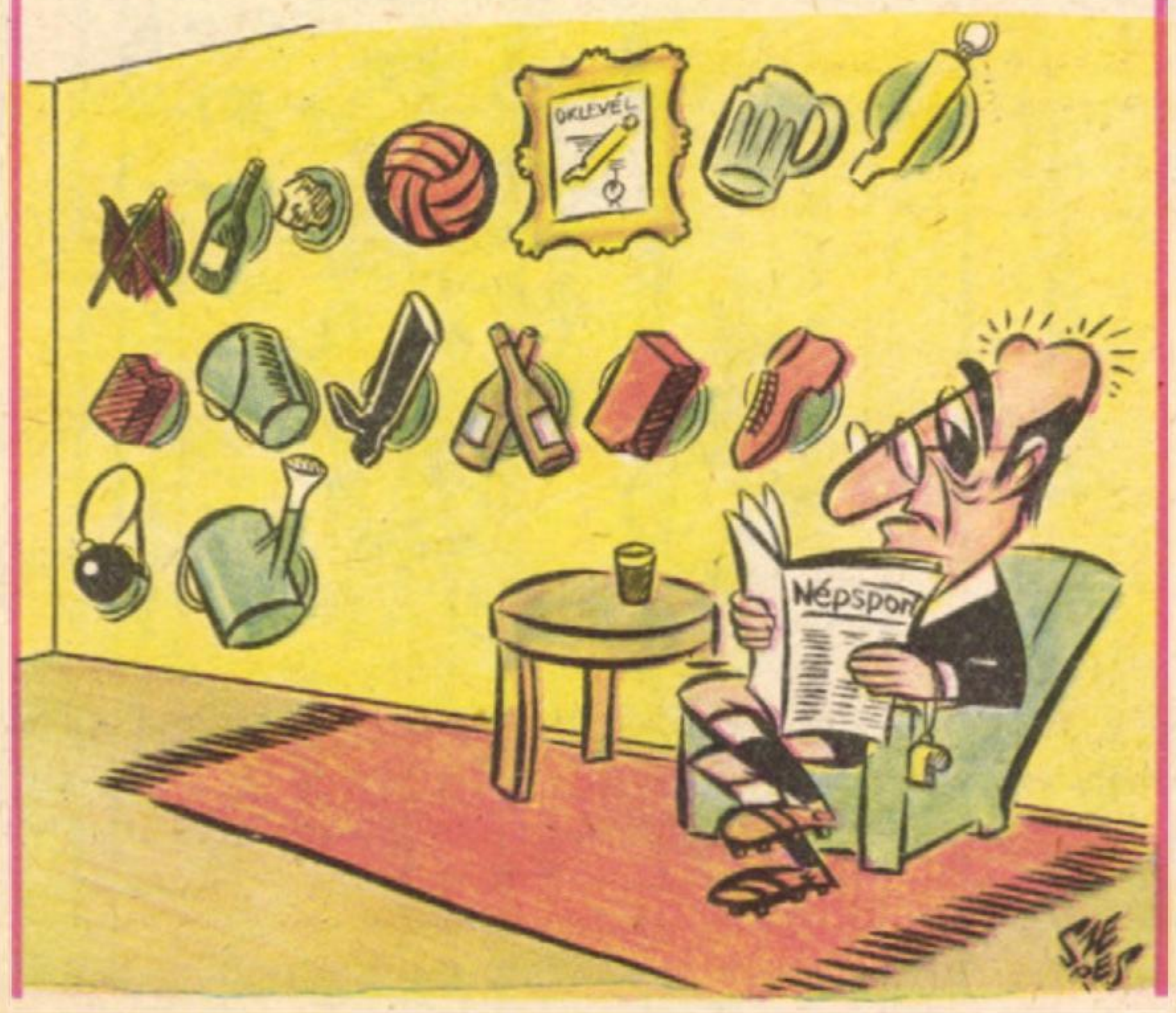

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337 2-11 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

KÖZELEDIK A VÁLASZTÁS

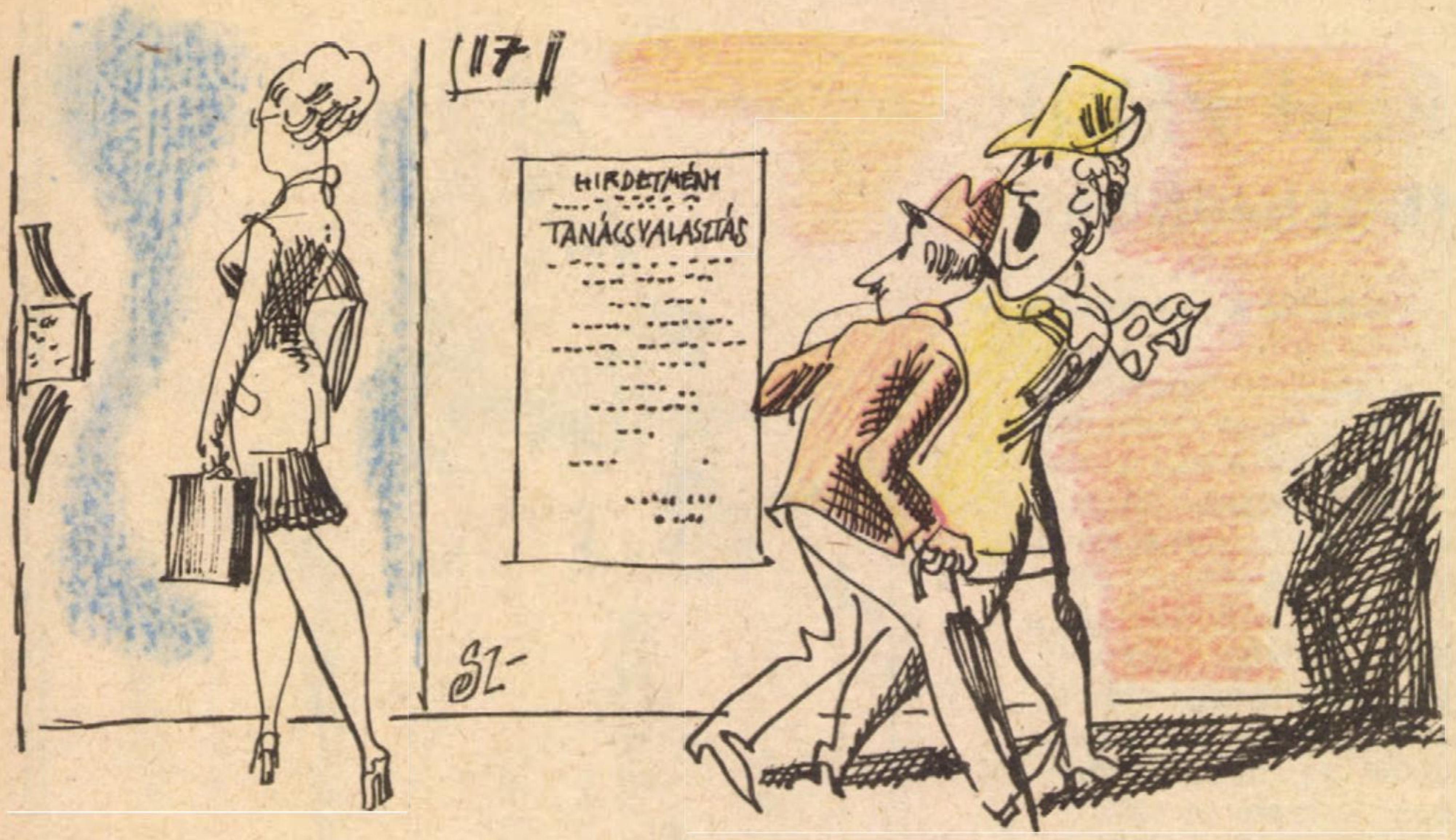
117
HIRDETMÉNY
TANÁCSVÁLASZTÁS

– Ha a szép Kovácsnét jelölöd, állandóan oda fogsz járni hozzá tanácsokért . . .

TUDÁSVÁGY

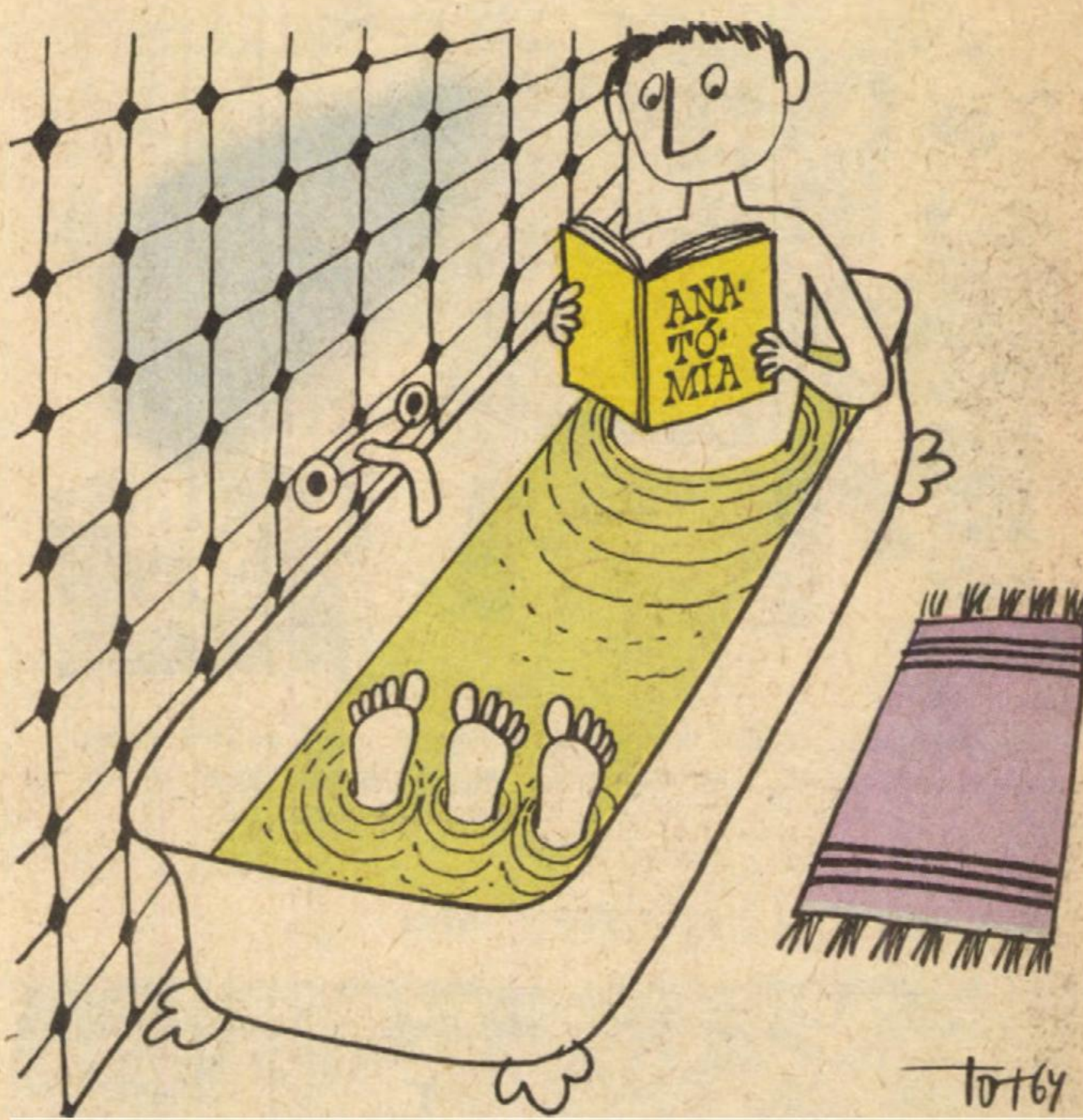

tribün

Az NSZK válogatottja — közmeglepetésre — saját pályáján vereséget szenvedett az argentinoktól. Igaz, a csapat ügyeletes gólzsákja, Gerd Müller sérült volt, nem játszhatott ezen a mérkőzésen.

— A nyugatnémet válogatott Gerd Müller nélkül — írta a Sport Informations Dienst tudósítója — olyan, mint a Paradicsom Ádám és Éva nélkül.

Az Ádám még hagyján, de több eredeti filmfelvétel alapján felelősséggel állíthatjuk, hogy semmi nőies sincs ebben a Gerdben.

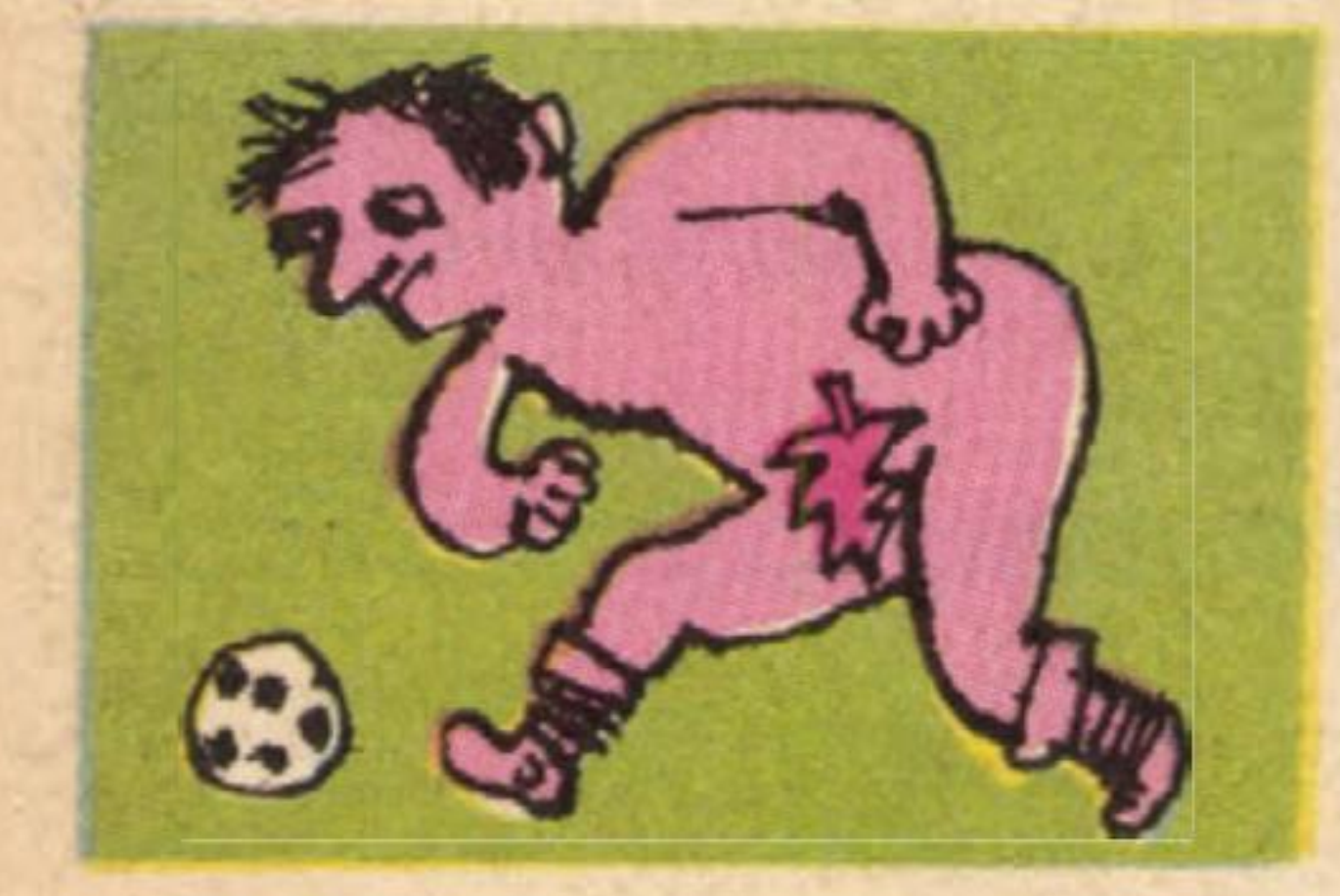

Az argentin válogatott tagjai fejenként hétszáz dollárnyi prémiumot kaptak a nyugatnémetek legyőzéséért. A felét a saját szövetségüktől, a másik felét — attól a nyugatnémet sportszergyártól, amelynek cipőiben a mérkőzést végigjátszották.

Lehet, hogy a nyugatnémet játékosok is szerettek volna az ő cipőikben járni?

*

Lee Trevino, a profigolf mexikói származású világklasszisa igen szerény körülmények között nőtt fel.

— A mi családunk olyan szegény volt — mesélte —, hogy gyermekáldásra még csak nem is gondolhattak. Engem is a szomszédasszony hozott a világra, szívességből.

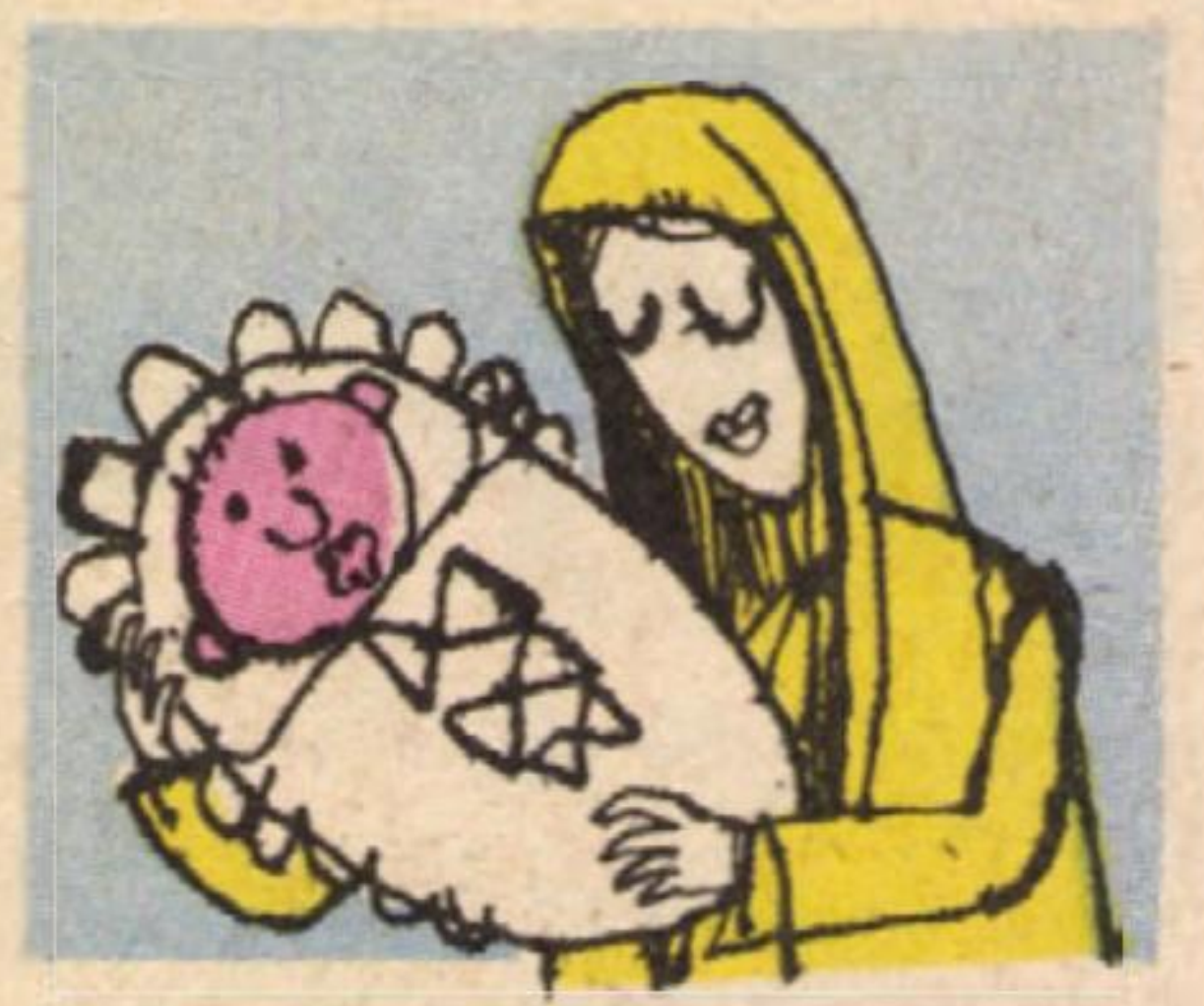

George Foremant, az új nehézsúlyú bokszvilágbajnokot figyelmeztették, csak akkor maradhat az élen, ha felszámolja kétes kapcsolatait.

— Puff — mondta a világbajnok. — Most a barátaim felével szakíthatok.

*

Az amerikai kosárlabdasport legponterősebb játékosa Lew Alcindor, a Bucks 218 centis óriása.

— Különös dolog — mondta az egyik ellenfele. — Pedig ő is ugyanúgy húzza fel a nadrágját, mint mi valamennyien.

— No igen, igen — szólt egy lemondó hang. — Csak egy méterrel tovább.

*

Érdekes hírt közöl a Sheffield Star című lap.

A városi tanács úgy tervezte, hogy modern világítóberendezéssel látja el Sheaf Valley fedettuszodáját. A tervet aztán elejtették.

— Hogy miért? — mondta egy városatya. — Mert úgy találtuk, hogy sötéten szebb.

Világos?

(p. p.)

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

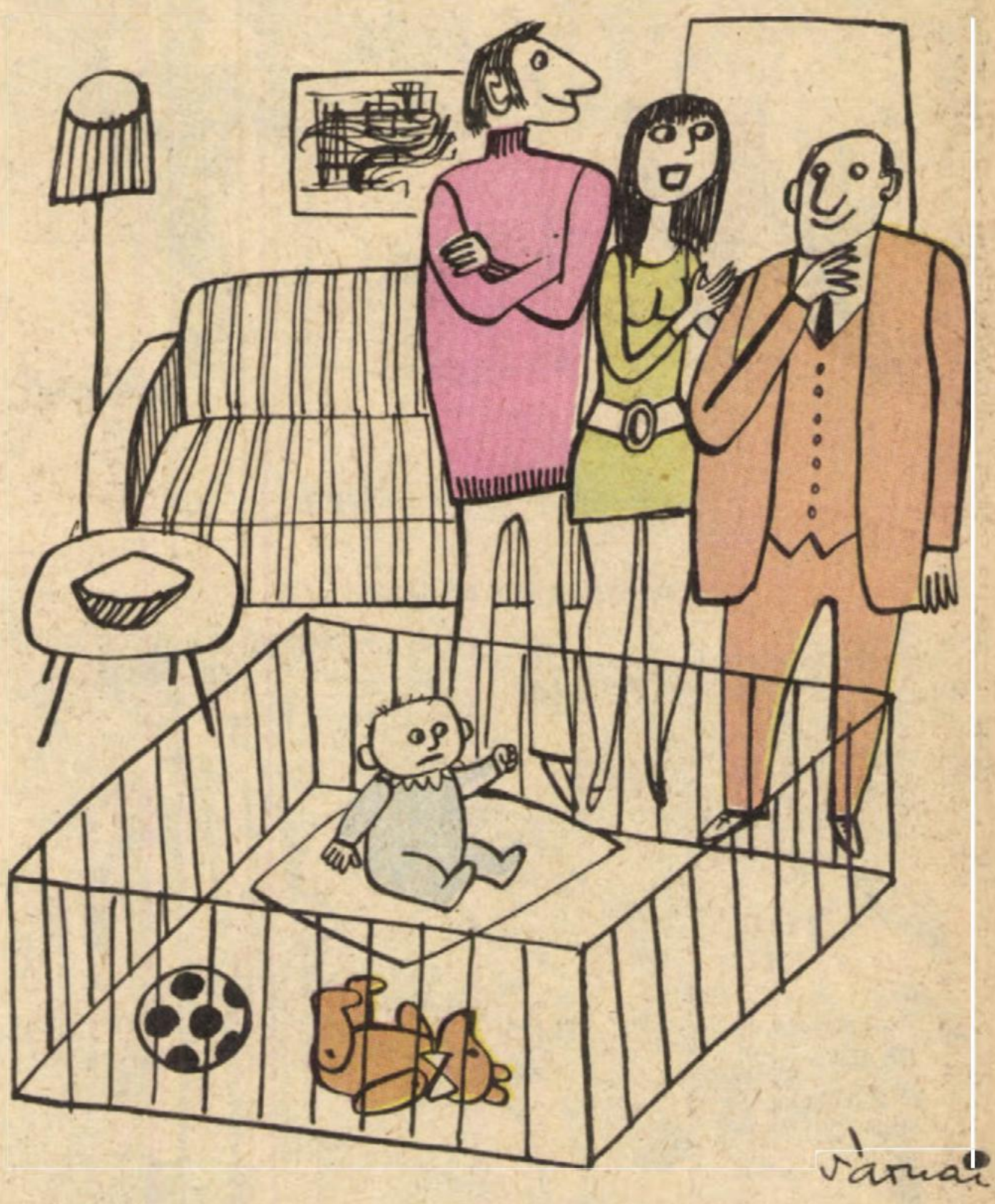

– Képzeld, papa, milyen okos ez a gyerek. Az első szó, amit kimondott, ez volt: státusz-szimbólum!

nagy emberek kis történetei CSIPKERÓZSIKA **nagy emberek kis történetei**

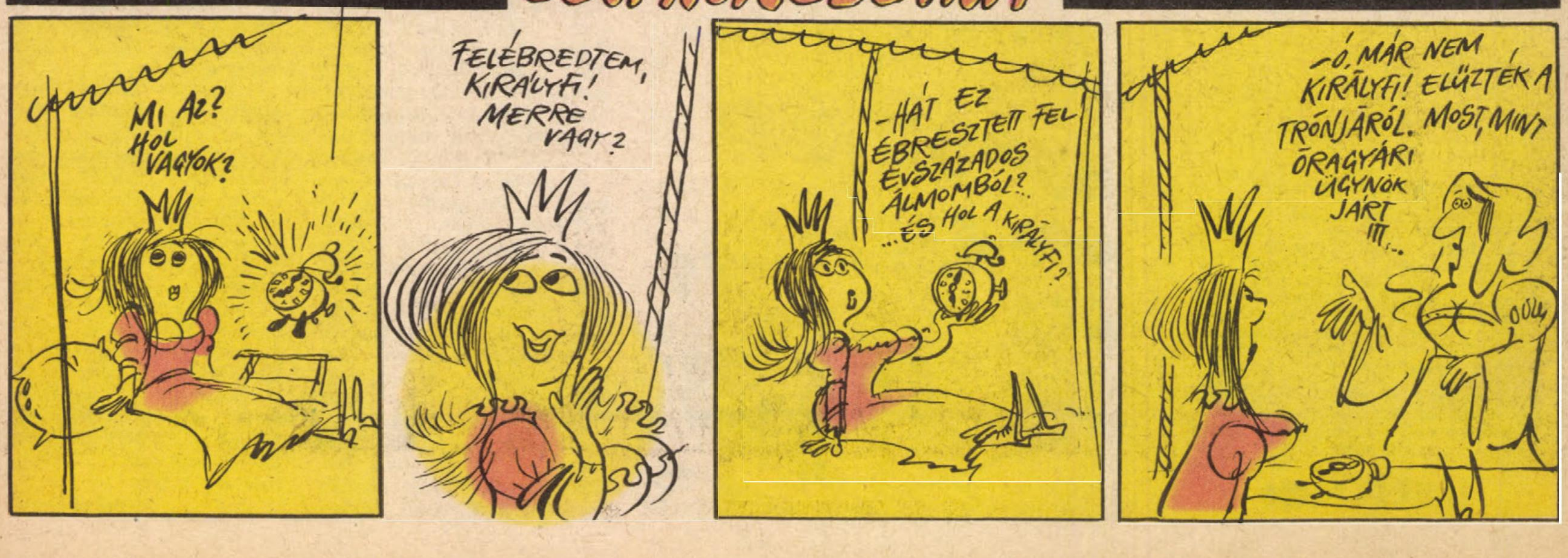
MI AZ? HOL VAGYOK?
FELÉBREDTEM, KIRÁLYFI! MERRE VAGY?
–HÁT EZ ÉBRESZTETT FEL ÉVSZÁZADOS ÁLMOMBÓL? ...ÉS HOL A KIRÁLYFI?
–Ó, MÁR NEM KIRÁLYFI! ELŰZTÉK A TRÓNJÁRÓL. MOST, MINT ÓRAGYÁRI ÜGYNÖK JÁRT ITT...